

ଉତ୍କଳ
ପ୍ରସଙ୍ଗ

ସେନ୍ତୁଆଣ୍ଡା • ୧୯୮୪

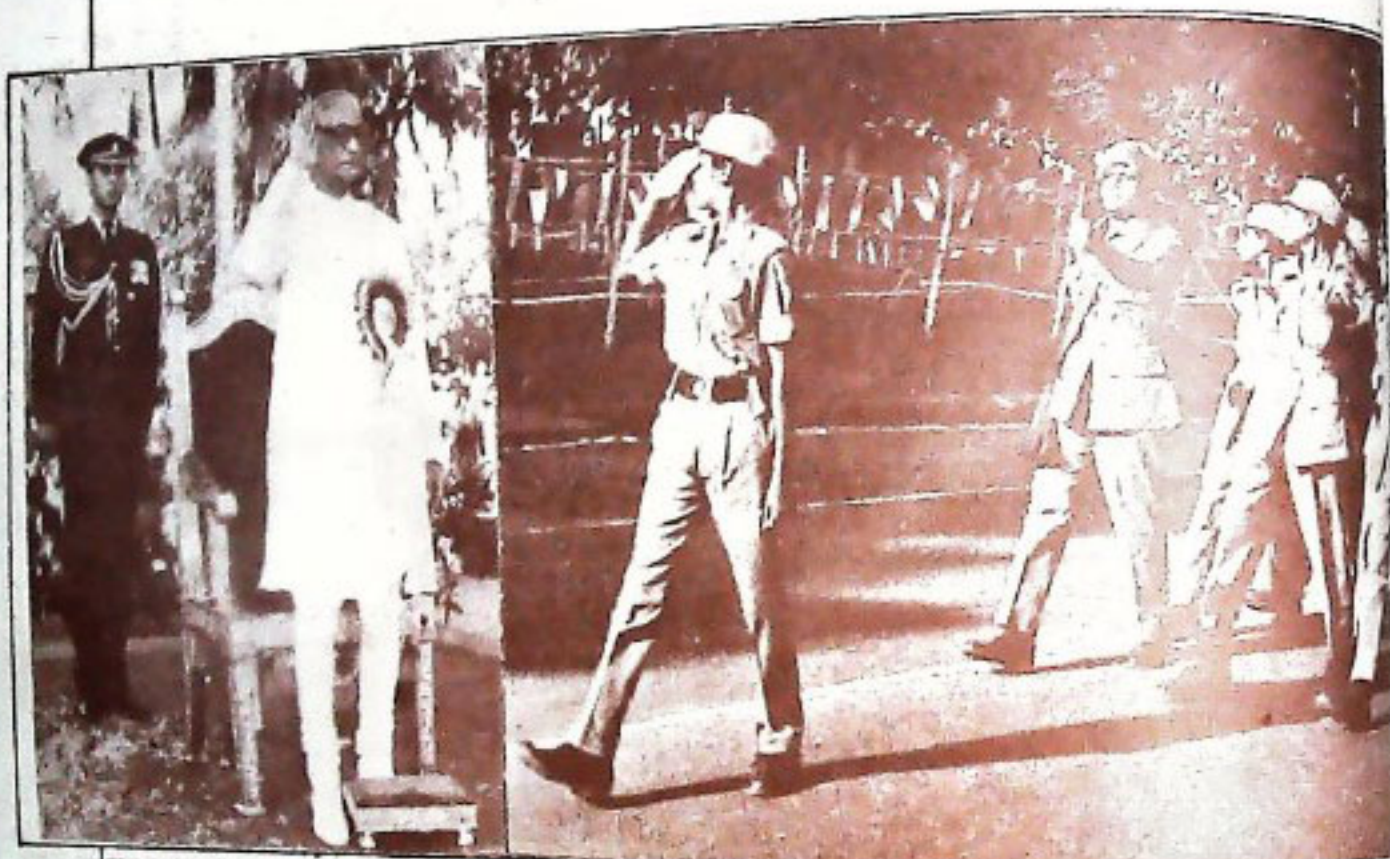

ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟମାନଙ୍କ ସମ୍ମିଳନୀ ଶେଷେ ଆହୁତ ଏକ ସୈଦ୍ଧାନ୍ତରେ ସମଗ୍ର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଚଳିଗଲୁ ଉପାଧି ଶ୍ରୀ କେ. ପି. ପଟ୍ଟ ଓ କଳିଗଲୁ ପଦାଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କ
ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବିଜୁ ପଟ୍ଟନାୟକ, ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ କେ. ପ୍ରମୋଦ ଉପାଧ୍ୟକ୍ଷ, ମନ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳର ସଦସ୍ୟ ଓ ବାହ୍ୟର ଶ୍ରୀମତୀ ପଦାଧ୍ୟକ୍ଷାଳୀମାନଙ୍କ
ସମ୍ମିତ ଆଲୋଚନା କରୁଥିଲେ ।

ଆଲୋଚନା କରାଯାଇ ଶେଷେ ଉପାଧି ଶ୍ରୀ କେ. ପି. ପଟ୍ଟ ଓ କଳିଗଲୁ ପଦାଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କ
ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବିଜୁ ପଟ୍ଟନାୟକ, ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ କେ. ପ୍ରମୋଦ ଉପାଧ୍ୟକ୍ଷ, ମନ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳର ସଦସ୍ୟ ଓ ବାହ୍ୟର ଶ୍ରୀମତୀ ପଦାଧ୍ୟକ୍ଷାଳୀମାନଙ୍କ
ସମ୍ମିତ ଆଲୋଚନା କରୁଥିଲେ ।

ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଆସ୍ଥାବିତ ସାଧାରଣତନ୍ତ୍ର ଦିବସ ପରେ ଉତ୍ସବରେ ମାନ୍ୟବର ରାଜ୍ୟପାଳ ଶ୍ରୀ ବି. ସତ୍ୟନାରାୟଣ ଚେଟୀ ଅଭିବାଦନ ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି ।

ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଆସ୍ଥାବିତ ସାଧାରଣତନ୍ତ୍ର ଦିବସ ଉତ୍ସବ ପରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବି. ସତ୍ୟନାରାୟଣ ପଟ୍ଟିବିଶିନ କରୁଛନ୍ତି ।

ଉତ୍କଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ

୫୦ ଭାଗ ୭ମ ସଂଖ୍ୟା ମାର୍ଚ୍ଚ ୧୯୧୫ ଶକାବ୍ଦ ଫେବୃଆରୀ ୧୯୯୪

ସମ୍ପାଦକ ମଣ୍ଡଳୀ

ମୁଖ୍ୟ ସମ୍ପାଦକ
ଶ୍ରୀ ସତୀଶ ପାତ୍ର

ସହ ସମ୍ପାଦକ
ଡଃ ଶଶିଧର ଦାସ

ସମ୍ପାଦନା ସହଯୋଗୀ
ଶ୍ରୀ ଶରତଚନ୍ଦ୍ର ସାମନ୍ତରାୟ

ପ୍ରଚ୍ଛଦପଟ୍ଟ
ବଳଦେବ ମହାରଥୀ

ମୁଦ୍ରଣ
ଓଡ଼ିଶା ସରକାରୀ ମୁଦ୍ରଣାଳୟ, କଟକ-୧୦

ପ୍ରକାଶକ
ଶ୍ରୀ ପୁରସେନ ଜେନା, ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ
ପୁରନା ଓ ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ ବିଭାଗ, ଓଡ଼ିଶା ସରକାର
ଭୁବନେଶ୍ୱର

ବାର୍ଷିକ ଦେୟ : ଟ ୨୦-୦୦
ପ୍ରତି ଖଣ୍ଡ : ଟ ୨-୦୦

ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ବିଭିନ୍ନ ବାର୍ଷିକ, ପରବର୍ତ୍ତୀ ସାପ୍ତାହୀକ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପତ୍ରିକାମାନଙ୍କ ଉପରେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ବିବରଣୀ "ଉତ୍କଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ"ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଅନେକ ବିଷୟ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଆକାରରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଥାଏ । ସେହି ବିଷୟକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଅନୁମୋଦିତ ମୂଳ ପାଠ ବୋଲି ଭାବିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

"ଉତ୍କଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ" ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ପୁରନା ଓ ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ ବିଭାଗ ଚଳାଏ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲେ ମୁଖ୍ୟ ଏହି ପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶିତ ମତାମତ ଓ ବିଶାଳାୟ ସବୁ ଛନ୍ଦରେ ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କର ବୋଲି ଗ୍ରହଣକୁ ଦେବ ନାହିଁ ।

କ୍ରମ

ଶିକ୍ଷାର ଗଣତାତ୍ତ୍ୱିକତା	ଶରତ କୁମାର ବିଶ୍ୱାଳ	୧
ଓଡ଼ିଶାର ଜଙ୍ଗଲ ସମ୍ପଦ	ଡକ୍ଟର ବସନ୍ତ କୁମାର ଚୌଧୁରୀ	୪
ଦେଶାନ୍ତର ପ୍ରଗତି ପଥରେ ଏକ ମାଲଲ ଖୁଣ୍ଟ :	ବିଜୟ ପଣ୍ଡା	୬
ସାବିତ୍ରୀର ସ୍ୱେଦ		
ସୁରଶୀର ପ୍ରତିଭା : ସୋମନାଥ ପାତ୍ର	କୁମାରୀ ଧନଜଞ୍ଜୀ ମହାନ୍ତି	୮
ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଜିଲ୍ଲାର ଗବି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ	ଜାନକୀ ବଲ୍ଲଭ ଦାଶ	୧୦
ଜନସଂଖ୍ୟା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଏବଂ ନାରୀ	ଡଃ ରାମୁ ମିଶ୍ର	୧୧
ପଠାଣି ସାମନ୍ତ	ରଞ୍ଜନ କୁମାର ମହାପାତ୍ର	୧୩
ଅନ୍ଧା ପଡ଼ିଲେ ପାଠ	ପ୍ରକାଶ କୁମାର ସିଂହ	୧୪
ଧନୁସାଗ	ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦେଓ	୧୫
ପରିବେଶ ସୁରକ୍ଷା : ଅତୀତ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ	ଅଧ୍ୟାପକ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ କୁମାର ମହାନ୍ତି	୧୭
ମୋ ଗାଁ ଗୀତ	ରାଜୁ ବଡ଼ାଇ	୧୯
ଫକୀର ମୋହନ କାବ୍ୟ ମାନସ ଓ ବିଭୁବୋଧ	ନାରାୟଣ ପ୍ରସାଦ ବେହେରା	୨୦
ଗଛ	ଭାଗୀରଥି ଦାଶ	୨୫
ଲକ୍ଷ୍ମଣ ନାୟକ	ବାବାଜୀ ଚରଣ ସ୍ୱାଇଁ	୨୬
ତେଜକୀର ପୁଅ ନିର୍ମାଣ ଶୈଳୀରେ ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟ	ଇନ୍ଦ୍ରନିଶ୍ୱର ସତ୍ୟବ୍ରତ ରଥ	୨୭
ଭୀମ ଖୋଜ — ଏକ ଦର୍ଶନୀୟ ଜ୍ଞାନ	ଶ୍ରୀ ମହାପାତ୍ର ପ୍ରଧାନ	୨୯
ମାଟିର ଗନ୍ଧ	ଧର୍ମେନ୍ଦ୍ରନାଥ ପାତ୍ର	୩୦
ଗଜପତି ଜିଲ୍ଲା ଏକ ଅଧ୍ୟୟନ	ଶ୍ରୀ ଟିପ୍ପି ପ୍ରସାଦ ପଣ୍ଡା	୩୧
ଜଗନ୍ନାଥ ଜଗାଣ	ବାବାଜୀ ବାଳକାନନ୍ଦ ଦାସ	୩୩
ଓଡ଼ିଶାର ବୀରା ରମଣୀ : ପ୍ରଭାବତୀ ଦେବୀ	ଡକ୍ଟର କୁଞ୍ଜିବାସ ନାୟକ	୩୪
ପବିତ୍ର ସୁଦଶା ବ୍ରତ	ଭାସ୍କର ଚନ୍ଦ୍ର ଗାତରାୟ	୩୬
ସାଥକ ସ୍ୱପ୍ନ	..	୩୮
ସପାଦ ପରିଚୟ	..	୩୯

ଆମ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥା

ବିଦୁଳି ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହିତ ଆମେ ଏବେ ପରିମାଣରେ ଉଦ୍ଭିତ ଯେ ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପାଇଁ ବିଦୁଳି ସରବରାହ ବ୍ୟାପକ ହେଲେ ଆମେ ଅସ୍ତବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇପଡୁ । କାରଣ, ଆମେ ସମସ୍ତେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାର୍ଦ୍ଧ୍ୟ ପାଇଁ ଏହା ଉପରେ ହିଁ ନିର୍ଭର କରିଥାଉ । ଫଳରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶକ୍ତିର ଆବଶ୍ୟକତା ବେଳକୁ ବେଳ ବହୁ ପରିମାଣରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାରେ ଲାଗିଛି । ଏହି ଆବଶ୍ୟକତା ମେଣ୍ଟାଇବା ପାଇଁ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶକ୍ତି ଉତ୍ପାଦନ ମଧ୍ୟ ଯେ ପରିମାଣରେ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

କିନ୍ତୁ ସମୀକ୍ଷାରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ, ବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ନବମ ଦଶନ୍ଧିରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶକ୍ତି ଉତ୍ପାଦନ ପାଇଁ ପଦକ୍ଷେପ ନେବାକୁ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶକ୍ତିର ଅଭାବ ଅତି ଉଚ୍ଚତ ଆକାର ଧାରଣ କଲା । ସ୍ୱରାଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା ଯେ ଅଞ୍ଚଳ ବନ୍ଧନି ଶେଷ ବେଳକୁ ଓଡ଼ିଶାରେ ମାତ୍ର ୭ ଡାଗ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ନିଅନ୍ତେ ଥିବାବେଳେ ନବମ ଦଶନ୍ଧିର ଶେଷ ବେଳକୁ ସେହି ନିଅନ୍ତେ ପରିମାଣ ୪୫ ଡାଗରେ ପହଞ୍ଚିଗଲା ।

ଏତକ ଉଚ୍ଚତ ବିଦୁଳି ସଙ୍କଟ ଲାଗି ରହିଥିବା ବେଳେ ବରିଷ୍ଠ ରାଷ୍ଟ୍ରନୀତିଜ୍ଞ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବିଜୁ ପଟ୍ଟନାୟକ ରାଜ୍ୟର ଶାସନ ଭାର ଗ୍ରହଣ କଲେ । ବିଦୁଳିରୁ ଫାରିଯିବା ପାଇଁ ଶେଷରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ରାଜ୍ୟର ବିଦୁଳି ସଙ୍କଟ ଦୂର କରିବା ଏକ ଅଗ୍ନି ପରୀକ୍ଷା, କାରଣ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଉତ୍ପାଦନ କେବଳ ବ୍ୟୟ ବହୁଳ ନୁହେଁ; ତାହା ସମୟ ସାପେକ୍ଷ ମଧ୍ୟ । ତେଣୁ କାତାକାତି ଏ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁନାହିଁ । ତଥାପି ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହି ଦୃଢ଼ ସଙ୍କଳ୍ପ ନେଇ ବିଦୁଳିରୁ ଏହି ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତି ଯଥେଷ୍ଟ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବିଭାଗ ସୃଷ୍ଟି କଲେ ।

ସୁଖର କଥା, ବିଦୁଳିରୁ ଏହି ପଦକ୍ଷେପର ପ୍ରଫଳ ମିଳିଛି । ନିଷ୍ଠାପର ଉଦ୍ୟମ ଫଳରେ ରେଜିଲିର ପଞ୍ଚମ ଯୁନିଟ୍, ହୀରାକୁଦର ସପ୍ତମ ଯୁନିଟ୍ ଏବଂ କୋଲାବର ଚତୁର୍ଥ ଯୁନିଟ୍ ବାର୍ଦ୍ଧ୍ୟକ୍ଷମ ହୋଇ ୧୨୫-୫ ମେଗାଓୟାର୍ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଉତ୍ପାଦନ କରିପାରିଛି । ଆଗାମୀ ଅପ୍ରେଲ ପହିଲାରେ ଇର୍ବର ପ୍ରଥମ ଯୁନିଟ୍ ଏବଂ ଆଉ ପନ୍ଦର ଦିନ ପରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଯୁନିଟ୍ ବାର୍ଦ୍ଧ୍ୟକ୍ଷମ ହୋଇପାରିବ ବୋଲି ଲକ୍ଷ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି ।

ଉତ୍କଳଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା ଯେ, ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଉତ୍ପାଦନ ଏକ ସମୟ ସାପେକ୍ଷ ବାର୍ଦ୍ଧ୍ୟ ହେଲେ ହେଁ, କମ୍ ସମୟ ଭିତରେ ଅଧିକ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଉତ୍ପାଦନ କରି ଅଭାବକୁ ପୂରଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସାତ ଗୋଟି କ୍ଷୁଦ୍ର ଡକ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ପ୍ରକଳ୍ପର ନିର୍ମାଣ ବାର୍ଦ୍ଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଶା ଶକ୍ତି ଉତ୍ପାଦନ ନିଗମ ତରଫରେ ନ୍ୟକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ଚନ୍ଦ୍ରଧର କେନ୍ଦୁସାଟଗାଠାରେ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଥମ କ୍ଷୁଦ୍ର ଡକ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ପ୍ରକଳ୍ପ ଉଦ୍ଘାଟିତ ହୋଇ ସାରିଛି ଏବଂ ଅନ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ଅବିଳମ୍ବେ ବାର୍ଦ୍ଧ୍ୟକ୍ଷମ ହୋଇ ପାରିବ ବୋଲି ଲକ୍ଷ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ପରେ ପରେ ପ୍ରାୟ ତିନି ଶହ କ୍ଷୁଦ୍ର ଡକ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ପ୍ରକଳ୍ପ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେବାର ସୁଚନା ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି । ଏତଦ୍ ବ୍ୟତୀତ ରେଜିଲିଠାରେ ଏକ ତାପତ ବିଦ୍ୟୁତ୍ କେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ସରକାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛନ୍ତି ।

ଆହୁରି ଏକ ଖୁସିର କଥା, ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ଖ୍ୟାତିପ୍ରାପ୍ତ ନେତା ବିଦୁଳିରୁ ଉଦ୍ୟମ ଫଳରେ କାନାଡ଼ାର ବହୁ ଶିଳ୍ପୋଦ୍ୟୋଗୀ ବର୍ତ୍ତମାନ ଓଡ଼ିଶାରେ ଶକ୍ତି ପ୍ରକଳ୍ପ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । କାନାଡ଼ାର ହାଇକମିଶନରୁ ଇତିମଧ୍ୟରେ ଓଡ଼ିଶା ଆସି ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ଆଲୋଚନା କରି ଯାଇଛନ୍ତି । ଓଡ଼ିଶାର ସୁବିକ୍ଷିତ କୋଳାହଳର ସବୁପ୍ରୟୋଗ କରି ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ବୈଷୟିକ ପ୍ରଣାଳୀ ପ୍ରୟୋଗ ଦ୍ୱାରା ସମୁଦ୍ରର କୁଆର ତରଙ୍ଗରୁ ମଧ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଉତ୍ପାଦନ କରାଯାଇ ପାରିବ ବୋଲି ଏହି ଆଲୋଚନାରୁ ଜଣାଯାଇଛି ।

ଏ ସବୁ ବିଭିନ୍ନ ସାଫଲ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଆଗାମୀ ଦିନରେ ଆମେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଆମର ଅଭାବକୁ ଦୂର କରିପାରିବା ବୋଲି ଭରସା ରହିଛି । ତଥାପି ଏ ଅଭାବ ଦୂର କରିବା ଦିଗରେ ଆସ୍ଥମାନଙ୍କର ବି କିଛି କିଛି ଦାୟିତ୍ୱ ରହିଛି । ଅନ୍ତତଃପକ୍ଷେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶକ୍ତିର ଅଯଥା ଅପବ୍ୟୟକୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ଆମେ ସମସ୍ତେ ଦୃଷ୍ଟି ଦେବା ବିଧେୟ ।

ମଣିମ ମାତ

ଶିକ୍ଷାର ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକରଣ

ଶରତ କୁମାର ବିଶ୍ୱାଳ

ବୋଧଯୁଗ 'ଗଣତନ୍ତ୍ର'ଠାରୁ ଆଧୁନିକ ଯୁଗରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଗତ ଅଧିକ ବ୍ୟବହାରରେ ଆସୁନାହିଁ । ଯଦି କୌଣସି ଚିନ୍ତିଗୋଷ୍ଠି ଜିନିଷ ଆଧୁନିକ ଜୀବନକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିପାରୁଛି, ତାହା ହେଉଛି ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିଦ୍ୟା ଓ ଗଣତନ୍ତ୍ର । ଭାରତ ସ୍ୱାଧୀନ ହେବା ପରେ ପରେ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଗାଦି ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହୋଇ ଭାରତୀୟମାନଙ୍କ ସମାଜ ଓ ମନରେ ବିରାଟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିଛି । ବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀ ଅନ୍ତିମ ଦଶନ୍ଧି ଛୁଇଁଲାଣି । ପ୍ରଥୁର୍ବୀ ସମ୍ପ୍ରତି ଦ୍ରୁତ ପରିବର୍ତ୍ତନର ସମ୍ମୁଖୀନ । ଏକବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀ ସହିତ ଖାସ୍ ଖୁଆଇ ଚଳିବା ପାଇଁ ଓ ଏହାକୁ ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଦରକାର । ଏହା କେବଳ ଶିକ୍ଷା ମାଧ୍ୟମରେ ସମ୍ଭବ । କାରଣ ସବୁଠାରୁ ମୌଳିକ କଥା ହେଲା ଶିକ୍ଷା ଅନୁଷ୍ଠାନରୁ ସମାଜ ସହିତ ଶିକ୍ଷା ଜଡ଼ିତ । ବିଦ୍ୟା ବିହୀନ ଜନ ପଶୁ ସମାନ । ଗଣତନ୍ତ୍ର ଗାଦିରେ ପଶୁକୁ ଦୂରକରି ମନୁଷ୍ୟକୁ ବିକାଶ କରିବା ପ୍ରଧାନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ତା' ନହେଲେ ଗଣତନ୍ତ୍ର ଗାଦିର ଉତ୍ତିଷ୍ଠିତୀ ଦୋହଲି ଯିବା ଶିକ୍ଷାବିନା ଗଣତନ୍ତ୍ରର ବିକ୍ଷା କରାଯାଇ ପାରେନା । ପ୍ରକୃତରେ ଗଣତନ୍ତ୍ର ହେଉଛି ଶିକ୍ଷାର ଫଳ ସ୍ୱରୂପ । ସମସ୍ତ ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ଗଣତନ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ । ସେଥିପାଇଁ କୁହାଯାଇଛି, ଯଦି ଗଣତନ୍ତ୍ରର ମୂଳ କେଉଁଠାରେ ଲାଗୁ ରହେ ତା'ହେଉଛି ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ଯାହାକି ଗଣତନ୍ତ୍ରର ବୁଦ୍ଧି ଓ ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉର୍ବର ଓ ବଳଶାଳୀ ଭୂମି । ପ୍ରିୟ ଡୋକ୍ ଦାତାଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଥିବା ଏକ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଗାଦି କେବେହେଲେ ସଫଳ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁମାନେ ଏ ସରକାରକୁ ନିର୍ବାଚିତ କରୁଛନ୍ତି ଓ ସରକାର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଣୀତ ବିଭିନ୍ନ ଆଇନ କାନୁନକୁ ମାନୁଛନ୍ତି, ଶିକ୍ଷିତ ନ ହୋଇଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ କମିଶନ କହିଥିଲେ— "ସାମାଜିକ ମୁକ୍ତି ବା ସ୍ୱାଧୀନତା ପାଇଁ ଶିକ୍ଷା ହେଉଛି ଏକ ପ୍ରଧାନ ଅସ୍ତ୍ର, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଗଣତନ୍ତ୍ର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଓ ପରିରକ୍ଷନା ହେବା ସହିତ, ଏହାର ସତ୍ୟମାନଙ୍କ ମନରେ ଥିବା ସମାନତାର ଭାବଧାରାକୁ ସୁରକ୍ଷା କରାଯାଇ ପାରିବ" ତେଣୁ ଜାତୀୟ ଶିକ୍ଷାନୀତି-୧୯୮୬ରେ ବିଭିନ୍ନ ଗୋଷ୍ଠୀର ଶିକ୍ଷାଧୀକ୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ବିଭେଦକୁ ଦୂରକରି ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଶିକ୍ଷାଗତ ସମାନ ସୁଯୋଗ ଓ ସମାନ ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଚଳନ ସକାଶେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟ ପୂରଣ କରିବା ସହିତ ଆଗାମୀ ଏକବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀକୁ ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବା ପାଇଁ, ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହା କରିବାକୁ ହେଲେ ପ୍ରଚଳିତ ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସଙ୍ଗତି ସମସ୍ତଙ୍କ ନିକଟରେ ସମାନ ଶିକ୍ଷାଗତ ସୁବିଧା

ସୁଯୋଗ ପହଞ୍ଚାଇବାକୁ ହେବ । ସେଥିପାଇଁ ଶିକ୍ଷାର ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକରଣ ଆବଶ୍ୟକ ।

ଶିକ୍ଷାର ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକରଣ ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଏକ ନୂତନ ସ୍ତୋଗାନ । ଫ୍ରାନସର ସ୍ତ୍ରାସବୋର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରଫେସର ଓଲିଭିଏରରିବୋଲ ଶିକ୍ଷାର ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକରଣ ଉପରେ ଗବେଷଣା କରି ବିଭିନ୍ନ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିଲେ । ଏହାର ଫଳାଫଳକୁ ସେ ଅତି ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ "ସ୍ତୋଗାନ ଓ ଶିକ୍ଷାଦାତା" ଶୀର୍ଷକ ପ୍ରବନ୍ଧରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରଥୁର୍ବୀରେ ଗଣତନ୍ତ୍ର ଗାଦିର ଉତ୍ତିଷ୍ଠିତୀକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଓ ଏହି ଗାଦିର ସୁଫଳକୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚାଇବାକୁ ହେଲେ ଶିକ୍ଷାର ସୁବିଧା ସୁଯୋଗ ସମାନ ଭାବରେ, ସମସ୍ତଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ପ୍ରଭେଦକୁ ଦୂର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଅର୍ଥାତ୍ତାବରୁ ଯେପରି କେହି ଶିକ୍ଷାର ସୁବିଧା ସୁଯୋଗରୁ ବଞ୍ଚିତ ନହୁଅନ୍ତୁ ଏବଂ ଜାତି, ବର୍ଣ୍ଣ, ଧର୍ମ ଓ ସାମାଜିକ ଅବସ୍ଥା ନିର୍ବିଶେଷରେ ସମସ୍ତେ ଯେପରି ଶିକ୍ଷାର ସମାନ ସୁବିଧା ସୁଯୋଗ ଉପଭୋଗ କରିବେ, ଏହା ହିଁ ଶିକ୍ଷାର ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକରଣର ମୂଳ ଲକ୍ଷ୍ୟ । ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ସମାନ ପ୍ରକାରର ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏହା ଫଳରେ ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରିବ ।

ଶିକ୍ଷାର ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକରଣ କରାଯିବା ପାଇଁ କି କି ପଦକ୍ଷେପ ନେବାକୁ ହେବ, ତାହା ଆଲୋଚନା କରିବା ପୂର୍ବରୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ପ୍ରଚଳିତ ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଥିବା ବିଭିନ୍ନ ଅସମତା ବିଷୟରେ ସମ୍ୟକ୍ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରାଯିବା ଉଚିତ । କୋଠାଗାଁ କମିଶନ ତାଙ୍କ ସୁପାରିଶରେ ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଥିବା ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଅସମତା ବିଷୟରେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି । ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ ଦେଶରେ ନୂତନ କରି ମଧ୍ୟ କେତେକ ସମସ୍ୟା ଶିକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରରେ ମୁଣ୍ଡ ଟେକୁଛି ଯାହା କି ଶିକ୍ଷାର ସୁବିଧା ସୁଯୋଗରେ ଅସମତା ପୃଷ୍ଠି କରୁଛି । ସେଗୁଡ଼ିକର ବର୍ଣ୍ଣନା ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଭାବରେ ନିମ୍ନରେ କରାଗଲା—

(୧) ଦେଶର ଏପରି କେତେକ ଅଞ୍ଚଳ ଅଛି ଯଥା ସୀମାନ୍ତ ଅଞ୍ଚଳ, ପାର୍ବତ୍ୟାଞ୍ଚଳ ଓ ଅନୁସୂଚିତ ଉପଜାତିମାନେ ବାସ କରୁଥିବା ଅଞ୍ଚଳ ଇତ୍ୟାଦି, ଯେଉଁଠାରେ ଏବେ ବି ମଧ୍ୟ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନର ଅଭାବ ପରିଲକ୍ଷିତ ହେଉଛି । ଏହାର କାରଣ ହେଲା— ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଓ ଉନ୍ନତି ଦେଶର ସମସ୍ତ

ଅଞ୍ଚଳରେ ସମାନ ଭାବରେ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଦେଶର ବହୁତ ଅଞ୍ଚଳ ଅଛି, ଯେଉଁଠାରେ ସ୍କୁଲ ବିଦ୍ୟା କଲେଜ ନାହିଁ । ପାଠ ପଢ଼ିବାର ପୁରୁଷା ପୁରୋଗ ସେମାନଙ୍କ ପଡ଼ୋଶୀ ଅଞ୍ଚଳଠାରୁ ବହୁତ ଦୂର । ଶିକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଗ୍ରସର ଓ ଅନଗ୍ରସର ଜିଲ୍ଲାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁଳନା କଲେ, ଏହା ସହଜରେ ଜଣା ପଡ଼ିବ । ଉନ୍ନତ ଶିକ୍ଷାମାନଙ୍କରେ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟାରେ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ସହ ନୀନାଗମନର ପୁରୁଷା ଅଧିକ ଅଛି । ଅନଗ୍ରସର ଶିକ୍ଷାମାନଙ୍କରେ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ବନ୍ଦ ଥିବା ସହ ଗମନାଗମନର ସୁବିଧା ଅଛି । ପିଲାମାନେ ଏବେ ବି କେତେକ ଅଞ୍ଚଳରେ କଲେଜ ପାଠ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ପାଞ୍ଚ କିଲୋମିଟରରୁ ଅଧିକ ଗାଡ଼ା ଖୁଲି ଖୁଲି ଯାଉଛନ୍ତି । ଏହା ଶିକ୍ଷା ପୁରୁଷାର ସମାନତା କ୍ଷେତ୍ରରେ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତି କରେ ।

(୨) ଗୁଣାସକ ପୁଣିରୁ ନିମ୍ନ ମାନର ବିଦ୍ୟାଳୟ ଓ କଲେଜ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହିଁ ଶିକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅସମତା ପ୍ରାପ୍ତି କରୁଛି । ସରକାରୀ ସ୍କୁଲ ଓ କଲେଜ ଭଳି ଘରୋଇ ସ୍କୁଲ ଓ କଲେଜମାନଙ୍କରେ ପୁରୁଷା ପୁରୋଗ ନଥାଏ । ଦେଶରେ ବହୁତ ସ୍କୁଲ କଲେଜ ଅଛି, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ଶିକ୍ଷାର ଗୁଣାସକ ପୁଣିରୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିମ୍ନମାନର । ଶିକ୍ଷକ ସଂଖ୍ୟା, ପାଠ୍ୟ ଉପକରଣ, ଖୋଳ ଉପକରଣ ଓ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସୁବିଧା ପୁରୋଗ ଇତ୍ୟାଦିରେ ଅସମତା ଦେଖାଯାଏ । କେତେକ ପବ୍ଲିକ ସ୍କୁଲ, ପାଞ୍ଚାତ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଦ୍ଵାରା ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରି କେବଳ ଥିଲାବାଲା ପିଲାଙ୍କଠାରୁ ବ୍ୟାପକ ପରିମାଣରେ ଡୋନେସନ ନେଇ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରୁଛନ୍ତି । ମେଧା ବଦଳରେ ଅର୍ଥ ହିଁ ଏଠି ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଲାଭ କରୁଛି, ଯାହାଫଳରେ ଥିଲାବାଲା ଓ ନଥିଲାବାଲାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶିକ୍ଷାର ଅସମତା ପ୍ରାପ୍ତି ହେଉଛି । ଛଦୁ ପୁରୁଷାପରି ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନମାନଙ୍କର ବୁଡ଼ ବୁଡ଼ି ପାଞ୍ଚରୁ ଗୁଣାସକ ମାନସ୍ତାପ ହେବାରେ ଲାଗିଛି ।

(୩) ସମାଜରେ କେତେକ ପୁରୁଷ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ହିଁ ଶିକ୍ଷାର ସମାନ ପୁରୁଷା ପୁରୋଗରୁ ବଞ୍ଚିତ । ଠିକ୍ ଦରିଆନ ଓ ଆଦିବାସୀଙ୍କ ପରି ବାଲିକା ଓ ମହିଳାମାନେ ମଧ୍ୟ ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପଛପଡ଼ି । ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶିକ୍ଷାର ସମାନ ପୁରୁଷା ପୁରୋଗର ଆଶାନ୍ତରୁପ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରାଯାଇ ନାହିଁ ।

(୪) ସାମାଜିକ ଅସୁଚ୍ଚତା ଓ ଅସ୍ଵାସ୍ୟକର ଗ୍ରହ ପରିବେଶ ଯୋଗୁଁ ଅନେକ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ଶିକ୍ଷାଲାଭରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେଉଛନ୍ତି । ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନମାନଙ୍କରେ ଡୋନେସନ ଓ ଶିକ୍ଷା ସ୍କଲିଫ୍ ଦେବାକୁ ସେମାନଙ୍କର ଆର୍ଥିକ ବଳ ନାହିଁ । ପାଠ୍ୟ ଉପକରଣ ବିଶିଷ୍ଟ ପାଇଁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ନାହିଁ । ସ୍ଥାୟୀ ପ୍ରାଥମିକ ସ୍କୁଲକୁ ଆଦିବା ମଧ୍ୟ ଭାଷ୍ୟରେ ରୁଚେନି । ପରିବାରର ଅଭାବ, ବଳିକରିଆ ମଦ୍ୟପାନ ଓ ଦୁର୍ଘାଶୋକଜନିତ ପରିବେଶ ପିଲାଟିର ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ମନରୁ ନିରୁତ୍ସାହିତ କରିଥାଏ । ଏଭଳି ପରିବାରରୁ ଆସିଥିବା ପିଲାଟି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପରି ସମାନ ବେଳାରେ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ଶିକ୍ଷାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିପାରେନାହିଁ ।

(୫) ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନମାନଙ୍କରେ ପ୍ରବେଶ, ପରୀକ୍ଷା, ପୂର୍ଣ୍ଣାୟନ ଓ ନିୟୁତ ବ୍ୟୟରେ ଧରାଧରି ଓ ଅସାଧୁ ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ

ଗଣତନ୍ତ୍ର ପାଇଁ ଶିକ୍ଷାର ଉଚ୍ଚତମକୁ ଦୋହଲାଇ ଦେବା ପ୍ରକାରରେ ଏହା ଶିକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରରେ ଅସମତା ପ୍ରାପ୍ତି କରୁଛି ।

(୬) ଅଧୁନା ଘରୋଇ ଚିତ୍ରପତ୍ର, ଶିକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରରେ ଅସମତା କରିବାରେ ଅନ୍ୟଏକ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରୁଛି । ସାଧାରଣ ଥିଲାବାଲା ପିଲାମାନେ, ସେମାନଙ୍କ ଆର୍ଥିକ ସୁଚ୍ଚତା ଓ ଘରୋଇ ଚିତ୍ରପତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଶିକ୍ଷା ପୁରୋଗଗୁଡ଼ିକୁ ହାସଲ କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ଫଳରେ ଥିଲାବାଲା ନଥିଲାବାଲା ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶିକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରରେ ବୈଷମ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତି ହେଉଛି । ଧନ ଅଭାବରୁ ନଥିଲାବାଲା ପିଲାମାନେ ଘରୋଇ ଚିତ୍ରପତ୍ର ହୋଇ ପାଉନି ନାହିଁ ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣେ ମଧ୍ୟ ସରକାରୀ ପ୍ରଦତ୍ତ ଶିକ୍ଷାର ପୁରୁଷା ପୁରୋଗରୁ ବଞ୍ଚି ପୁଅନ୍ତି । ଏହା ଶିକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରରେ ଅସମତା ପ୍ରାପ୍ତି କରୁଛି ।

ବ୍ୟକ୍ତି ସ୍ଵାଧୀନତା, ବନ୍ଧବ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିବାର ସ୍ଵାଧୀନତା ଇତ୍ୟାଦି ସହ ସାମାଜିକ ସମତା ମଧ୍ୟ ଗଣତନ୍ତ୍ରର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ର । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଜାତି, ଧର୍ମ ଓ ବର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିଶେଷ ସମାନ ସୁବିଧା ଦାବି କରାଯାଇଥାଏ । କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ର ପାତର ଅନ୍ତର ବିଶ୍ଵର ହେବା ଅନୁଚିତ । ଭାରତର ସମସ୍ତ ଏହାକୁ ଅଧିକାର ରୂପେ ନାଗରିକକୁ ପ୍ରଦାନ କରିଛି । ଗଣତନ୍ତ୍ର ଶାସନରେ ଅସମତାକୁ ଦୂରକରିବା ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ଯୋଜନା ମାଧ୍ୟମରେ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଏ । ଆମଦେଶରେ ଏ ସରକାର ଏ ଦିଗରେ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ସଫଳ ପଦକ୍ଷେପ ନେଉଛନ୍ତି । ଏଥି ସହିତ ଶିକ୍ଷାର ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକରଣ କରାଯିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ ଶିକ୍ଷାର ସମାନ ସୁବିଧା ପ୍ରାପ୍ତି ପହଞ୍ଚାଇବା ଦିଗରେ ବିହିତ ପଦକ୍ଷେପ ନେବା ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇପଡ଼ିଛି । ପ୍ରଚଳିତ ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଓ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ବିଜ୍ଞାଧାରାଗୁଡ଼ିକ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିବେଥି ମଧ୍ୟରୁ ଶିକ୍ଷାର ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକରଣ ପାଇଁ କେତେକ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ପଦକ୍ଷେପ ନିମ୍ନରେ ଅବତାରଣା କରାଗଲା ।

(୧) ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ ଦେଶରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ବିଦ୍ୟାଳୟ ଯଥା କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ନବୋଦୟ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ସରକାରୀ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ଘରୋଇ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଓ ପବ୍ଲିକ ସ୍କୁଲ ଇତ୍ୟାଦି ପ୍ରଚଳିତ । ଏ ସବୁ ସ୍କୁଲକୁ ଗୁଣାସକ ପୁଣିରୁ ଏକ ପ୍ରକାର ସୁଚ୍ଚତା ପରିଣତ କରାଯିବା ଉଚିତ । ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ସମାନ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ହେଉଛି ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥଳର ବର୍ତ୍ତମାନ ସମାନ ଶ୍ରେଣୀର ପିଲାଙ୍କ ପାଇଁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ ପ୍ରଚଳିତ ହେଉଛି । ଏସବୁ ବଦଳରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ସମାନ ପରଶର ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ ପ୍ରଚଳନ କରାହେବା ଉଚିତ । ଚନ୍ଦ୍ରପୁର ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତେ ଯେପରି ସମାନ ଶିକ୍ଷା ପୁରୁଷା ପାଇ ପାରିବେ ସେଥି ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେବା ଦରକାର ।

(୨) ଜାତି, ଧର୍ମ, ବର୍ଣ୍ଣ ଓ ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥା ନିର୍ବିଶେଷ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଶିକ୍ଷାର ସମାନ ସୁବିଧା ପୁରୋଗ ଦେବା ଦରକାର । ଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ଏବଂ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନରେ ପ୍ରବେଶ ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ସମାନ ଅଧିକାର ରହିବା ଉଚିତ । ଗୁଣାସକ ପୁଣିରୁ

ଉନ୍ନତ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନମାନ ଆବଶ୍ୟକ ସ୍ଥଳେ ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ଖୋଲାଯିବା ଉଚିତ ।

(୩) ସବୁ ସ୍ତରରେ ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେବା ଦରକାର । ଏହା ଫଳରେ ସମସ୍ତେ ସମାନ ସୁବିଧା ସୁଯୋଗ ପାଇବେ । ଅର୍ଥାତ୍‌ବରୁ ଗରିବ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ ଶିକ୍ଷା ସୁଯୋଗରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେବେ ନାହିଁ । ଫଳରେ ସ୍କୁଲ ସରକୁ ପିଲାମାନେ ସମତା ପ୍ରାପ୍ତି ହେବା ସହ, ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷାରେ ଜଣେ ବୁଦ୍ଧିଆ ହେବାର ଚିନ୍ତାଧାରା ମଧ୍ୟ ସମୂଳେ ବିନାଶ ହେବ ।

(୪) ଶିକ୍ଷା ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ହେବା ଉଚିତ । ସମସ୍ତେ ଶିକ୍ଷାର ସମାନ ସୁବିଧା ସୁଯୋଗ ପାଇବା ପାଇଁ ହକ୍‌ଦାର । ଏଥି ପାଇଁ ଜନସଚେତନତା ବୃଦ୍ଧି ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ।

(୫) ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ବୁଦ୍ଧିର ବ୍ୟବସ୍ଥା, ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିବା ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ପାଇଁ ହସ୍ତେଲର ସୁବିଧା, ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଗମନାଗମନର ସୁବିଧା, ମାଗଣାରେ ପାଠ୍ୟ ଉପକରଣ, ଗଣପୋଷାକ ଓ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଇତ୍ୟାଦି ହେବା ଉଚିତ ।

(୬) ସାମାଜିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅନଗ୍ରସର ପିଲାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଦୃଷ୍ଟି ଦିଆଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ସ୍କୁଲ ହସ୍ତେଲରେ ରହିବା ଓ ଖାଇବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେବା ଦରକାର । ବାଲିକାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମାଧ୍ୟମିକ ସ୍ତରରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସ୍କୁଲ ଖୋଲାଯିବା ଉଚିତ । ଶିକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଗ୍ରସର ଓ ଅନଗ୍ରସରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ତ୍ୟାଗର ଦୂରୀକରଣ ପାଇଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଯୋଜନା ହେବା ଉଚିତ । ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟାରେ ଆଗ୍ରମ ସ୍କୁଲ ଖୋଲାଯାଇ ଅନୁସୂଚିତ ଜାତି ଓ ଉପଜାତି ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶିକ୍ଷାର ସୁବିଧା ସୁଯୋଗ ପ୍ରାପ୍ତି କରାଯିବା ଉଚିତ ।

(୭) ଶିକ୍ଷାଦାନ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଗୁଣାତ୍ମକ ମାନବୃଦ୍ଧି ସହ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନମାନଙ୍କରେ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ଗ୍ରହଣ ପ୍ରଣାଳୀରେ ଏକ ଅଧିକ ନିର୍ଭରଯୋଗ୍ୟ ଓ ସଠିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେବା ଉଚିତ । ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ହେବା ଦରକାର ଯେକୌଣସି ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ତା'ର ଦକ୍ଷତା ବା ମେଧା ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଅର୍ଥନୈତିକ ଅସୁଚ୍ଚଳତା ପାଇଁ କୌଣସି ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନରେ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣର ସୁବିଧା ସୁଯୋଗରୁ ଯେପରି ବଞ୍ଚିତ ନହୁଏ ।

ଶିକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ ଗବେଷଣା ଓ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିଆଯିବା ଦରକାର । ପ୍ରତ୍ୟେକ ତାଙ୍କର ଗବେଷଣାର ଫଳ ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁଦାନ ପାଇବା ଉଚିତ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଯେ କୌଣସି ସମସ୍ୟା ବିଷୟରେ ଶ୍ରେଣୀ ଗ୍ରହରେ ଆଲୋଚନା କରି ସମାଧାନର ପୁଟ ବାହାର କରିବା ପାଇଁ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିଆଯିବ । ପିଲାମାନେ ଯେପରି ବିଜ୍ଞାନ ଯନ୍ତ୍ରପାତି, ବିଜ୍ଞାନାଗାରର ଉପକରଣ ଖେଳ ଉପକରଣ ପାଠ୍ୟ ଉପକରଣ,

ଟି: ଭି, ରେଡ଼ିଓ ଓ ବହି ଇତ୍ୟାଦି ବିନା ବାଧାରେ ବ୍ୟବହାର କରିବା ପାଇଁ ସ୍ୱାଧୀନତା ପାଇ ପାରିବେ, ସେ ଦିଗରେ ଦୃଷ୍ଟି ଦିଆଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଶିକ୍ଷକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିଗତ ସ୍ୱାଧୀନତା ଓ ସମ୍ମାନ ପାଇଲେ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ପିଲାଟିର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ପ୍ରତି ସମ୍ମାନ ପ୍ରାପ୍ତି ହେବ । ଶିକ୍ଷା ବିଷୟରେ ପିଲାମାନଙ୍କର ନିଜସ୍ୱ ମତାମତ ଓ ମତ ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ଶିକ୍ଷକମାନେ ବିଚାରକୁ ନେବା ଆବଶ୍ୟକ । ପିଲାମାନେ ତାଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁସାରେ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ସ୍ୱାଧୀନତା ପାଇବା ଉଚିତ । ସେହି ଅନୁସାରେ ପାଠ୍ୟ ଖସଡ଼ା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ଦରକାର ପିଲାମାନେ କ'ଣ ଶୁଣୁଛନ୍ତି ବିଚାରକୁ ନିଆଯିବା ଉଚିତ । ଶିକ୍ଷାର ନୂତନ ଲକ୍ଷ୍ୟ ନିରୂପିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯାହାଫଳରେ ଗଛପ୍ରତି ମମତା ଥିବା ଜଣେ ଛାତ୍ର ଉଦ୍ୟାନବିତ ପରିବର୍ତ୍ତେ କିରାଣୀ ହୋଇ କଲମ ଗୁଣ କରିବ ନାହିଁ । ପିଲାମାନେ ସ୍ୱାଧୀନ ଭାବରେ ନିଜେ କିପା ମିଳିତ ଭାବରେ ଶିକ୍ଷା ବିଷୟରେ ଯେପରି ସମସ୍ତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନେଇ ପାରିବେ, ସେ ଦିଗରେ ଦୃଷ୍ଟି ଦିଆଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ପିଲାମାନେ ନିଜର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଶକ୍ତିକୁ ନିଜେ ଜାଣି ପାରିଲେ, ଶିକ୍ଷା ପ୍ରାଣବତ୍ତ ହୋଇ ପାରିବ । ଶ୍ରେଣୀ ଗ୍ରହରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଣାଳୀର ପ୍ରୟୋଗ ହେବା ଉଚିତ ଯାହାକି ପରୀକ୍ଷା, ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ଓ ଦଳଗତ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଉତ୍ସାହିତ ଓ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେବା ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କର ବହୁନିଷ୍ଠ ଶିକ୍ଷା ସମ୍ପର୍କୀୟ ଦକ୍ଷତାର ମୂଲ୍ୟାୟନ ହେବା ଉଚିତ ।

(୮) ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଶାସନିକ ଉଚ୍ଚ ପଦାଧିକାରୀ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନର ଅଣନିଶ୍ୱାସୀ ହୋଇ ପଢ଼ିବା ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ କଲମରୁ ମୁକ୍ତ କରି ସ୍ୱାଧୀନ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବା ଉଚିତ । ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଶାସନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ବ୍ୟାପକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବା ଦରକାର । ଏକ ପାରିବାରିକ ମ୍ଳେହ ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ତ କାମ ଯେପରି ସୁଚ୍ଚୁରୁରେ ହୋଇପାରିବ, ସେପରି ପ୍ରଶାସନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେବା ଦରକାର । ଏହା ହୋଇପାରିଲେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଓ ଅଧିକାର ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସମନ୍ୱୟ ରକ୍ଷା କରାଯାଇ ପାରିବ । ଶିକ୍ଷକ ଛାତ୍ର, ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ ବା ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଓ ପରିଚ୍ଛଳନା ସମିତି ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ସମ୍ପର୍କ ରହିବା ଉଚିତ ।

(୯) ଆମ ଦେଶରେ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନମାନଙ୍କର ଶୁଖିଲା ଏକ ସମସ୍ୟା ରୂପେ ମୁହଁ ଦେଖିଛି । ଶିକ୍ଷାର ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକରଣ ମାଧ୍ୟମରେ ଛାତ୍ରମାନେ ଯେପରି ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦରେ ଏବଂ ମୁକ୍ତ ଭାବରେ ଲକ୍ଷ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ସେଥି ପାଇଁ ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେବା ଉଚିତ । ଏହା ହୋଇ ପାରିଲେ ଛାତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସହଯୋଗ, ଶୁଖିଲା, ସହନଶୀଳତା, ଭାତୁଡ଼ବୋଧ ଓ ନେତୃତ୍ୱ ପ୍ରାପ୍ତି ହେବ ।

ଅଧ୍ୟକ୍ଷ,
ସରକାରୀ ଉଚ୍ଚତର ମାଧ୍ୟମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ,
ସାଲେପୁର, କଟକ ।

ଓଡ଼ିଶାର ଜଙ୍ଗଲ ସମ୍ପଦ

ଡକ୍ଟର ବସନ୍ତ କୁମାର ଗୌଧରୀ

ଜଙ୍ଗଲ ଯେ କେବଳ ଖାଦ୍ୟ ଓ ଆଶ୍ରୟ, ବିଭିନ୍ନ ବସ୍ତୁ ଆ ପଶୁ ପକ୍ଷୀ, ବୀଟ ପତଙ୍ଗ ଇତ୍ୟାଦିକୁ ଦେଇଥାଏ, ତାହା ନୁହେଁ; ଏହା ଜଳବାୟୁର ସ୍ଥିରତା ଓ ସେ ଅଞ୍ଚଳର ବର୍ଷାରେ ପରିମାଣକୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିଥାଏ। ଏହାଛଡ଼ା ବହୁବିଧ ପ୍ରତିସ୍ପାରେ ଜଙ୍ଗଲ ମାନବ ସମ୍ପର୍କରେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥାଏ। ଏହି ସମ୍ପଦର ଦାୟିତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିଚ୍ଛେଦନା ଉପରେ ମାନବ ସମାଜର କଲ୍ୟାଣ ନିର୍ଭର କରେ। ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ପରୁ ଶ୍ରେଣୀର ଜଙ୍ଗଲରେ ଦାୟିତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରୟୋଗ ସହିତ ବିକାଶ ପରିଚ୍ଛେଦନା ଉପରେ ସାରା ପ୍ରଥମରେ ଜନ ସଚେତନତା ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଉଅଛି। କିନ୍ତୁ ଜନ ବିଚ୍ଛେଦନା ଓ ସାମୟିକ ପ୍ରତିଧ୍ୱା ପାଇଁ ପରିବେଶର ଅହେତୁକ ବିନାଶ ଯୋଗୁଁ ଜଙ୍ଗଲ ସମ୍ପଦ କାଳକ୍ରମେ ହ୍ରାସ ପାଉବାରେ ଲାଗିଛି, ଏଥିରେ ତିକ୍ତମାତ୍ର ସନ୍ଦେହର ଅବକାଶ ନାହିଁ।

ପୂର୍ବେ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶର ବହୁ ଅଞ୍ଚଳ ଘନ ଜଙ୍ଗଲ ଦ୍ୱାରା ଆଚ୍ଛାଦିତ ଥିଲା। ଏବେ ଏହା କମି କମି ମାତ୍ର ପ୍ରାୟ ୧୭-୧୮ ପ୍ରତିଶତ ଭୂମିରେ ପରିବେଶ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଘନ ଜଙ୍ଗଲ ଦ୍ୱାରା ଆଚ୍ଛାଦିତ ହୋଇ ରହିଛି। କିନ୍ତୁ ପରିବେଶକୁ ସୁସ୍ଥ ରଖିବାକୁ ହେଲେ ସମସ୍ତ ଲୁ-ଭାଗର ଏକ ପ୍ରତୀକ୍ଷା ଅର୍ଥାତ୍ ୩୩ ପ୍ରତିଶତ ଲୁ-ଭାଗରେ ଜଙ୍ଗଲ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ। ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଗୁଡ଼ିଆଳିତ ପଶୁମାନଙ୍କର ଜଙ୍ଗଲରେ ଅବାଧ ଗୁରୁତ୍ୱ, ପୋଷୁଗୁରୁ, ଜଙ୍ଗଲ ନିଆଁ, ଅବାହିତ ଭାବେ ଜଙ୍ଗଲ ସମ୍ପଦର ଶ୍ୱେରୀ, କୃଷି ଉତ୍ପାଦନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଜଙ୍ଗଲ ସଫେଇ, ଶିଳ୍ପ ଅବିକଳ ଓ ଶାଶ୍ୱତ ସମାଧାନ ଓ ଏହାର ଉତ୍ତର ବାଧ୍ୟ ପାଇଁ ଆମର ଏହି ବହୁମୂଲ୍ୟ ସମ୍ପଦ ଉପର ହ୍ରାସ ପାଉଛି। ଭାରତୀୟ ଜଙ୍ଗଲ ସର୍ବେକ୍ଷଣ ବାର୍ଷିକ ରିପୋର୍ଟରୁ ଜଣାଯାଉଛି ଯେ ରାଜ୍ୟରେ ୨୨ ବର୍ଗ କିଲୋମିଟର ହାରରେ ଘନ ଜଙ୍ଗଲ ହ୍ରାସ ପାଉଛି। ରେଜିଷ୍ଟରୀ ବନ୍ଧ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଯୋଗୁଁ ୨୫ ବର୍ଗ କିଲୋମିଟର ଘନ ଜଙ୍ଗଲ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଅଛି। ସେହିଭଳି ଅବିକଳ କୋରାପୁଟ ଜିଲ୍ଲାରେ ନବୀବନ୍ଧ ଯୋଜନା ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେବା ପରେ ୨୫ ବର୍ଗ କିଲୋମିଟର ଜଙ୍ଗଲ ନିକଟରେ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଅଛି। ପୁରୀ ହୀରାକୁଦ ବନ୍ଧ ଉଦ୍ଧାତ କାରଖାନା ଉଦ୍ଧାତ ପ୍ରତିଷ୍ଠାରେ ଆଗରୁ ବହୁ ମୂଲ୍ୟବାନ ଜଙ୍ଗଲର ସାନି ପଡ଼ିଅଛି।

ଜଙ୍ଗଲ ବିଭାଗର ହିସାବରୁ ଜଣାଯାଇଅଛି ଯେ ୧୯୯୦ ମସିହା ମୁଖ୍ୟ ଓଡ଼ିଶାରେ ୫୭,୧୩୩ ବର୍ଗ କିଲୋମିଟର ଜଙ୍ଗଲ ଥିଲା। ମାତ୍ର ପୁର ସାପେକ୍ଷୀ ପାଟେଲଭବ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ ଫଟୋଗ୍ରାଫିକ

ଅନୁଯାୟୀ ୧୯୯୦ ମସିହାକୁ ମାତ୍ର ୪୭,୧୩୩ ବର୍ଗ କିଲୋମିଟର ଅଞ୍ଚଳରେ ଜଙ୍ଗଲର ଅବଶିଷ୍ଟ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରାଯାଇଅଛି। ଉଭୟ ହିସାବର ସମୀକ୍ଷା କରାଯାଇ ପରିବେଶର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଗୁରୁ ବିସମର ଜଙ୍ଗଲ ଓଡ଼ିଶାରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇଅଛି। ହେଲା-

- (୧) ନିୟତ୍ତ ଜଙ୍ଗଲ (ପାରିବାରିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଛିର)- ୨୨୩ ବର୍ଗ କିଲୋମିଟର।
- (୨) ଅଳ୍ପ ଗଛ ଆଉ ଉଦ୍ଭିଦ ଜଙ୍ଗଲ (ପାରିବାରିକ ସାପେକ୍ଷନଶୀଳ)- ୧୯,୬୬୧ ବର୍ଗ କିଲୋମିଟର।
- (୩) ହେଉଳ ବଣ- ୧୯୫ ବର୍ଗ କିଲୋମିଟର।
- (୪) ପ୍ରାୟତଃ ଉଦ୍ଭିଦ ଶୂନ୍ୟ ପତିତ ଜଙ୍ଗଲ- ୯,୯୭୮ କିଲୋମିଟର (ପାରିବାରିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଉଚ୍ଚାପ୍ରବଣ)।

୧୯୯୧ ମସିହାର ଜନଗଣନା ଅନୁଯାୟୀ ଓଡ଼ିଶା ଲୋକସଂଖ୍ୟା ହେଲା ୩ କୋଟି ୧୫ ଲକ୍ଷ। ଗାଈ ଲୋକସଂଖ୍ୟା ବିଭିନ୍ନ ଗୁଡ଼ିଆଳିତ ପଶୁଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ୨ କୋଟି ୧୩ ୧୯୯୧ ମସିହାରେ କେବଳ ଗନ୍ଧନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ୧୧୫-୬୧ ମେଟ୍ରିକ୍ ଟନ୍ କାଲେଣି କାଠ ଓ ବିଭିନ୍ନ କଳ କାରଖାନାରେ ୨୩ ଲକ୍ଷ ମେଟ୍ରିକ୍ ଟନ୍ କାଲେଣି କାଠ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଥିବା ବେଳେ ଜଙ୍ଗଲରୁ ବିଜ୍ଞାନ ସମ୍ମତ ପ୍ରତିସ୍ପାରେ ୧-୩୫ ଲକ୍ଷ ମେଟ୍ରିକ୍ ଟନ୍ କାଲେଣି କାଠ ବାହାରିଥିଲା। ଆମର ଲୋକସଂଖ୍ୟା ବର୍ଦ୍ଧନାର ଅନୁପାତରେ ବଢ଼ି ଶୁଲେ ତେବେ ୨୦୦୧ ମସିହା ବିଭିନ୍ନ ବନଜାତ ଦ୍ରବ୍ୟର ନିଅନ୍ତ ପରିମାଣ ହେବ-(୧) କାଠ-୧୩୦-୧୩୯-୦୩ ଲକ୍ଷ ମେଟ୍ରିକ୍ ଟନ୍, (୨) ବାଉଁଶ- ୧୯ ଲକ୍ଷ ମେଟ୍ରିକ୍ ଟନ୍, (୩) କାଠ- ୨-୬୭ ଲକ୍ଷ ମେଟ୍ରିକ୍ ଟନ୍ (୪) ଗୋ-ଶାଦ୍ୟ ନିମିତ୍ତ ବ୍ୟବହୃତ ଘାସ ଓ ପତ୍ର- ୩୪୩ ଲକ୍ଷ ମେଟ୍ରିକ୍ ଟନ୍। ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଜଳର ବ୍ୟବହାର ଆବଶ୍ୟକତା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ବଢ଼ିବ। ଏଥି ନିମିତ୍ତ ୨୦୦୧ ମସିହା ବେଳକୁ ପ୍ରାୟ ୭୧,୪୨୦ ବର୍ଗ କିଲୋମିଟର ଅଞ୍ଚଳରେ ଲୁ-ଭାଗ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଓ ମୋଟାମୋଟି ୨୯,୮୩୪ ବର୍ଗ କିଲୋମିଟର ଉଦ୍ଭିଦ ଜଙ୍ଗଲ ମଧ୍ୟରୁ ୨୪,୦୦୦ ବର୍ଗ କିଲୋମିଟର ଅଞ୍ଚଳ ପ୍ରାୟତଃ ଜଙ୍ଗଲରେ ପରିଣତ କରି ହେବ। ଶିମିଳି ଉଦ୍ଭିଦ କନିକା ଓ ବଳଗା ପାହାଡ଼ ଜଙ୍ଗଲ ପ୍ରଭୃତିରୁ ଲୁ-ଭାଗ ଜଙ୍ଗଲରେ ପରିଣତ କରିବାକୁ ହେବ। ଜଙ୍ଗଲ ସମ୍ପଦ

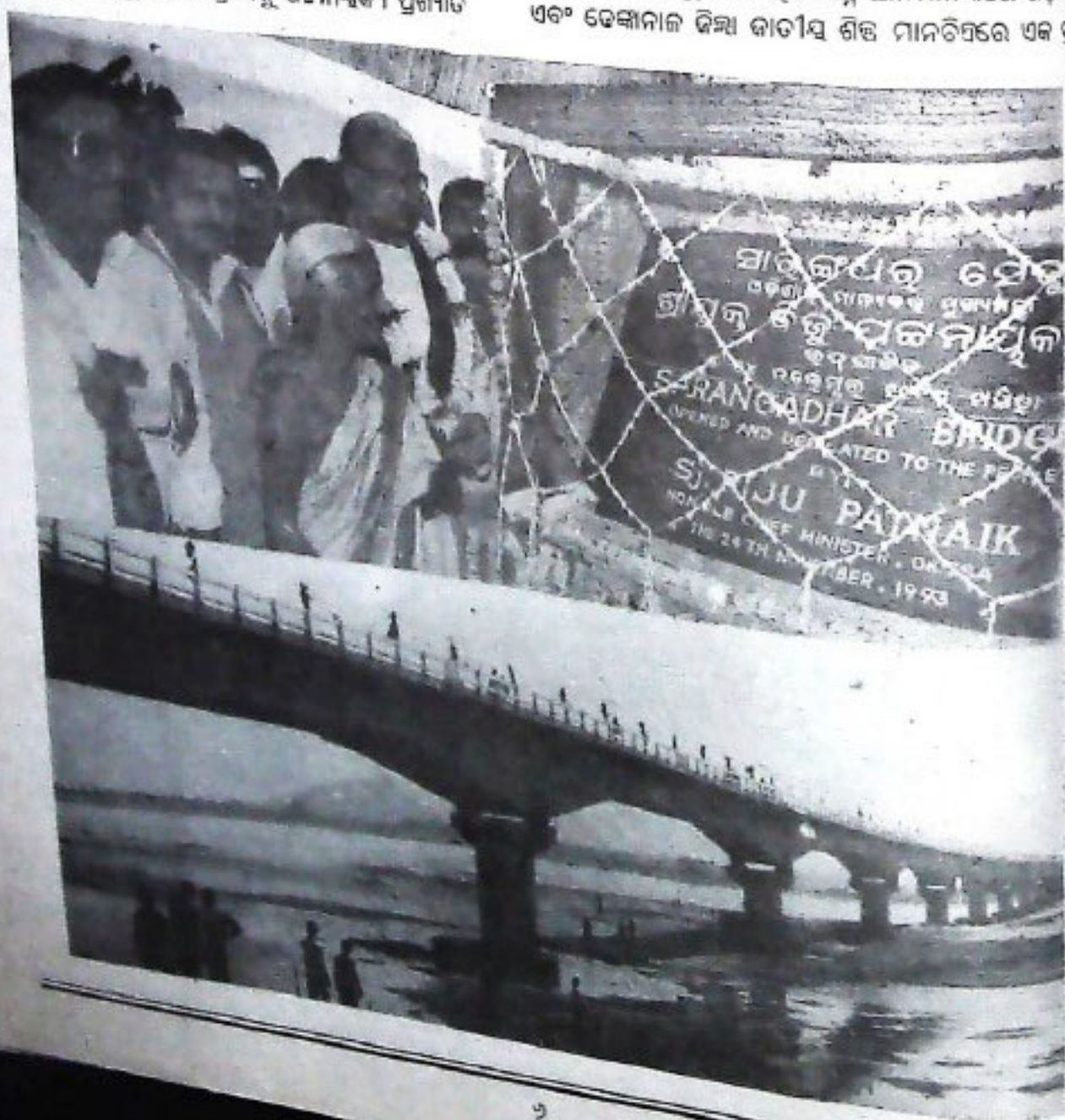

ଡେଙ୍ଗାନାଲର ପ୍ରଗତି ପଥରେ ଏକ
ମାଲଲ ଖୁଣ୍ଟ : ସାରଙ୍ଗଧର ସେତୁ

ଏମିତି ବି ସ୍ୱପ୍ନ ସତ୍ୟ ରୂପ, ବିସଦନ୍ତୀ ଶୀଳାଲେଖାରେ ପ୍ରମାଣିତ
ହୁଏ । ଯେପରି ସବୁ ଅସଂସ୍ତାବନାକୁ ଏହାର ନିର୍ମିତ ହୋଇଛି
ଓଡ଼ିଶାର ଦ୍ୱିତୀୟ ବୃହତ୍ତମ ସେତୁ । ପୁଣ୍ୟତୋଷା ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ନଦୀ
ତୀରରେ ତେଜାନାଳ-ଜାନାୟାନଗର ରାଜାର କାମରତ୍ନଠାରେ
ଏହା ଉନ୍ମୋଚିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଜ୍ଞାନୀୟ ବାସିନ୍ଦାଙ୍କ ବହୁଳ
ପ୍ରଶ୍ନବୀଚୀରୁ ସମାହିତ କରିଥିଲା । ବିଶେଷ କରି
ତେଜାନାଳବାସୀ ଏବଂ ମୋଟ ଉପରେ ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟବାସୀଙ୍କୁ
ଉତ୍ତର କରିଥିଲେ ଗଲା ନଭେମ୍ବର ୨୪ ତାରିଖ ରୁଧିରର ଦିନ
ଶୋଭା ଆମର ପ୍ରିୟ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବିଜୁ ପଟ୍ଟନାୟକ । ପ୍ରଖ୍ୟାତ

ଦେଶନାଳ ଜିଲ୍ଲାର ଆଖ୍ୟାନ୍ତରୀଣ ଗମନାଗମନ ଓ ପରିବହନ
ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଏକ ନୂତନ ଅଧ୍ୟାୟ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ବୋଲି ବର୍ତ୍ତମାନ
ଅଭ୍ୟୁକ୍ତି ହେବନାହିଁ । ସାମାଜିକ ତଥା ଅର୍ଥନୈତିକ ଅବସ୍ଥାର
ଉନ୍ନତି ଘଟିବ । ଏହା ସୁବିଧିତ ଯେ, ଶାଠିଏ ଦଶକରୁ ପଶ୍ଚିମ
ଦେଶନାଳ ଜିଲ୍ଲାରେ ତାପକ ବିଦ୍ୟୁତ୍ କେନ୍ଦ୍ର ସ୍ଥାପନ ହେବାପାଇଁ
ବହୁ ବ୍ରହ୍ମ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ତତ୍ପରାଲଗ୍ନ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ଗଢ଼ି ଶୁଣି
ଏବଂ ଦେଶନାଳ ଜିଲ୍ଲା ଜାତୀୟ ଶିକ୍ଷା ମାନଚିତ୍ରରେ ଏକ ପୃଷ୍ଠା

ସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କରିଛି । ମାତ୍ର ଗମନାଗମନର ଅସୁବିଧା ହେତୁ ଏହି ଅଞ୍ଚଳ ପଛୁଆ ହୋଇ ପଡ଼ି ରହିଛି । ପରିବହନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ ପଛୁଆ । କାମାକ୍ଷାନଗର ଉପଖଣ୍ଡର ଟଟି ମଞ୍ଚଳ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଗ୍ରାମବାସୀମାନେ ଏଥିଯୋଗୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାଗ୍ରସ୍ତ । ବର୍ଷାକାଳରେ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ନଦୀର କରାଳ ସ୍ରୋତକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିବା ଆଦୌ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ, ଅନ୍ୟ ଦିନମାନଙ୍କରେ ନଦୀ ପାର ହେବା ଏହି ଦୁଃସାହାସିକ ଅଭିଯାନ ସଦୃଶ । ତେଜାନାଳ ଡିଲ୍ଲୀ ସଦର ମହକୁମାକୁ ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ତଥାପି ହଜାର ହଜାର ଲୋକ ଜୀବନକୁ ପ୍ରାଣ ଛଡ଼ାଇ ଆସନ୍ତି । ମାଲ୍ ପରିବହନ ସେହି ବାଟରେ ଆରପାରିକୁ ଯିବା କଥା କେହି ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି ନାହିଁ । ମାତ୍ର ସେସବୁର ଅବସାନ ପଡ଼ିଲା ଏବଂ ଏକ ନୂତନ ସହଜସାଧ୍ୟ ଯୁଗର ପ୍ରାରମ୍ଭ ହେଲା । କାମାକ୍ଷାନଗରରୁ ବାହାରି ବର୍ତ୍ତମାନ, ତାଳଚେର ଏବଂ ପରଜଙ୍ଗ ଦେଇ ତେଜାନାଳ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ପଡୁଥିଲା ୧୦୧ କିଲୋମିଟର, ମାତ୍ର ତାହା ଏବେ କେବଳ ୩୬ କି:ମି:କୁ ସଙ୍କୁଚିତ ହୋଇଛି । ତେଜାନାଳ କାମାକ୍ଷାନଗର ରାସ୍ତାର ୬ କି:ମି: ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ କାମଗଡ଼ଠାରେ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ନଦୀ ଉପରେ ଏହି ସୁଉକ ସେତୁ ନିର୍ମାଣ ଫଳରେ ଏହା ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରିଛି ।

ଏହି ସେତୁର ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ସରକାର ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦେଇ ଆସିଛନ୍ତି । ନଦୀର ଦୁଇପାର୍ଶ୍ୱ କୁଳ ନଖାଇବା ପାଇଁ ସୁଦୀର୍ଘ ସଂଲଗ୍ନ ରାସ୍ତା ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଛି । ତେଜାନାଳବାସୀଙ୍କର ବହୁଦିନର ସ୍ୱପ୍ନ ସାଥୀକ ହୋଇଛି ଅବଶ୍ୟ ଯେଉଁଦିନ ଭାରୀ ଯାନଗୁଡ଼ିକ ସେହି ବାଟ ଦେଇ ଯାତାୟାତ କରିବ, ସେଦିନ ସେମାନେ ଚକ୍ଷୁସ ପ୍ରମାଣ ପାଇବେ । କେବଳ ତେଜାନାଳ କାମାକ୍ଷାନଗର ନୁହେଁ ଯାଜପୁର ରୋଡ଼ ଏବଂ ପାଣିକୋଇଲି ରାସ୍ତା ମଧ୍ୟ ୬୫ କି:ମି: ସଙ୍କୁଚିତ ହେବ ଏବଂ ଏହା ଦ୍ୱାରା ବହୁ ପରିମାଣର ଡିଜେଲ୍ ଓ ପେଟ୍ରୋଲ ଖର୍ଚ୍ଚ ବଞ୍ଚାଯାଇ ପାରିବ ।

ପୁରୀବ୍ୟୟ ଯେ, ୬ କୋଟି ୫୬ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ଅଟକଳରେ ୧୯୮୪ ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ ୮ ତାରିଖରେ ଏହି ସେତୁର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଅଟକଳ ବୁଦ୍ଧି ପାଇ ୧୨ କୋଟି ୭୨ ଲକ୍ଷରେ ପହଞ୍ଚିଛି ଏବଂ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଅବ୍ୟାବଧି ୧୦ କୋଟି ୮୩ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯାଇଛି । ଭାରତ ସରକାର ଏଥି ପାଇଁ ଏକ କୋଟି ୬୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଅନୁଦାନ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଓଡ଼ିଶାର ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୀର୍ଘତମ ସେତୁ ଭାବେ ପରିଗଣିତ ଏହି ସେତୁର ଲମ୍ବ ୧୩୦୫ ମିଟର ବା ୪୨୮୦ ଫୁଟ । ସାଗର ପତନଠାରୁ ଏହା ପ୍ରାୟ ୪୫-୫୬୫ ମିଟର ଉଚ୍ଚତାରେ ଅବସ୍ଥିତ । ଏହା ୨୬ ଗୋଟି କ୍ଷସ ଉପରେ ନିର୍ମିତ । ପ୍ରତି କ୍ଷସର ଦୂରତା ୫୨ ମିଟର । ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ନିର୍ମାଣାଧୀନ ସଂଲଗ୍ନ ରାସ୍ତାର ଲମ୍ବ ୨୦୯୦ ମିଟର । ମୋଟ ବ୍ୟୟ ଅଟକଳର ପରିମାଣ ୧୨ କୋଟି ୭୨ ଲକ୍ଷ, ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ୧ କୋଟି ୬୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ବହନ କରିଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ୬୫୫୦ ମେଟ୍ରିକ୍ ଟନ ସିମେଣ୍ଟ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥିବା ବେଳେ ୨୧୨୦ ମେଟ୍ରିକ୍ ଟନ ଲୁହାହାଡ଼ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । ନିର୍ମାଣ ଦାୟିତ୍ୱରେ ରାଜ୍ୟ ସେତୁ ନିର୍ମାଣ ନିଗମ ଏବଂ ଇନ୍ଦରସନ କନ୍ସ୍ଟ୍ରକସନ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ଅଛନ୍ତି । ତେଜାନାଳ ପୁରୀ ବିଭାଗ ଏହାର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନ କରିଛନ୍ତି, ୧୩୬ ଜଣ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱ ନେଇ ନିର୍ବାହୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ଜ୍ଞାନେନ୍ଦ୍ର ପଟ୍ଟନାୟକ, ଦକ୍ଷତାର ପରିଚୟ ଦେଇଛନ୍ତି । କଟକ ସର୍କଲ ଅଧିକ୍ଷକ ଯନ୍ତ୍ରୀ, ସୌକତ ଅଛନ୍ତି, ପୁଣ୍ୟଯନ୍ତ୍ରୀ ପୁରଲୀଧର ଗଡ଼ପାଣି ପ୍ରମୁଖଙ୍କ ଅବଦାନ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ।

ପ୍ରତିନିଧି, "ମାତୃଭାଷା",
ଶ୍ରୀଶ୍ରୀ ନମ୍ବର-୨ ଆର. ବି./୪,
ସୁନିର୍ମ ୩, ଭୁବନେଶ୍ୱର ।

ଡିପ୍ୟୁଟି ଇଞ୍ଜିନିୟର ପ୍ରତିଷ୍ଠାନଠାରେ ସ୍ୱର୍ଗତ ଉତ୍ତରୀ ପାଣିଗ୍ରାହୀଙ୍କ ସ୍ମୃତି ଉପଲକ୍ଷେ ଆୟୋଜିତ ଏକ ଗହବରେ ସାଧାରଣ ଅଭିଯୋଗ ଓ ପେନ୍ସନ୍ ମତ୍ତୀ ଶ୍ରୀ ପ୍ରସନ୍ନ ପାଟ୍ଟଶାଣୀ ଉଦ୍ବୋଧନ ଦେଉଛନ୍ତି

ସ୍ମରଣୀୟ ପ୍ରତିଭା : ସୋମନାଥ ପାତ୍ର

କୁମାରୀ ଧନଈ ମହାନ୍ତି

ଗିଜ୍ଞାନ ଦିଲ୍ଲୀର ଯେଉଁ କେତେ ଜଣ କୁତୀ ଶିକ୍ଷକ ସ୍ମରଣୀୟ ସୋମନାଥ ମଧ୍ୟରେ ସୋମନାଥ ପାତ୍ର ଅନ୍ୟତମ । ୧୯୧୦ ମସିହା ମେ ମାସ ୩୧ ତାରିଖ ଦିନ ଓଡ଼ିଶାର ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲାର କୁରୁଡ଼ାଖଣ୍ଡି ବ୍ଲକ୍ ଅନ୍ତର୍ଗତ ସାତପହଣ୍ଡିଆ ଗ୍ରାମର ଏକ ମଧ୍ୟବିତ୍ତୀ ଶିକ୍ଷକ ପରିବାରରେ ଶ୍ରୀ ସୋମନାଥ ପାତ୍ରଙ୍କର ଜନ୍ମ । ପିତା ଶ୍ରୀ ଚନ୍ଦ୍ରନାଥ ପାତ୍ରଙ୍କର ସେ ଥିଲେ କନିଷ୍ଠ ପୁଅ । ଏହି ପରିବାରରେ ପରିଚିତ ହେବା ଅପେକ୍ଷା ଜଣେ ଧର୍ମନିଷ୍ଠ, କର୍ମ ତ୍ୟାଗୀ, ମିତ୍ରଭାଷୀ, ଅଧ୍ୟବସାୟୀ, ଉଚ୍ଚାଭିଳାଷୀ, ବନ୍ଧୁପ୍ରେମୀ, ଆଦର୍ଶ ଶିକ୍ଷକ ଭାବେ ସେ ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ । ଜଣେ ତାଲିମ୍ ପ୍ରାପ୍ତ ଶିକ୍ଷକ ଭାବରେ ନିଜ ଗାଁ ସାତପହଣ୍ଡିଆଠାରେ ପ୍ରଥମ କରି ଶିକ୍ଷକତା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ଜଣେ ଆଦର୍ଶ ଶିକ୍ଷକ ଭାବରେ ସେ ପର୍ବତ ପୁନିତ । ବ୍ରହ୍ମପୁର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରଫେସର ତତ୍କଳ ଯରିହର ଦାସଙ୍କ ଭାଷାରେ— ଆଦର୍ଶ ଶିକ୍ଷକ ସୋମନାଥ ପାତ୍ର ତାଙ୍କର ସେବା ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ବିତରଣ ପୂର୍ବକ ନିଜ ପାଇଁ ଏକ ଅନନ୍ୟ ସାଧାରଣ ଜ୍ଞାନ ନିରୂପଣ କରିଥିଲେ । ଜଣେ ଆଦର୍ଶ ଶିକ୍ଷକ ଭାବରେ ନିଜର ଗୁରୁଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରି ଉତ୍ତରୀକୃତ ଭାବେ ସେ ହଜାର ହଜାର ଛୋଟ ଶିଶୁଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟତ ଗଢ଼ି ଚୋଳିଥିଲେ । ଜୀବନରେ ମଣିଷ ଉଡ଼ିବାର ବ୍ରତକୁ, ପବିତ୍ର ଚେଷ୍ଟା ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରି ଜଣେ ନିରବ ସାଧକ ଭାବରେ ଶିକ୍ଷାଦାନ ସ୍ୱରୂପ ଏକ ପବିତ୍ର ଚେଷ୍ଟାରେ କୁତୀ ଗଢ଼ି ଯେଉଁ ଅନନ୍ୟ ସାଧାରଣ ଅବଦାନ ଦେଇ ସାଜଛନ୍ତି ତାହାର ଉଲ୍ଲେଖ ଇତିହାସର ପୃଷ୍ଠା ମଞ୍ଚନ ନକଲେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରବାଦିତ ସମୟର ପ୍ରୋତ ତାକୁ ବିସ୍ମୃତି ଗର୍ଭରେ ଲୀନ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଜଣେ ଆଦର୍ଶ ଶିକ୍ଷକ ଭାବରେ ସେ ସ୍ପଷ୍ଟଥିଲେ ତାଙ୍କ ସାତ ତିଆରି ଶିଶୁ କଷ୍ଟଭୋଗନାଶକ ସଫଳତା । ସମାଜରେ ସୋମନାଥଙ୍କର ପୁଣି ବିକାଶ ସୋମନାଥଙ୍କର କୁଟୁମ୍ବ ତଥା ଉଚ୍ଚ ଜ୍ଞାନରେ ସୋମନାଥ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେବାର ସ୍ୱପ୍ନ ସେଇତକ ହିଁ ଶିକ୍ଷକର ଗର୍ବ, ଗୌରବ । ଯେପରି ଏ ଦୁନିଆଁରୁ ସେତିକି ସେ ସ୍ୱପ୍ନାନ୍ତ । ପ୍ରାଣ ସଂରକ୍ଷଣ ଓ ସଂସ୍କୃତିରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଦେବତାଙ୍କ ସହ ତୁଳନୀୟ । ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କ କୁଦାୟାଗଢ଼ି :-

ଶିକ୍ଷାଦାନ ନୁହେଁ ମଣିଷ ଗଠନ କରିବା ଥିଲା ତାଙ୍କ ଜୀବନ ବ୍ରତ । କେବଳ ଶିକ୍ଷା ଓ ଶିକ୍ଷାୟତନ ମଧ୍ୟରେ ଛାତ୍ରମାନଙ୍କର ତାଙ୍କର ସମ୍ପର୍କ ସୀମିତ ନଥିଲା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପିଲାଙ୍କ ଅଭ୍ୟାସ ପ୍ରବୃତ୍ତି ସହିତ ମଧ୍ୟ ସେ ଜଡ଼ିତ ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ସାମାଜିକ ସାତପହଣ୍ଡିଆ ଯେ ଆପେ ଆପେ ମଣିଷ ହୋଇ ସାତପହଣ୍ଡିଆ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଛାତ୍ରଙ୍କୁ ପୁଷ୍ଟବତ୍ ଶ୍ରଦ୍ଧା କରିବା ତାଙ୍କର ସହଜତା ଥିଲା । ଇଣ୍ଡିଆନ୍ ଆର୍ଟିଷ୍ଟ ଏହି ଉଚ୍ଚାଭିଳାଷୀ ମଣିଷଟି ପରି ସତେ ଯେପରି ବର୍ଣ୍ଣିତ ଯାଉଥିଲା । ଯେଉଁ ପିଲା ତାଙ୍କ ନିକଟ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରୁଥିଲା ସେ ନୈତିକତାର ଅଧିକାରୀ ହେଉଥିଲା ବିନା ଗୁରୁରେ କେହି ଭଲ ମଣିଷ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ । ସେ ପାଇଁ ଗୁରୁ ପୁନଃ ପରମ୍ପରା ବାହିଁ କେଉଁ ଯୁଗରୁ ରହି ଆସି ଏକଲବ୍ୟର ଗୁରୁ ଥିଲେ ଦ୍ରୋଣ । ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ଗୁରୁ ଥିଲେ ଯଦିପନୀ । ଏକଲବ୍ୟ ଦ୍ରୋଣଙ୍କର ପ୍ରତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଶ୍ରଦ୍ଧା କରି ନିଜର ନିଷ୍ଠା ବଳରେ ନିଜକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାବରେ ପ୍ରତିପାଦନ କରିପାରିଥିଲା । ନିଜେ ଭଗବାନ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁ ଭାବରେ ଯଦିପନୀ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ତେବେ ଭଲ ଛାତ୍ରଟିଏ ବାହାର କରିବା ହେଲେ ଗୁରୁଙ୍କୁ ବହୁ ଶ୍ରମ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ଛାତ୍ରଟିଏ ଗୁରୁ ଗଢ଼ି ପାରିଲେ ସୁନାଗରିକଟିଏ ସମାଜକୁ ଯୋଗ ଦିଏ । ତେଣୁ ପ୍ରଗୋଷ୍ଠ ଭାବରେ ଗୁରୁ ହିଁ ସମାଜ ଗଠନର କେବଳ ବିନ୍ଦୁ । ପାତ୍ର ମହାଶୟ ବହୁ ଶ୍ରମ ସ୍ୱୀକାର କରି ହଜାର ହଜାର ଛାତ୍ର ଗଢ଼ି ସାଜଛନ୍ତି, ବହୁ ଭଲ ମଣିଷ ତିଆରି କରିସାଜଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ମଣିଷ ତିଆରି ଯନ୍ତ୍ର କହିଲେ ଭୁଲ ହେବ ନାହିଁ । ସେ ବାରିଗଣର ବ୍ୟବସାୟ ତ ଅନେକ କରୁଛନ୍ତି, ହେଲେ ମଣିଷ ଗଠନ କେତେ ଜଣ ? ନିଜସ୍ୱ ଗୁଣରେ ବଞ୍ଚିବାର ଯେ ସ୍ୱାଧୀନାନୁପଥ ସ୍ୱାଧୀନାତ୍ମକ ସ୍ୱାଧୀନ ସେ ଦେଇ ସାଜଛନ୍ତି ତା ଆଜି ଆମେ ସ୍ମରଣ କରିବା କଥା । ଏହି ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଛାତ୍ର ସ୍ମରଣ କରି ତାଙ୍କରି ପଥରେ ଅନୁଗାମୀ ହେବା ନିଶ୍ଚୟ ସମାଜରେ ବହୁ ସୁଧାପ୍ରସୁତି ହେବା ସହ ଦେଶର ମେଣ୍ଟି ଟୁଟି ହେବ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ସମାଜ ଏକ ଚିର ସଂସ୍ଥା । କେଉଁ ଅବିପ୍ଳବୀୟ ଅତୀତରେ ଏହାର ପୁଣି । ଉତ୍ଥାନ ପତନ, ବିକାଶ ଓ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ମଧ୍ୟରେ ଏହା ଅଦମ୍ୟ ଗତିଶୀଳ । ଆମେ ସବୁ ଏହାର ପୁଣି । ଆମର ସଦ୍‌ଗୁଣ ସମାଜରେ ସମାଜର ବିକାଶ, ପ୍ରଗତିରେ ଦୁର୍ଗୁଣ ଓ ଅନାସୁର ଏହାର ବିପର୍ଯ୍ୟୟ । ସୁସମାଜ ଗଠନ ଦିଗରେ ଛାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଜୁନିବା ଗୁରୁପୁଣି । ଏମାନଙ୍କୁ ସୁପଥଗାମୀ କରାଇବାକୁ :-

ଗୁରୁପୁଣି ଗୁରୁ ବିଷ୍ଣୁ, ଗୁରୁଦେବ ମହେଶ୍ୱର
ଗୁରୁ ସାକ୍ଷୀ ପରଂବ୍ରହ୍ମ, ତତ୍ତ୍ୱସ୍ତୁ ଶ୍ରୀ ଗୁରୁବେନମଃ ।
- ଗୁରୁ ସାକ୍ଷୀ ଭଗବାନଙ୍କ ସହ ବିବେଚନା କରାଯାଇଛି ।
ପ୍ରକୃତରେ ଗୁରୁତ ପାତ୍ରଙ୍କ ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ଗତି ପ୍ରଭୃତ୍ୟ । କେବଳ

ମଣିଷ କରି ଗଢ଼ିବାକୁ ଯେ ଜୀବନର ବ୍ରତ ବୋଲି ଭାବି ନେଇଥିଲେ ତାଙ୍କୁ କ'ଣ କେବେ ଭୁଲି ହେବ ? ସେ ଜୀବନ ଶିଳ୍ପୀ ସାଧକ । ଅଲୌକିକ ବିଭୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ନେଇ ଆସିଥିଲେ ଏହି ମାନବବାଦୀ ଶିକ୍ଷକ । ତାଙ୍କ ନିର୍ଲିପ୍ତ ସାଧନାରେ ହିଁ ସେ ଆସନ୍ତି । ନିଜକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଆଜ୍ଞା କରି ରଖିବାରେ ହିଁ ଥିଲା ଆନନ୍ଦ । ପ୍ରଶ୍ନର ମାୟା ଜାଲରେ ଆପଣାକୁ ବାନ୍ଧି ରଖିବାରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଚିନ୍ତା ନିମିଷକ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱାଧୀନ ଚେତା ସୋମନାଥ ପାଟ୍ଟନାୟକ ପ୍ରାଣରେ ଜାଗ୍ରତ ହୋଇନଥିଲା, ସେ ଥିଲେ ଦୁତମନା ଓ ସ୍ଥିର ବିଶ୍ୱର ବୁଦ୍ଧି ସମ୍ପନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷ । ଏକ ପୁଣ୍ୟାଙ୍ଗ ଏବଂ ସମନ୍ୱିତ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ମଧ୍ୟରୁ ଦେବତାର ସନ୍ତାନ କରାଯାଇପାରେ । ତାଙ୍କର କର୍ମମୟ ଜୀବନକୁ ବିଶ୍ଳେଷଣ କଲେ ଆମେ ଏକ ଉଚ୍ଚତର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱର ସନ୍ତାନ ପାଉ । ସେ ଥିଲେ ଏକାଧାରରେ ଦୁତମନା ତଥା ସାହିତ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷ । ୧୯୬୮ ମସିହା ମେ ମାସରେ ଶୁକ୍ଳିରୁ ଅବସର ନେଇ, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ପାଟ୍ଟନାୟକ "ସୋମନାଥ ପୁସ୍ତକାଳୟ" କର୍ମମୟ ଜୀବନର ଆଉ ଏକ ସୋପାନ । ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ସମାଜର ବିଭିନ୍ନ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଏକାଠି ହୋଇ ବହୁବିଧ ସମତ୍ୟାର ସମାଧାନ ଦିଗରେ ଯତ୍ନବାନ ହେବା ତାଙ୍କ ଚରିତ୍ରର ଆଉ ଏକ କୃତୀ । ସ୍ୱାଧୀନତା ପାଇଁ ଲୋକ ଚେତନାକୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବା ଦିଗରେ ଶ୍ରୀ ପାଟ୍ଟନାୟକ ଭୂମିକା ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ । ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ ଶ୍ରୀ ଦିବାକର ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କର ସେ ଘନିଷ୍ଠ

ସହଯୋଗୀ ଥିଲେ । ବ୍ରିଟିଶ୍ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଶହ ଶହ ସ୍ୱର ଉତ୍ତୋଳନ କରିବା ପାଇଁ ଲୋକ ଶକ୍ତିକୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବାର ଗୁରୁଦାୟିତ୍ୱ ସେ ବହନ କରିଥିଲେ । ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳର ନିରକ୍ଷରତା ଦୂର କଲେ ହିଁ ସ୍ୱାଧୀନତା ପ୍ରାପ୍ତି ସମ୍ଭବ, ଏହି ବାଣୀ ଗାଁ ଗହଳରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ ।

ସ୍ୱର୍ଗତ ପାଟ୍ଟ ଆଜି ଆମ ଗହଣରେ ନାହାନ୍ତି । ୧୯୭୬ ମସିହା ଫେବୃଆରୀ ୧୭ ତାରିଖରେ ତାଙ୍କର ମହାପ୍ରସ୍ଥାଣ ହୋଇଯାଇଛି । ନର ଶରୀରରେ ଜନ୍ମ ହେଲେ ଦେବତାଙ୍କ ପୁତ୍ର୍ୟ ମଧ୍ୟ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ । କିନ୍ତୁ ପୁତ୍ର୍ୟ ପରେ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ଜଣେ ଅମର ହୋଇ ରହିଯାନ୍ତି ନିଜର କର୍ମ ଯୋଗୁଁ । ସ୍ୱର୍ଗତ ସୋମନାଥ ପାଟ୍ଟ ଏହି ବିଚଳ ଶ୍ରେଣୀର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ସେ ଆଜି ନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ଆଦର୍ଶ ଏବେ ବି ଆମ ପାଖରେ ଜୀବନ୍ତ ହୋଇ ରହିଛି । ଏହି ଆଦର୍ଶ ଆମକୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ପଥରେ ଗୁଲିବାକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରୁ । ସେ ସ୍ୱର୍ଗପୁରରୁ ଆଲୋକ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ଆମର ଗତିପଥକୁ ଆଲୋକିତ କରନ୍ତି । ଏ ଜାତି ମନେ ରଖିବ ଚିରଦିନ ଏମିତି ଏକ ସାଧାରଣ ବେଶଭୂଷାର ଅସାଧାରଣ ପ୍ରତିଭାକୁ । ଓଡ଼ିଶା ମାଟିରେ ଏହିପରି ବରପୁତ୍ରଙ୍କର ଆବିର୍ଭାବ ବାରମ୍ବାର ହେଉ । ତାଙ୍କର ଶ୍ରାବ୍ଧ ତିଥିରେ ଏତିକି ମାତ୍ର କାମନା ।

ମାର୍ଚ୍ଚ-ପ୍ରମୋଦ ବିଶ୍ୱାଳ ମହାନ୍ତି,
ପୁରୁ ନଂ-୫୫୨, ଶହୀଦ ନଗର, ଭୁବନେଶ୍ୱର ।

ପୁରୀର ଉତ୍କଳପାରେ ଲେଖକ ସାମୁଏଲ୍ ଦ୍ୱାରା ଆୟୋଜିତ ଏକ ଆଲୋଚନାଚର୍ଚ୍ଚାରେ ମାନ୍ୟବର ରାଜ୍ୟପାଳ ଶ୍ରୀ ବି. ସତ୍ୟନାରାୟଣ ରେଡ୍ଡୀ ଏକ ପବିତ୍ର ଉଦ୍ଘାଟନ କରୁଛନ୍ତି ।

ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଜିଲ୍ଲାର ରବି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ

ଜାନବୀ ବଲ୍ଲଭ ଦାଶ

ଗତ ଖର୍ଚ୍ଚ ଋତୁରେ ଜିଲ୍ଲାର ଅଳ୍ପ କେତେକାଞ୍ଚଳ ଛାଡ଼ି ଦେଲେ ପ୍ରାୟ ଅଧୁନାଶ ବୁଦ୍ଧମାନଙ୍କରେ ଧାନ ଫସଲ ଖୁବ୍ ଭଲ ହୋଇଥିଲା । ଏହାଦ୍ୱାରା ବର୍ଷମାନ କଷ୍ଟିପଦା, ଉଦକା, ବେତନତୀ ପ୍ରଭୃତି ବୁଦ୍ଧ ବିଭିନ୍ନ ଗ୍ରାମରେ ସାମ୍ବାହିକ ସାବନାନଙ୍କରେ ସରକାରୀ ଦରଠାରୁ କମ୍ ଦରରେ ଧାନ ବିକ୍ରି ହେଉଥିବାର ଦେଖା ଯାଉଛି ।

ଗତ ଖର୍ଚ୍ଚ ଋତୁରେ ସର୍ବମୋଟ୍ ୩ ଲକ୍ଷ ୩୪ ହଜାର ହେକ୍ଟର ଧାନଭୂମି ଜମି ମଧ୍ୟରୁ ମାତ୍ର ୬୯୩୭ ହେକ୍ଟର ଜମିରେ ଗତବର୍ଷ ୫୦ ଲାଗରୁ ଅଧିକ ଫସଲ ମରୁଡ଼ି ଯୋଗୁଁ ଛଟି ହେଉଥିବାର ପ୍ରାଥମିକ ଅନୁସନ୍ଧାନରୁ ଜଣା ପଡ଼ିଛି । ଫସଲକାତର ଫଳାଫଳ ଜାଣିବାପରେ ସଠିକ୍ କ୍ଷୟକ୍ଷତି ଜଣା ପଡ଼ିବ । ଅଗଷ୍ଟ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ମାସରେ ଆବଶ୍ୟକ ବର୍ଷାପାତରୁ ଟିକିଆ ବୁଦ୍ଧ ସମସ୍ତ ପକ୍ଷାୟତରେ, ବହଳଦାରି ପଦସାତୀ, ବଡ଼ପଲସା, ଝୋଡ଼ିହ, ଗାଈରଜମୁରର ପୁରୁଣାପାଣି, କରାଣ୍ଡିଆର ବାତପଲସା, ବୁଧୁଆଣୀ ଓ ଗୁଡୁଳୀ ବୁଦ୍ଧ ଅଶୁନବନ୍ଧୀ ପକ୍ଷାୟତରେ ମରୁଡ଼ି ଜମିତ ଛଟି ଅଧିକ ହୋଇଅଛି ।

ଖର୍ଚ୍ଚ ଧାନ ମରୁଡ଼ିକରିତ ଛଟିକ ଭରଣା ପାଇଁ ଉପରୋକ୍ତ ବୁଦ୍ଧମାନଙ୍କରେ ପାଣି ପୁରିଆ ଥିବା ଅଞ୍ଚଳରେ ତଥା ଅକ୍ଷୋବର ମାସ ପ୍ରଥମ ସପ୍ତାହରେ ହୋଇଥିବା ବର୍ଷାର ପ୍ରୟୋଗ ନେଇ ବ୍ୟାପକ ରବି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଅଛି ।

ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଜିଲ୍ଲାରେ ଚଳିତ ରବି ଋତୁରେ ୧ ଲକ୍ଷ ୩୪ ହଜାର ୫୦୦ ହେକ୍ଟର ଜମିରେ ରବି ଗୁଣ କରାଯିବାର ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି । ଉପରୋକ୍ତ ଜମି ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରାୟ ୪୧ ହଜାର ହେକ୍ଟର ଜମିରେ ଜଳ ସେଚିତ ରବି ଗୁଣ କରାଯିବ । ବିଭିନ୍ନ ରବି ଫସଲ ମଧ୍ୟରେ ଧାନ ୬୨୯୨ ହେକ୍ଟର, ଗହମ ୨୩୫୦ ହେକ୍ଟର, ମକା ୪୦୦ ହେକ୍ଟର, ଡାଲି ଜାତୀୟ ଫସଲ ୪୭,୦୦୦ ହେକ୍ଟର, ପନିପରିବା ଚୈନବାଜ ଜାତୀୟ ଫସଲ ୪୩,୩୯୫ ହେକ୍ଟର, ଜାତୀୟ ଫସଲ ୧୫,୩୦୦ ହେକ୍ଟର, ମସଲା ଜାତୀୟ ଫସଲ ୧୨୯ ହେକ୍ଟର, ପୂର୍ଣ୍ଣପତ୍ର ତଥା ହେକ୍ଟର ଓ ଆଖୁ ୧୦୦ ହେକ୍ଟର ଜମିରେ ଗୁଣ କରାଯିବାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଗତ ୨୬-୧୦-୧୯୯୭ ତାରିଖରେ ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ

ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାରେ ଜିଲ୍ଲାସ୍ତରୀୟ କୃଷି ଆଭିଯୁକ୍ତୀ ସଭାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଅଛି । ଏ ବର୍ଷ ରବି ଗୁଣରେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଗୋଟିନାବାଦାନ ଓ ତାଲି ଜାତୀୟ ଫସଲ ଗୁଣ ଉପରେ ଦିଆଯାଇଅଛି । ଜିଲ୍ଲାର ବିଭିନ୍ନ ଜଳସେଚନ ପ୍ରକଳ୍ପରୁ ମିଳୁ ନିକର ପୁଣି ବିନିଯୋଗ କରି, ଏପରିକି ଗୋଟିଏ ଲକ୍ଷ ଡିନାବା ମଧ୍ୟ ପଡ଼ିଆ ନରଖୁ ଗୁଣ କରାଯିବା ପାଇଁ କରାଯାଇଅଛି । ସେତକ୍ରମ ନିକଟରେ ପନିପରିବା ଗୁଣ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଅଛି । ଜିଲ୍ଲାର ଗୁଡ଼ିଆ ଅନୁସାରେ ପ୍ରକାରର ସାର ସମବାୟ ସମିତି ତଥା ବେସରକାରୀ ଦୋକାନୀମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯିବାର ପ୍ରଚ୍ଛେଦ କରାଯାଇଅଛି । ଜିଲ୍ଲାରେ ଗତ ରବି ଋତୁରେ ହେକ୍ଟର ପ୍ରତି କେ.ଜି. ଖାଦ୍ୟ ସାର ବ୍ୟବହାର ହୋଇଥିବା ଛଳେ ଚଳିତ ଋତୁରେ ୨୮ କେ.ଜି. ବ୍ୟବହାର କରିବା ପାଇଁ କରାଯାଇଛି । କୃଷି ବିଭାଗର ବୁଦ୍ଧମାନଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ମାଧ୍ୟମରେ ବିହନ ବିତ୍ତସର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଅଛି । ବୁଦ୍ଧମାନଙ୍କ ଧାନ, ଗହମ, ସୋରିଷ, ଚିନାବାଦାନ, ପୁର ପ୍ରଭୃତି ବିହନ ଗୁଣୀମାନଙ୍କୁ ଯୋଗାଇ ଦିଆ ଯିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲି ଚାଲି ରହିଛି । ରବି ଫସଲରେ ପୋକ ଗୋଡ଼ ନିର୍ମୂଳ ଗୁଣୀମାନଙ୍କୁ ଠିକ୍ ସମୟରେ ଜଣାଇବାକୁ କୃଷି କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯାଇଛି । ଜିଲ୍ଲାର ଗୁଣୀମାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେବା ପରେ ଜଣାପଡ଼ିଲା ଅଗଷ୍ଟ ମାସଠାରୁ ଯବକ୍ଷାରଜାନ ଜାତୀୟ ସାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାର ପ୍ରାୟ ୨-୩ ଗୁଣ ବଢ଼ି ଯାଇଅଛି । ଯୋଗାଣ ଜଳସେଚନଗୁଡ଼ିକରେ ଜଳକର ପ୍ରାୟ ଗତବର୍ଷ ତୁଳନା ୨-୩ ଗୁଣ ହୋଇଅଛି । ଗହମ, ସୋରିଷ, ଚିନାବାଦାନ ବିହନର ଦର ମଧ୍ୟ ସାଧାରଣ ଗରିବ ଗୁଣୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହୋଇଥିବାର ଦେଖାଯାଇଅଛି । ଏହିସବୁ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ବାଧା ପୁଞ୍ଜି କରିପାରେ ।

ସାମ୍ବାଦିକ-ଉଦ୍ଧୱାନ ଶ୍ରୀପ୍ରସାଦ,
ଫୁଲମଣି ଭବନ, ଚେମର ଶ୍ରୀ,
କାରିପଦା-୭୫୨୦୦୧ ।

ଜନସଂଖ୍ୟା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଏବଂ ନାରୀ

ଡଃ ରାମୁ ମିଶ୍ର

ଦେଶରେ ଜନସଂଖ୍ୟା ହୁ ହୁ ହୋଇ ବଢ଼ି ଶୁଭିକ୍ଷିତ— ତା' ସହିତ ତାଳ ଦେଇ ବଢ଼ି ଶୁଭିକ୍ଷିତ ଅଛି, ବେରୋଜଗାରୀ, ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଆଉ ଅପରାଧ । ଏଇ ମାଟି ଆସୁଥିବା ଜନ ସମୁଦାୟ ଗତିରୋଧ କରିବା ପାଇଁ 'ପରିବାର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ' କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦିଆଯାଇ ବିଭିନ୍ନ ଯୋଜନାମାନ ତିଆରି ହେଉଛି । ୧୯୬୧ରେ ପ୍ରଣୟନ ହୋଇଥିବା ମାତୃତ୍ୱ ପୁରସ୍କାର ଆଇନ (Maternity Benefit Act)ରେ ସଂଶୋଧନ ମାନ ଅଣା ଯାଉଛି । ନୂଆ ନୂଆ ଗର୍ଭ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପଦ୍ଧତିରୂପେ ଉପରେ ଗବେଷଣା କରାଯାଉଛି । ପରିବାର ପ୍ରାମିତ ରଖିବା ଦିଗରେ ପ୍ରୋଥାକ୍ଟିଭ୍ ମାନ ଦିଆ ଯାଉଛି । ଏଥିରେ ଅବହେଳା କଲେ ନିରୁପାଦିତ କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ମାନ ମଧ୍ୟ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଆଗରେ ରଖା ଯାଉଛି । ଶୁଦ୍ଧିରେ ବାର୍ଷିକ ଭଟ୍ଟା, ପଦୋନ୍ନତି, ନିର୍ବାଚନରେ ଟିକେଟ ଇତ୍ୟାଦିଠାରୁ ଆଗସ୍ଥ କରି ପଇସାଟା ନାଶ, ଏଇ ଇତ୍ୟାଦି ପାଇବାରେ ପିଲା ସଂଖ୍ୟା ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିକାର ବହୁତ ବା ବହୁତ ।

ପିଲା ଜନ୍ମ ସଂଖ୍ୟା କମାଇବା ପାଇଁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେତେଗୁଡ଼ିଏ ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଗଲାଣି ସେ ସବୁର ଗତକଥା ଏଠାରେ ଅଧିକ ମହିଳାମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିଆ ଯାଉଥିବା ବ୍ୟାଞ୍ଚବିକ ଚିନ୍ତାର ବିଷୟ ହୋଇ ପଡ଼ିଛି— ସଂସଦୀୟ ଶ୍ରେଣୀ ସଭା (Standing Committee)ର ପରି ସଂଖ୍ୟାନୁ କଣା ପଡ଼ୁଛି ଯେ ଦେଶରେ ଦେଉଥିବା ୯୬ ପ୍ରତିଶତ ଗର୍ଭ ନିରୋଧକ ଅପରେସନ୍ ମହିଳାମାନଙ୍କ ଉପରେ ହିଁ ହେଉଛି । ଏତେ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟାରେ ଦେଉଥିବା ଏହି ଅପରେସନ୍ ମହିଳାମାନଙ୍କ ଉପରେ ରହିଥିବା ସାମାଜିକ ଗୁପ୍ତତା ଯେ ଏକ ନିଶ୍ଚିତ ନିୟମ ଏହା ଅନୁସାରେ । ନିଜର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱାଧୀନ ଇଚ୍ଛାରେ ଯେ ସେମାନେ ଏହା କରି ନଥାନ୍ତି, ତାହା ଯେ କୌଣସି ଗାଁ ଗହଳିଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସହରାଞ୍ଚଳରେ କାମ କରୁଥିବା ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସେବା ସଂସ୍ଥା ବା କର୍ମୀ କହିପାରିବେ । ପୁର ସମ୍ପର୍କ, ଖବର ବାଗନ ଓ ପତ୍ନିଙ୍କ ଆଦି ସମସ୍ତ ଗଣ ମାଧ୍ୟମଗୁଡ଼ିକରେ ଏ ସଂସ୍ଥାରେ ହେଉଥିବା ବିଜ୍ଞାପନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରାୟ ସର୍ବଦା ମହିଳାଉପୁଷ୍ଟି—ଯଦି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ (ଯଥା କୁଳ), ଔଷଧ (ମୋଲାଟ୍ରି ଆଦି) ଅପରେସନ୍ ଅପେକ୍ଷା ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ଗର୍ଭ ନିରୋଧକ (Contraceptive)ର ବ୍ୟବହାର ବା ଅପରେସନ୍ ବହୁ ଅଧିକ ଗୁଣରେ ସହଜ ଓ ନିରାପଦ ।

ବିଶିଷ୍ଟ ସ୍ତ୍ରୀ ଗୋଟିଏ ବିଶେଷଜ୍ଞମାନଙ୍କ ମଠରେ କୁହୁ ନେଉଥିବା ୪୦/୫୦ ପ୍ରତିଶତ ମହିଳାଙ୍କ ଅଞ୍ଜା, ପେଟ ଓ ପୁଣିରେ ଅସହ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରଣା ବା ଅତ୍ୟାଧିକ ରକ୍ତସ୍ରାବ ଭୋଗିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । (Tubectomy ଅପରେସନ୍ ବା କୁହୁ ଦେବା ଆଦି ଗାଁ ଗହଳିରେ ବିଭିନ୍ନ ଶିବିରରେ କରାଯାଇଥାଏ ଏବଂ ଅପରେସନ୍ କରି ସାରିବାର ଅଳ୍ପ କିଛି ଦିନ ପରେ ତାହା ଉଠିଯାଏ ଆଉ ତା'ପରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଅସୁବିଧା ଉପୁଟିବା ସମୟରେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି ତାହାର ଯାତାୟତ ନାହିଁ । ବା ଉପଯୁକ୍ତ ଧରଣ

ଚିକିତ୍ସା ପୁରୁଷ ପାଇଁ ନାହିଁ । ଅନଭିଜ୍ଞ ଧାର୍ମିକଙ୍କ ହାତରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅସୁବିଧାକର ପରିସ୍ଥିତି ଭିତରେ ଚିକିତ୍ସା କରେଇ ମହରଗରୁ ଯାଇ କାହାଣୀରେ ପଡ଼ିବା ସାର ହୁଏ । ଏପରି କି ଜୀବନ ମଧ୍ୟ ବିପଦାପନ୍ନ ହୋଇଥାଏ । କୁହୁ ଦେବାର ମାତ୍ର ୨ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଗର୍ଭ ସଂଯୋଗ ହେବା କିଛି ଅନଶା କଥା ନୁହେଁ । ଗର୍ଭପାତ କରିବା ସମୟ ସୀମା ପାର ହେବା ପରେ ପ୍ରାୟ ଏହା ଜଣା ପଡ଼ିଥାଏ । ଅନ୍ୟ ଦିଗରେ ବହୁ ଦିନ ଧରି ହରମୋନ୍ ବଟିକା ଖାଇବା ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିପଦମୁକ୍ତ ନୁହେଁ ବୋଲି ତାହରମାନେ ମତ ପ୍ରକାଶ କରି ପାରିଛନ୍ତି । ଏ ସମସ୍ତ କଥା ଭଲ ଭାବରେ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ଜଣା ପଡ଼ୁଛି ଯେ ପରିବାର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିଆଯାଉଥିବା ପଦକ୍ଷେପମାନ ଅନେକ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ଆଉ ପରିବାର ପାଇଁ ଅଶାନ୍ତିର କାରଣ ହୋଇଥାଏ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖିବା ପିଲା ଜନ୍ମ କରିବାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ପ୍ରକୃତରେ କିଏ ନିଏ ? ଆମ ପୁରୁଷ ପ୍ରଧାନ ସମାଜରେ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର (ବିଶେଷତଃ ଗାଁ ଗହଳିରେ) ଏ ବିଷୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ପ୍ରାୟ କିଛି ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇ ନଥାଏ । ବେପରୁଆ ହଜ୍ଜରେ ପିଲା ଜନ୍ମ କଥାଟିକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥାଏ । ଗୋଟିଏ ପିଲାକୁ ମଣିଷ କରିବା ଯେ, କେତେ ବିରାଟ ଏକ ଦାୟିତ୍ୱ ତା ମଧ୍ୟ କେହି ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ନାହିଁ । 'ଭଗବାନ ଦେଇଛନ୍ତି' ଭାବି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅର ଗର୍ଭ ହେବା ପରେ ପିଲା ଜନ୍ମକୁ ଏକ ସ୍ୱାଭାବିକ ପଟଣା ବୋଲି ଧରି ନିଆଯାଏ । ମା'ର ଆପତ୍ତିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଗ୍ରହ କରି ଦିଆଯାଏ ଆଉ ଯଦି ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ଝିଅ ଜନ୍ମ ହେଉଥାଏ ତେବେ ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟିର ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଅବଧାନୀୟ । ସ୍ତ୍ରୀମାନ ଓ ପରିବାର ପୁଅଟିଏ ପାଇଁ ଏପରି ଅନ୍ୟତମ ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ଯେ ତାକୁ ବିରୋଧ କରିବା ପାଇଁ ସେ ଶକ୍ତି ଖୋଜିପାଏ ନାହିଁ । ସେ ଆଉ ନିଜର ମା, ହେବ କି ନାହିଁ ତାହା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର

କରେ । ପ୍ରତିବାଦର ସ୍ୱର ବାହାରିବା ଆଗରୁ ତା'ର କଷ୍ଟରୋଧ କରି ଦିଆଯାଏ । ନିହାତି ଅନିଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କଲେ ସ୍ୱାମୀ ଦ୍ୱାରା ପରିତ୍ୟକ୍ତ ହେବାର ଭୟ ମଧ୍ୟ ଦେଖା ଦେଇଥାଏ ।

ସାରା ଦେଶରେ ଜନ ସଂଖ୍ୟା କମେଇବା ପରି ଏକ ବିରାଟ ଚାହିଦାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ସ୍ତମ୍ଭୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଗୁପ୍ତି ଦିଆଯିବା ନିହାତି ଅନ୍ୟାୟ । ପୁରୁଷମାନେ ବନ୍ୟାକରଣ କରିବାକୁ ଗୁହାଟି ନାହିଁ । ପୁରୁଷଦ୍ୱୟାନୀ ହେବା ଭୟରେ (Contraceptive) ବ୍ୟବହାର କରିବା ପଦ୍ଧତି କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଏହା ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ଭରଯୋଗ୍ୟ ଉପାୟ ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ "ତେଣୁ ଡୋର ଯଦି ପିଲାଦଳାର ନାହିଁ ତୁ ଯାହା ବହୁରୁ କର" ଏ ଭଳି ସ୍ୱାମୀଙ୍କର ମନୋହୁତି ସ୍ତ୍ରୀକୁ ବାଧ୍ୟ କରେଇଥାଏ ଅପରେସନ୍ କରିବା ପାଇଁ- ତେଣୁ ଟଙ୍କା ପଇସା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସମୟ ଆଉ ଉଦ୍‌ବିଷ୍ଣ୍ୟତ ଦୁଷ୍ଟିରୁ ମା' ହିଁ ବାଧ୍ୟ ହେଇ ଯାଇଥାଏ ଡାକ୍ତରାଣୀଙ୍କ ପାଖକୁ, ଅବଶ୍ୟ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଯେ ନାହିଁ ତା ନୁହେଁ- ତେବେ ତାହା ଅତି ନଗଣ୍ୟ କହିଲେ ଚଳେ ।

ମାତୃତ୍ୱ ସୁବିଧା ସୁଯୋଗ ଆଇନରେ କେତେକ ସଂଶୋଧନ କରିବାକୁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ବିଚାର କରୁଛନ୍ତି । ବେସରକାରୀ ସଂସଦିତ କ୍ଷେତ୍ର ଯଥା କଲକାତା, ଖାଶୀ, ସର୍ବସ, ସୁଦା ବଗିଚା ଇତ୍ୟାଦି ଯେଉଁଠାରେ ୧୦ ଜଣରୁ ଅଧିକ ମହିଳା କାମ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ମାତୃତ୍ୱ କନିଷ୍ଠ ସୁବିଧା ଦୁଇଟି ସହାନ ପରେ ଆଉ ନ ଦେବା ଏହାର ଲକ୍ଷ୍ୟ । ଏହାଫଳରେ ଦୁଇଟି ସହାନ ଥିବା ମହିଳା କର୍ମଚାରୀମାନେ ଏହି ସୁବିଧାଗୁଡ଼ିକରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେବେ ଯଦିଓ ତୃତୀୟ ଗର୍ଭ ଧାରଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ତାଙ୍କର ଛାଇ ବିରୋଧ ହୋଇଥାଇପାରେ, ସୁବିଧା ସୁଯୋଗଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଦରମା ସହ ୩ ମାସର ଛୁଟି, ଔଷଧ ପାଇଁ ଖର୍ଚ୍ଚ, ପିଲା ହେବା ପରେ ହାଲୁକା ଧରଣର କାମ, ସ୍ତନ୍ୟପାନ କରାଇବା ପାଇଁ ଦୁଇଥର ଛୁଟି ପମସ ପାଇଁ ଅର୍ଦ୍ଧସ କାମରୁ ଛୁଟି ଇତ୍ୟାଦି ଗୁଡ଼ିକ ।

ଯେହେତୁ ଏପରି ମହିଳାମାନେ ସାଧାରଣତଃ ନିମ୍ନ ବା ନିମ୍ନ ମଧ୍ୟବିତ୍ତ ଶ୍ରେଣୀରୁ ଆସି ଥାଆନ୍ତି ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଟିନି ମାସ ବିନା ଦରମାରେ ଛୁଟି ନେବା ମଧ୍ୟ ଏକ ବିରାଟ ସମସ୍ୟା ହେବ । କିନ୍ତୁ ଜନ ସଂଖ୍ୟା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜରୁରୀ ହୋଇଥିବା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏହାକୁ ପରିବାର ସୀମିତ ରଖିବା ଦିଗରେ ଏକ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ବୋଲି ଧରି ସ୍ୱୀକୃତ କରିବା ଉଚିତ ।

ତଥାପି ପରୁଗୁଡ଼ିକ ସୁବିଧା ଏକା ସଙ୍ଗେ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିଦେଲେ ତାହା ସେମାନଙ୍କର ପରୋକ୍ଷରେ କ୍ଷତି ସାଧନ କରିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି । କେତେକ ଆବଶ୍ୟକ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଗଲେ

ଏହା ସମସ୍ତଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅଧିକ ଗ୍ରହଣୀୟ ହୋଇ ପାରିବ, ଯଦି ତୃତୀୟ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସହାନ ଜନ୍ମ ସମୟରେ ମୂଳ କର୍ମଚାରୀମାନେ ବେତନ ବିହୀନ ଛୁଟି ପାଇବେ କିନ୍ତୁ ଚିକିତ୍ସା ପାଉଥିବା ସମସ୍ତ ଆର୍ଥିକ ସୁବିଧା ପୂର୍ବ ପରି ପାଇବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେବେ । ଏହାଦ୍ୱାରା ମାତା ଏବଂ ଶିଶୁ ଉଭୟଙ୍କର ଅବହଳିତ ହେବ ନାହିଁ । ଦେଶରେ ଶିଶୁ ମୃତ୍ୟୁ ହାର (Infant Morality Rate) ଅତ୍ୟଧିକ ହେଉଥିବା ଯୋଗୁ ଉଦ୍‌ବେଗଜନକ ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି ହେଉଛି ଏହି ଆଇନ କମେଇବା ଦିଗରେ ପରିପକ୍ଷୀ ହେଇପାରେ- ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସୁଯୋଗଗୁଡ଼ିକରେ କଠୋର ନ ହେଇ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ସମସ୍ତ ସୋଷଣ କରିବା ଉଚିତ । ସେମାନଙ୍କର ଗୁକିରି ମଧ୍ୟ ଉପୁରଣିତ ରଖିବା ପାଇଁ ଆଇନରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ଦ୍ୱିତୀୟରେ ସଂଶୋଧିତ ଆଇନ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଲାଗୁ ନ ଥାଉ ଅନ୍ତତଃ ବର୍ଷ ପରେ ଲାଗୁ ହେବା ଉଚିତ । ବର୍ଷକ ମଧ୍ୟରେ ମାଧ୍ୟମ ଏବଂ ସଭା ସମିତି ଆଦି କରି ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନ ବିଷୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସଚେତନ କରାଯିବା ନିତାନ୍ତ ଜରୁରୀ । ଦ୍ୱାରା ଖାଲି ମହିଳାମାନଙ୍କର ନୁହେଁ, ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱାମୀମାନ ମଧ୍ୟ କିଛିଟା ମାନସିକ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଆଣି କରାଯାଇ ପାରିବ ।

ଏହାବ୍ୟତୀତ, ଜନ୍ମ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ପୁରୁଷମାନେ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟାରେ ଯୋଗଦାନ କରିବା ନିହାତି ଆବଶ୍ୟକ । ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ରହିଥିବା କୁସ୍ଥା ଓ ଅଜ୍ଞାନତାକୁ ଦୂର କରି ପାଇଁ "ପୁରୁଷ ଅସ୍ତ୍ରୋପଗ୍ରହ ପ୍ରଣାଳୀ ଯେ ଅତି ନିରାପଦ, ସହଜ" ଏହି ବିଷୟରେ ବହୁଳ ପ୍ରସାର କରାଯିବା ଦରକାର । ଆଉ ମଧ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ମାଧ୍ୟମରେ ପୁଅ ଝିଅଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ତଥାପୁର କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାସ ହେବା ଦରକାର । ତା ନିମ୍ନ ନାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ରହିଥିବା ସାମାଜିକ ଏବଂ ପାରିବାରିକ ଆପେ ଆପେ କର୍ମଯିବ ଏବଂ ଜନ ସଂଖ୍ୟା ମଧ୍ୟ ବହୁ ପରିମାଣେ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇ ପାରିବ । କେବଳ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବିତ କରି ଗର୍ଭାବସ୍ଥାରେ ପାଉଥିବା ସୁବିଧା ସୁଯୋଗଗୁଡ଼ିକ ନିଆଗଲେ ଜନସଂଖ୍ୟା ପରି ଅତିକାୟ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ହେଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ପୁରୁଷମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସମାନ ଭାବରେ ସାମିଲ ହେବା ଦରକାର । ବହୁ କମ୍ପୁରଣ କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟ କରାଯିବା ନାରୀକୁ ବାଧ୍ୟ କରି ପରିସ୍ଥିତିଗୁଡ଼ିକର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଓ ପରିବର୍ତ୍ତନ ନ କରି ସୁବିଧାଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିନେଲେ ସେମାନଙ୍କର ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ବିନା କମିବ ନାହିଁ ।

ସଧ୍ୟା, ରାଜ୍ୟ ମହିଳା କମିଶନ ।

ପଠାଣୀ ସାମନ୍ତ

ରଞ୍ଜନ କୁମାର ମହାପାତ୍ର

ଦି'ରୁ କାଳରୁ
ପୁଅବୀର ପୁଣି
ଗ୍ରହ, ନକ୍ଷତ୍ରର
ପୁଣି,
ତା'ରୁ ପୁରୁଣା । ୧।
ଏ ପୁଅବୀର
ଲୋକ
ନିଜ ବୁଦ୍ଧି
ବଳରେ
ସେମାନଙ୍କର
ଗତି, ପ୍ରକୃତିକୁ
ଜାଣିଲା
ବିଜ୍ଞାନୀ ହୋଇ । ୨।
ଦି' ଖଣ୍ଡ
ବାଉଁଶ ନଳର
ସାହାଯ୍ୟ ନେଇ
ଏ ମାଟିର
ବରପୁତ୍ର
ଓଡ଼ିଆ ପୁଅ
ଗ୍ରହ, ନକ୍ଷତ୍ରକୁ
ନିରୀକ୍ଷଣ କରି
ସେମାନଙ୍କ
ବିଷୟରେ
ବହୁ କଥା
ଜାଣିଲା,
ସେ ସମସ୍ତ
ସମସ୍ତକୁ
ଜଣାଇଲା,

ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଦଙ୍କ
ପ୍ରବିଧା ପାଇଁ
ଦିଶାନ୍ତ ବର୍ଷଣ
ଲେଖୁଥିଲା
ଜ୍ଞାତ ହୋଇଥିବା
ବିଷୟକୁ
ପାଥେୟା କରି । ୩।
ଗୋରା ସାହେବୀକୁ,
ନିଜ ବିଦ୍ୟାର
ତମସ୍ପରୀତାରେ
ବିପୁଷ୍ପ କଲା
ତୁର ଖଣ୍ଡ
ବାଉଁଶ ନଳରେ
ତୁର ପାହାଡ଼ର
ତୁରକୁ
ନିର୍ଭୁଲ ମାପି । ୪।
ସେ ଓଡ଼ିଆ
ମାଟିର ପୁଅ
ଓଡ଼ିଶାର
ଶୌରବ
ଇତିହାସର
ପୁରୁଷ
ପଠାଣୀସାମନ୍ତ
ଆମ ଜାତିର
ପ୍ରାତ ପୁରଣୀୟ । ୫।

କଟକପଞ୍ଜି, ବୃତ୍ତିସମାହି,
୧୯୭୭-୭୮

ଅଜା ପଢ଼ିଲେ ପାଠ

ପ୍ରକାଶ କୁମାର ସିଂହ

ମାମୁ ତ ପଠେଇଥିଲେ କଟକରୁ
ଟଙ୍କା ମୋଟେ ପାଉଁଶର
ଡାକବାଲା ଆସି ଡାକିଲା ଦୁଆରେ
ଟଙ୍କା ଆସି ନେଇଯାଅ
ଅଜା ଯେ ଧାଇଁଲେ ସବୁ ଧନା ଛାଡ଼ି
ପାଗେ ଯାଇ ଦେଲେ ଛିଡ଼ା
ଡାକବାଲା ଏବେ ବାହାର କଟିଲା
ପୁଣିରୁ ତା' ଟଙ୍କା ବିଡ଼ା
ଅଜାକୁ ବଢ଼େଇ ଖାତା ଓ କଲମ
କରେ ଦକ୍ଷଖତ କର

ଅଜା ପଢ଼ିଗଲେ ମହା ଅଭୁଆରେ
ଦେଲେ ଖାଲି ହରବର
ବାହାର କରିଲେ ବୁଢ଼ା ଆକୁଠିକୁ
ମାରିଦେଲେ ଟିପଟିନ
କାହିଁଥିଲା ପୁନା ଦଉଡ଼ି ଆସିଲା
କହିଲା ଅଜା ଏ କ'ଣ
ପାଠ ପଢ଼ି ନାହିଁ ବୋଲି ସିନା ଚଟମ
ପାଉଁଶ ଦକ୍ଷଖତ ମାରି

ମୋ ସଙ୍ଗରେ ଆସ ପଢ଼ିବ ଯେ ପାଠ
ପାରିବ ହିସାବ କରି
ମୋ ଗଂଗାକୀ ବହି ପଢ଼ି ବ' ପାରିବ
ପାରିବ ଯେ ଚିଠି ଲେଖୁ
ମୁହଁ ହେବି ତୁମ ପଢ଼ାଶିକ୍ଷକ
ସବୁକଥା ଯିବ ଶିଖୁ
ଆନନ୍ଦରେ ଅଜା ନାତିକୁ ଏଥର
କୋଳେ ତାଙ୍କ ଗାଣି ନେଲେ
ପୁନା ପଢ଼େଇଲା ଅଜା ଯେ ପଢ଼ିଲେ
ସାକ୍ଷର ସେ ଏବେ ଦେଲେ ।

ସମ୍ପାଦକ, 'ପୁଷ୍ପହରା', ଭୁବନେଶ୍ୱର,
ବିକାଶ-୨୦୦୦୭୫ ।

ଧନୁ ଯାତ୍ରା

ପୂର୍ଣ୍ଣା ଦେବୀ

ପୌଷ ପଞ୍ଚ ଝରାର ଋତୁ । ଶିଶୁଗିରିଆ ଶୀତୁଆ ପବନ
ଅରଥର ଛୁଇଁ ଯାଏ ଦେହକୁ । କାଲେଇ ଯାଏ ଦେହ ।
ସକାଳର କୁହୁଡ଼ି ସହଳ ସହଳ ନିଭେ ନାହିଁ । କୁହୁଡ଼ି ନିଶିଲେ
ଧାଏ ନରମ ଖରା ପ୍ରଭୁର ହୋଇ ବିଛାଇଯାଏ ଅଗଣା ସାରା ।
ଆଜି ପୌଷ ଶୁକ୍ଳପକ୍ଷର ଷଷ୍ଠୀ ତିଥି । ସକ୍ରିୟ ଆଜି ଦିନରେ
କାନେଇଛନ୍ତି ଏକ ଅନାଗତ ଡାକରାକୁ । ସହରରେ ହୋ
ନାହିଁ/ହାଲ୍ଲା ନାହିଁ, ସକ୍ରିୟ ସଂସ୍କାର/ଶୁନଶାନ/ରୁପସ୍ତ୍ର । ଦୁଃଖ
ଯେ କୌଣସି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଡାକରା ଶୁଣିପାରେ—“ହୋସିଆର !
ସାବଧାନ ! ମଥୁରା ନଗରୀରେ ପ୍ରବଳ ପ୍ରତାପୀ,
ମହାପରାକ୍ରମୀ, ରାଜାଧିରାଜ ମହାରାଜ କଂସ ନଗର ପରିତ୍ୟାଗେ
ବିଜେ ହୋଇଛନ୍ତି ହେ” ।

ଏହା କୌଣସି ଗୀତି ନାଟକର ପୂର୍ବାଭାସ ନୁହେଁ । ପୌଷ
ଶୁକ୍ଳପକ୍ଷ ଷଷ୍ଠୀଠାରୁ ପୁର୍ଣ୍ଣିମାଯାଏ ୯ ଦିନ ଧରି ଶୁକ୍ଳସ୍ଥବା ପର୍ବାଣ,
ଦଶନ, ଅଭିନୟର ମିଶ୍ରାମିଶ୍ର ଝଲକଟିଏ ମାତ । ପୌରାଣିକ
ଗାଥା ଦେବକୀ ବିବାହଠାରୁ କଂସ ବଧ ଯାଏର ଏକ ଜୀବନ୍ତ
ପୁନଃ ସଂସ୍କରଣ । ପୁନଃ ସଂସ୍କରଣର ଗଙ୍ଗାମୟ ପରିସୀମା
୩୦ କିଲୋମିଟର । ସହରର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ସଂସ୍କରଣର ଜଣେ
ଜଣେ ଚରିତ୍ର । ପର୍ବାଣ ଦଶନକୁ ଉପଭୋଗ କରିବାକୁ ଆସୁଥିବା
ଜଣେ ଜଣେ ଦଶକ ସଂସ୍କରଣର ଜଣେ ଜଣେ ଅଭିନେତା ।

ଏହି ପୌରାଣିକ ସଂସ୍କରଣ ବା ଯାତ୍ରାକୁ ଲୋକ ନାଟକ ବୋଲି
କୁହାଯାଇପାରେ ଓଡ଼ିଶାର ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସୀମାରେ ଅବ୍ୟାହତ
ରହିଛି । ସୀମାମାନା : ବରଗଡ଼/ଲୋକ ନାଟକ :
ଧନୁଯାତ୍ରା ।

ଅସଞ୍ଜ ଇତିହାସ :

ଧନୁ ଯାତ୍ରା ଏକ ଉତ୍ସବ, ଏକ ଲୋକ ନାଟକ । ଏହାର
ଇତିହାସ ଅସଞ୍ଜ । ଅସଞ୍ଜ ଶତାବ୍ଦୀର ଶେଷ ଭାଗରେ ବରଗଡ଼
ସୀମାରେ କୁଷ୍ଠଲୀଳା ହେଉଥିବାର ପ୍ରମାଣ ପୁରାତନ ଯୋଥୁରୁ
ମିଳିଥିଲେ ହେଁ ଧନୁ ଯାତ୍ରା ଶୀର୍ଷକ ଉତ୍ସବର ଆରମ୍ଭ ସମ୍ପର୍କିତ
ସବିଶେଷ ତଥ୍ୟ ଏଯାବତ୍ ମିଳିପାରି ନାହିଁ । ବହୁତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ମତ
ସଂଗ୍ରହ କଲେ ମଧ୍ୟ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ମତର ପରିପ୍ରକାଶରେ ଧନୁ ଯାତ୍ରାର
ଇତିହାସ ଧୁସର ଧୁସର ଲାଗେ ।

ନଅ ଦିନର ଅଭିନୟ/ନଅ ଦିନର ଜୀବନ :

ନିର୍ବାଚିତ କାହାଣୀଟିଏ ନେଇ, ଏକାଧିକ ଚରିତ୍ରଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ
ସଂଳାପ ଓ ଅଭିନୟ ସଂଯୋଜନା କରି ଆଖିରେ ଅନେଇ
ହେଉଥିବା ମଞ୍ଚରେ ପାଦ ପ୍ରଦୀପଟିଏ ଜାଳିଦେବା ଦୁଃଖ ନାଟକର
ପରିଭାଷା ହୋଇପାରେ । ନାଟକର ସମସ୍ତ ସୀମା ଥିଲେ
ଥାଇପାରେ ଅଧଃଶୃଙ୍ଖଳ ଆରମ୍ଭ କରି ଛ' ଘଣ୍ଟାଯାଏ । କିନ୍ତୁ ଧନୁ
ଯାତ୍ରାର ସମସ୍ତ ସୀମା ଘଣ୍ଟାରେ ନୁହେଁ, ଦିନରେ ଗୁଲିଥାଏ, ମଞ୍ଚକୁ
ଆଖେଇ ଦୁଃଖ ନାହିଁ, ମନରେ ଅନେଇ ଦୁଃଖ କେବଳ । କାହାଣୀ
ମଧ୍ୟ ନିର୍ବାଚିତ ନୁହେଁ — ଚିରାଚରିତ । ଭାଗବତ, ହରିବଂଶ,
କିମ୍ବଦନ୍ତୀ, ଲୋକକଥା, ଜନଶ୍ରୁତିର ମିଶ୍ରାମିଶ୍ର କାହାଣୀ । କୁଷ୍ଠ
ଲୀଳା ଓ କଂସବଧର କାହାଣୀ । ବରଗଡ଼ ସହର ଷଷ୍ଠୀଠାରୁ
ହୋଇଯାଏ ମଥୁରା କଟକ, ଆମାପାଲୀ ଶାଁ ଦୁଃଖ ଗୋପପୁର ।
ବରଗଡ଼ ସହରର ପଞ୍ଚମରେ ବୋହିଯାଇଛି ଜୀରାନଈ । ସେ
ନଈର ନାଁ ହୋଇଯାଏ ଯମୁନା । ଷଷ୍ଠୀ ଦିନରୁ ଅଭିନୟ ଆରମ୍ଭ
ଦୁଃଖ ମଥୁରା କଟକରେ ବେରଗଡ଼ରେ । ବରଗଡ଼ର ହାଟପଦା
କଂସ ରାଜାଙ୍କ ଦରବାର । ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ଦେବକୀଙ୍କ ବାହାଘର,
ଦମ୍ପତିଙ୍କ ସହ କଂସର ନଗର, ଭ୍ରମଣ ସହ ବିଦୁଳି କନ୍ୟାର
ଶୂନ୍ୟବାଣୀ ଦୃଶ୍ୟ ଅଭିନୟ ହେବା ସହ କଂସ, ବସୁଦେବ ଓ
ଦେବକୀଙ୍କୁ ବରଗଡ଼ର ରାମଜୀ ମନ୍ଦିରଠାରେ ବନ୍ଦୀ କରିବାର ଅଙ୍ଗ
ମଧ୍ୟ ଶେଷ ଦୁଃଖ । ଦ୍ଵିତୀୟଦିନ ରାମଜୀ ମନ୍ଦିର ବେନ୍ଦୀଶାଳାରେ
କୁଷ୍ଠ ଜନ୍ମ ଦୁଅଛି, ଗୋପପୁର ଆମାପାଲୀରୁ ବିଦୁଳି କନ୍ୟା ଆସେ
ବେନ୍ଦୀଶାଳାକୁ, ବସୁଦେବ କୁଷ୍ଠଙ୍କୁ ଗୋପପୁର ଘେନିଯାନ୍ତି । କଂସ
ସମାଲୋଚନା ମନ୍ଦିର ନିକଟସ୍ଥ ଏକ ଚଢ଼ାଣରେ ବିଦୁଳି କନ୍ୟାକୁ ପ୍ରହାର
କରେ ଓ ନିଜ ନିଧନ ସମ୍ପର୍କିତ ଶୂନ୍ୟବାଣୀ ଶୁଣେ । ଅନ୍ୟ
ଦିନମାନଙ୍କରେ ଗୋପପୁର ଆମାପାଲୀରେ କୁଷ୍ଠଙ୍କ ସମସ୍ତ
ବାଲ୍ୟଲୀଳା ଏବଂ ଅଘା, ବକା, ପୁତନା ରାକ୍ଷସ/ରାକ୍ଷସୀକୁ
ନିଧନ, ବନ୍ଧ ହରଣ, ରାସ ଫୀଡ଼ା, ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ଗୋପପୁରକୁ ଆଗମନ,
କୁଷ୍ଠଙ୍କ ଗୋପପୁରରୁ ମେଲାଣି ଉତ୍ସବ ଅଭିନୀତ ହୋଇଥାଏ ।
କୁଷ୍ଠଙ୍କ ବାଲ୍ୟଲୀଳାରେ ଆମାପାଲୀର ସବୁ ଗ୍ରାମବାସୀ ସାମିଲ
ହୁଅନ୍ତି । ସେଠାରେ କାଳୀୟ ଦଳନ ଫକୀରା ବନ୍ଧଠାରେ, ବନ୍ଧ
ହରଣ ଆସ-ତୋଟାର କଦସ ଗଛ ମୂଳେ, ଶୁଭ ଶୁଭରଣ
ଆସମାଲରେ, ନବକେଳି ମୀନାବନ୍ଧରେ, ରାସ ଫୀଡ଼ା ଶାଁ ମୁଣ୍ଡର
ଏକ ବଡ଼ ବରଗଛ ତଳେ ନିର୍ମିତ ପୂଜା ମଞ୍ଚପରେ, ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ
ବଂଶୀବାଦ, ବେଣୁବାଦ ମଠ ପଛରେ ଅଭିନୟ ହୋଇଥାଏ ।

କୃଷ୍ଣ ଗୋପପୁରରୁ ମେଲାଣି ନେବା ଦିନ ଆମାପାଲୀ ଛକରୁ ବରଗଡ଼ର ଶାନ୍ତରାଜ ଟିକିରା ମଠ ଯାଏ ଗହଳି ଲାଗିଥାଏ । କୃଷ୍ଣ, ବଳରାମ ଅମ୍ବୁରୀଙ୍କ ସହ ସେଦିନ ମଥୁରା କଟକ (ବରଗଡ଼) ଆସନ୍ତି । ଏହା ଅଷ୍ଟମ ଦିନର ଅଭିନୟ । ନବମ ଦିନରେ କଂସ ବଧ ହୁଏ ଓ ଦୀର୍ଘ ଲୋକ ନାଟକର ପରିସମାପ୍ତି ଘଟେ । କଂସର କୁଳ ପୁରୁଷିକା ଦାହ କରାଯାଏ । ନାଟକ ସରିଲାପରେ କଂସ ଚରିତ୍ର ସହ କଂସର ପାରିଷଦ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସିଧା ପୁରୀ ଯାଆନ୍ତି, ଜଗନ୍ନାଥ ଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ଓ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପୂଜିଥାନ୍ତି । ବୁଢ଼ାଯାଏ ଦୁରାଶୁରୀ ଭୂମିକା କଂସ ଓ ପାରିଷଦରେ ଅଭିନୟ କରୁଥିବା ହେତୁରୁ ସେମାନେ ପୁରୀ ଯାଇ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ କରନ୍ତି, କଷ୍ଟା ହୁଅନ୍ତି ।

ସବୁ ଦର୍ଶକ ଜଣେ ଜଣେ ଅଭିନେତା :

ଗୋପପୁର (ଆମାପାଲୀ)ରେ ବା ମଥୁରା କଟକ (ବରଗଡ଼)ରେ ଧନୁ ଯାତ୍ରା ଉତ୍ସବ ଦେଖୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ସେଠି ଜଣେ ଜଣେ ଅଭିନେତା ହୋଇଯାନ୍ତି । ହେବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି । ଗୋପପୁରରେ ଦର୍ଶକଙ୍କୁ କୃଷ୍ଣ ସଖା କରିଯାନ୍ତି ବା ମଥୁରା କଟକରେ କଂସ ଦର୍ଶନକୁ ପ୍ରବା ମନେକରି ହୁକୁମ ଦେଇପାରେ । ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ମାନିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ଏହା ପରମ୍ପରା । ଉତ୍ସବର ନଅଟି ଯାକ ଦିନରେ କଂସ ଚରିତ୍ରରେ ଅଭିନୟ କରୁଥିବା ଅଭିନେତାଙ୍କ ହିଁ ମଥୁରା ନଗରୀରେ ରାଜତ୍ବ ଶୁଭେ । ସେ ଯାହା ଆଦେଶ ଦେବ, ମଥୁରା ବାସୀଙ୍କୁ ମାନିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଆଠଦିନ ପାଇଁ ବରଗଡ଼ର ସର୍ବମୟ କର୍ତ୍ତା କଂସ । ସେ ଗୋଟି ତା'ର ଲୋକମଣ୍ଡଳକୁ ହୋତପଦରେ ମଥ ଚିପରି ହୋଇଥାଏ) ଆସିବ । ସିଂହାସନରେ ବସିବ । ତା'ର ଉଚ୍ଚତ୍ବ ପାର୍ଶ୍ବରେ ଶୁଣ୍ଠର, ମୁଣ୍ଡିକ ଥିବେ । ସିଂହାସନରେ ଆରୁଡ଼ ମହାରାଜଙ୍କ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ମହୋତ୍ସବର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଆୟୋଜନ ହେବ । ସନ୍ଧ୍ୟାରୁ ବିଜୁବାବୁ ପ୍ରହର ଯାଏ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଶୁଭୁ ରହିବ । ଏହି ଉତ୍ସବ ଦିନମାନଙ୍କରେ କଂସ ରାଜ ପାଣ୍ଡିରୁ ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ଅନୁଦାନ ଦେଇପାରେ, ତା' ଦୁଷ୍ଟିରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ଯେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ ଦେଇପାରେ । ସଜିବ ମାନିବାକୁ ବାଧ୍ୟ । ଏଠି ସବୁ ଦର୍ଶକ କଣେ କଣେ ଅଭିନେତା । ତେବେ ଏହି ଉତ୍ସବରେ କାହାରି ସଂକାପକୁ ଚରଣା କରାଯାଇ ନଥାଏ । ଓଡ଼ିଆ, ସଂସ୍କୃତ, ଦିନୀ, ଯଥା ଇଂରାଜୀର ଟାକଲିଙ୍ଗ ମଧ୍ୟ ଶୁଭେ । କଂସ ମହାରାଜ ନଗର ପରିତ୍ୟା କଲାବେଳେ ଯେ କୌଣସି ରାଜକୀୟ ଟାକଲିଙ୍ଗ ବହିପାରେ, ସହରର ଖଳ ଲୋକଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଇପାରେ, ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କୁ ବୋରିମାନା କରିପାରେ, ସହରକୁ ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍

ପରିକ୍ଷାର ପରିକ୍ଷିତ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇପାରେ । କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ପାଳିତ ହୁଏ ମଧ୍ୟ । ସେ ତ ପରାଜିତୀ ତା'ର ଆଦେଶକୁ ପାଳନ ନକରିବାର ସାଧ୍ୟ କାହାରି ମ ବରଗଡ଼ (ମଥୁରାନଗରୀ)ର ସମସ୍ତ ଜନସାଧାରଣ ଓ ବରଗଡ଼ ଏହି ଉତ୍ସବ ମଧ୍ୟରେ ଆସିଥିବା ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷ ଚରିତ୍ରରେ ଅଭିନୟ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିର ଆଦେଶ ମାନିବା ବାଧ୍ୟ । ଏହା ଯେ ପରମ୍ପରା । ଏଥିରୁ ବାଦ୍ ଯାଇ ନାହିଁ ।

ବିଜୁବାବୁ ଓ କଂସ ରାଜା :

ଗତ ବର୍ଷ ୧୯୯୩ରେ ଓଡ଼ିଶାର ମାନ୍ୟବର ମୁଖ୍ୟ ଶ୍ରୀ ବିଜୁ ପଟ୍ଟନାୟକ ଏହି ଧନୁ ଯାତ୍ରା ଉତ୍ସବକୁ ଯାକଥିବା ସେଠାରେ ରାଜା କଂସ ବିଜୁବାବୁଙ୍କୁ “କଳିଙ୍ଗ ସମ୍ରାଟ” ଭାବେ ସ୍ୱାଗତ କରି ମଥୁରା କଟକ (ବରଗଡ଼)ର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ କ କରିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ । ତତ୍ପରା ମଥୁରା କଟକ କଳିଙ୍ଗର ନୈର୍ଦ୍ଦେଶୀ ସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ଏକ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଭେଟି ଦେ ବିଜୁବାବୁଙ୍କୁ ରାଜା କଂସ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । କଳିଙ୍ଗ ଓ ବିଜୁବାବୁ କରନ୍ତି କ'ଣ ? ଅଗତ୍ୟା ରାଜାଦେଶକୁ ମାନି କଂସର ପାଣ୍ଡିକୁ ଲକ୍ଷେ ଟଙ୍କା ଦାନ କଲେ । ଏହି ଉଦାହରଣ ଦିନର ଉତ୍ସବରେ ରାଜା କଂସର ବରଗଡ଼ (ମଥୁରା) କଟକ ପରାମର୍ଶ ସହଜରେ ଅନୁମୋଦ୍ୟ ।

କ'ଣ ହୋଇପାରେ ମୂଳ କଥା ?

କ'ଣ ହୋଇପାରେ ଏ ଉତ୍ସବ/ଲୋକନାଟକ/ପୌର ପୁନଃ ସଂସ୍କରଣର ଆଦର୍ଶଭିତ୍ତିକ ମୂଳ କଥା ? ପୁରାଣ ଯଦି ହୋଇଥାଏ ତେବେ ମଧ୍ୟ ଏକ ଭିନ୍ନ ଭଙ୍ଗୀରେ ଅତୀତକୁ ଯେଉଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ପଛରେ କ'ଣ ଥାଇପାରେ ? କଳିକାଳରୁ ଦ୍ୱାପର ଯାତ୍ରା, ନାଟକ ନାଟକ ଭିତରେ ବାସ୍ତବତା, ବାସ୍ତବତା ଜୀବନ, ବାସ୍ତବତା ଭିତରେ ଅଭିନୟ, ଅଭିନୟ ପ୍ରକୃତିଷ୍ଟ । ଅନ୍ତତଃ ବାସ୍ତବ ଜୀବନରେ ଏପରି ଅଭିନୟ କୌଣସିଠାରେ ଦେଖାଦିଏ ନାହିଁ । ଦୀର୍ଘ ନ'ଦିନର ଯାତ୍ରା ବୋଧହୁଏ ନିଜସ୍ୱ ଶୈଳୀରେ ପ୍ରଥିବୀରେ ବିରଳ ପାରେ ।

ମିହିଆ ପିତୃ,
୨୩, ଶାରବେବ ନଗର, ସୁନିଟ-୩,
ଭୁବନେଶ୍ୱର ।

ମାନ୍ୟବର ରାଜ୍ୟପାଳ ଶ୍ରୀ ବି. ଉଦ୍ୟୋଗାୟାଙ୍କ ଯେଞ୍ଜୀ ଓଡ଼ିଶା ହାଇକୋର୍ଟର ନବନିର୍ମିତ ମୁଖ୍ୟ ବିଚାରପତି ଶ୍ରୀ ଡି. ଟି. ନାନାବତୀଙ୍କୁ ଶ୍ରଦ୍ଧ ପାଠ କରାଉଛନ୍ତି ।

ବ୍ରହ୍ମନେଶ୍ୱରରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବିଜୁ ପଟ୍ଟନାୟକ ଦ୍ୱିତୀୟ ଜିଲାର ଉପ ବାୟୋଲୋଜିକାଲ ଡିଭିଜନର ଉଦ୍ଘାଟନା କରୁଛନ୍ତି । ଉକ୍ତ ଉଦ୍ଘାଟନାରେ ମାନ୍ୟବର ରାଜ୍ୟପାଳ ଶ୍ରୀ ବି. ଉଦ୍ୟୋଗାୟାଙ୍କ ଯେଞ୍ଜୀ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି ।

ଝୁଲନେଶ୍ୱରରେ ମାନ୍ୟବର ରାଜ୍ୟପାଳ ଶ୍ରୀ ବି. ଉଦ୍ୟନାରାୟଣ ଗେହୀ ଶାନ୍ତୀଠି ପୁରସ୍କାର ବିଜେତା ବଡ଼ି ଶ୍ରୀ ସୀତାବତ୍ ମହାପାତ୍ରଙ୍କୁ ସମ୍ମାନିତ କରୁଛନ୍ତି ।

ଝୁଲନେଶ୍ୱରରେ ପୁରସ୍କାର ଶ୍ରୀ ବି. ଉଦ୍ୟନାରାୟଣ ଆଦିବାସୀ ପ୍ରଦର୍ଶନୀକୁ ଉଦ୍ଘାଟନ କରୁଛନ୍ତି ।

ବୀର ପୁରସ୍କୃତ ସାଥ ନଗରରେ ପୁରନା ଓ ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ ବିଭାଗ ମନ୍ତ୍ରୀ
ଶ୍ରୀ ବୈରାଗୀ ଜେନା ବୀର ପୁରସ୍କୃତ ସାଥଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ
ମାଲ୍ୟାର୍ପଣ କରୁଛନ୍ତି ।

ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ କଳା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆୟୋଜିତ ଏକ କଳା ପ୍ରଦର୍ଶନୀରୁ ପୁରନା ଓ ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ
ବିଭାଗ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଶ୍ରୀ ପୁରସ୍କୃତ ଜେନା ଉଦ୍ଘାଟନ କରୁଛନ୍ତି ।

ପରିବେଶ ସୁରକ୍ଷା : ଅତୀତ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ

ଅଧ୍ୟାପକ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ କୁମାର ମହାନ୍ତି

ଅନେକଙ୍କ ଧାରଣା ମଣିଷ ଶ୍ୱାସପତେ ଘେରି ରହିଥିବା ବୃକ୍ଷଲତା ଓ ଜୀବଜଗତକୁ ହିଁ ପରିବେଶ । ଅନେକଙ୍କ ଧାରଣା ଯେ ପରିବେଶ କହିଲେ କେବଳ ଉଦ୍ଭିଦ ଓ ପ୍ରାଣୀଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝାଏ । କିନ୍ତୁ ତାହା ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ମଣିଷ ବି ପରିବେଶର ଗୋଟିଏ ଅଙ୍ଗ । ଆଉ ପରିବେଶ ସୁରକ୍ଷା ଓ ପରିବେଶୀୟ ସନ୍ତୁଳନ (Ecological balance) ରକ୍ଷା କରିବାରେ ମଣିଷର ଭୂମିକା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ଏବେ କିଛିବର୍ଷ ହେଲା ଏହି ପରିବେଶ ସୁରକ୍ଷା, ଜୀବଜଗତ ସଂରକ୍ଷଣ ଓ ବୃକ୍ଷରୋପଣ ଇତ୍ୟାଦି ଉପରେ ବହୁ ଆଲୋଚନା, ଡର୍ଜ ବିତର୍କ, ସମାଲୋଚନା ତଥା ପର୍ଯ୍ୟାଲୋଚନା ହେଉଛି । ତେଣୁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିପାରେ ଯେ, ଏ ଆଲୋଚନାଟି ଏବେ କାହିଁକି ବିଶେଷ ଭାବରେ ହେଉଛି ? ଏ ପ୍ରଶ୍ନର ଗୋଟିଏ ସ୍ପଷ୍ଟ ଆସୁଛି ବୋଧହୁଏ ଏବେ ଆମ ପରିବେଶରେ କିଛିଟା ବିଶେଷ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଉଛି ବା ପରିବର୍ତ୍ତନ ଉପଲବ୍ଧି କରାଯାଉଛି । ମଣିଷ ଏବେ ଏ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଛି ନା ଅନେକ ବର୍ଷ ଆଗରୁ ବି ପରିବେଶ ସମ୍ପର୍କରେ ସଚେତନ ଥିଲା ବା ପରିବେଶର ଗୁରୁତ୍ୱ ଜାଣିପାରିଥିଲା ? ଏହାର ଉତ୍ତର, ମଣିଷ ଏବେ କାହିଁକି ଆଗରୁ ବି ପରିବେଶ ସମ୍ପର୍କରେ ଜାଣିପାରିଥିଲା । ଜାଣିଥିଲା ପରିବେଶ ତାକୁ ବି ପ୍ରକାର ଉପାଦାନ ଯୋଗାଇ ପାରିଥିଲା ଭଳିରେ ରହିବା ପାଇଁ । ତାହାହେଲେ ମଣିଷ ଅତୀତରେ ପରିବେଶ ସମ୍ପର୍କରେ କିଭଳି ଭାବରେ ଅବଗତ ଥିଲା ?

ଏବେ ମଣିଷ ଯେମିତି ବୈଜ୍ଞାନିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ପରିବେଶକୁ ବିଶ୍ଳେଷ କରୁଛି, ଅତୀତରେ ମଣିଷ ସେତିକି ବୈଜ୍ଞାନିକ ଧାରାରେ ବିଶ୍ଳେଷ କରିନଥିଲା । ସେତେବେଳେ ତା'ମନରେ ଧାରଣା ଥିଲା ପ୍ରକୃତି ଓ ପ୍ରକୃତି ଦେଇ ଜୀବଜଗତ ଓ ଉଦ୍ଭିଦ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବା କଥା ଦୂରଥାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୂଜା କରୁଥିଲା । ଏପରିକି ସେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟ ବି ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ପୂଜା କରି ଆସୁଥିଲା । ଏଠାରେ ବୁଦ୍ଧି ପୂଜାର କେତେଗୁଡ଼ିଏ ଉଦାହରଣ ଦିଆଯାଇପାରେ । ତୁଳସୀ ଗଛ, ବେଲ ଗଛ, ଓ ଦସ୍ତଶା ଗଛ ଇତ୍ୟାଦି ମଣିଷ ପୂଜା କରିବା ପ୍ରଥା ରହିଆସିଥିଲା ଓ ଏବେ ବି ପୂଜା ଶୁଳ୍ଭିଛି । ତୁଳସୀ ଗଛଟିଏ ପ୍ରତ୍ୟେକ ହିନ୍ଦୁ ପରିବାରରେ ପୂଜା କରିବା ଅତି ସାଧାରଣ କଥା । ବେଲ ଗଛର ପତ୍ର ମହାଦେବଙ୍କଠାରେ ଲାଗେ ବୋଲି ବେଲ ଗଛକୁ ସେ ଅତି ଭକ୍ତିପୂର୍ବ ଭାବରେ ବି ପୂଜା କରୁଥିଲା । ତା'ଛଡ଼ା ପଥ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିବା ଗଛ ଶ୍ରୀକ୍ଷୁଦିନେ ଛାୟା ଦେଉଥିବାରୁ ତାକୁ ବି ସେ ପ୍ରକୃତି

କହି, ଦେବତା କହି ଭକ୍ତି କରିଥିଲା । ଗୋଟିଏ ମଜା କଥା ହେଲା, ଅତି ବଡ଼ ଗଛ ବର ଗଛ ଓ ଅଶ୍ୱତ୍ଥ ଗଛ ଲଗାଇ ବା କେଉଁଠି ଆପେଆପେ ଉଠିବାର ଦେଖିଲେ ସେ ବର ଓ ଅଶ୍ୱତ୍ଥ ଗଛଗୁଡ଼ିକୁ ବିବାହ କରାଇ ପାଣିଦେଇ ପୂଜା କରୁଥିଲା । ଏସବୁ ଉଦାହରଣଗୁଡ଼ିକରୁ ମନେ ହୁଏ ଯେ ଅତୀତରେ ମଣିଷ ବି ଏ ପ୍ରକୃତିକୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲା ପୂଜାପୂଜି ମାଧ୍ୟମରେ । କେତେକ ଜ୍ଞାନରେ ମନ୍ଦିର, ଦେବାଳୟ ଓ ପଥ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିବା ବଡ଼ ବଡ଼ ଗଛରେ ସିନ୍ଦୂର, କଳା ଓ ଫୁଲ ଚନ୍ଦନ ଦେଇ ଠାକୁରଙ୍କ ପ୍ରତିମା ଆଦି ଗଛଗୁଡ଼ିକୁ ସେ ପୂଜା କରୁଥିଲା । ଏବେ ବି ସେହି ଚିନ୍ତାଚରଣ ପ୍ରଥାରେ ପୂଜା ହୋଇ ଆସୁଛି । ତେଣୁ ମଣିଷ ଯେ ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ ଯୋଗୁ ଗଛଗୁଡ଼ିକୁ ପୂଜା କରି ଆସୁଥିଲା ତାହା ନୁହେଁ, ସେ ଅନେକ ଦିନର ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣଗୁଡ଼ିକୁ ନେଇ ବୁଦ୍ଧିଗୁଡ଼ିକର ମହତ୍ୱ ବୁଝିପାରି ପୂଜା କରିବା ନାମରେ ବୁଦ୍ଧିଗୁଡ଼ିକୁ ସଂରକ୍ଷଣ କରିପାରୁଥିଲା । ଏପରି କି ସାମାନ୍ୟ ଦୁବ ଘାସକୁ ମଧ୍ୟ ପୂଜା ପାଇଁ ବାଡ଼ିବଶିଷ୍ଟରେ ରଖୁଥିଲା ।

ଜୀବ ପୂଜା ବହୁ ଦିନରୁ କାହିଁକି, ଆଜି ବି ପ୍ରଚଳନ । ଗୋରୁ, ଗାଈ, ମହିଷ, ସପ୍ତ, ବୁଝଇ ଆଦି ପ୍ରାଣୀଗୁଡ଼ିକର ପୂଜା ମନୁଷ୍ୟ ଆଜି ବି କରିବାର ଦେଖାଯାଏ । ବେଙ୍ଗମାନଙ୍କୁ ଧରିଲେ ଲୋକମାନେ କୁହନ୍ତି— “ବାଲା ହୋଇଯିବ” । ବେଙ୍ଗ ଗୋଟିଏ ଅସହାୟ ଜୀବଟିଏ । ଆହରଣ ପାଇଁ ତା'ର ସେମିତି କିଛି ଉପାୟ ନଥାଏ । ତା'କୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟ ଏପରି କରିଛି । ଆଉ ଗୋଟିଏ ଉଦାହରଣ ହେଲା— କଙ୍କି ଧରିଲେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଚାଙ୍କର ଅନା ଆଇ କୁହନ୍ତି— “କଙ୍କି ଧରଣ ମାଆ ମରଣ” । ଏସବୁ କଥାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଲା ଜୀବଗୁଡ଼ିକୁ ନିର୍ମାରିବା । ଜଳଜ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଚିତର ଅନାବାସ୍ୟାରେ ଚିତର ପିଠା କରି ନଇ ପୋଖରୀ ଓ କୁପ ଆଦି ଜ୍ୱାଳନରେ ପକା ଯାଇଥାଏ । କାରଣ ଜଳଚର ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କୁ (Aquatic Animal) ଖାଦ୍ୟଦେଇ ସବୁଜ କରିବା ଓ ସେମାନଙ୍କ ବଂଶରକ୍ଷା କରିବା ମଣିଷର ମହାନୁଭବତା ।

ଏସବୁ ବ୍ୟତୀତ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କୁ ମନୁଷ୍ୟ ବହୁ ପ୍ରଭୁତ୍ୱ ଦିନରୁ ଠାକୁର ଠାକୁରାଣୀଙ୍କ ବ୍ରାହ୍ମଣ ରୂପେ ଏପରି ଅବସ୍ଥାପିତ କରିଛି ଯେ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କୁ ଆସାତ କରିଲେ ବା ମାରିଲେ ଠାକୁର ଅସନ୍ନ ହେବେ ବୋଲି ଏବେ ବି ଲୋକମାନେ କହିଥାନ୍ତି । ପେଶୁ, ହାତୀ, ହଂସ, ମୂଷା, ମୟୂର ଇତ୍ୟାଦି

ପ୍ରାଣୀମୁକ୍ତିକ ଠାକୁରାଣୀଙ୍କ ବାହାନ ରୂପେ ମନ୍ଦିର ଆଦି
ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ପୂଜିତ ହୁଅନ୍ତି ।

ବୈଦିକ ଜୀବଜନ୍ତୁମାନଙ୍କର ଉପକାରିତା, ଶକ୍ତି ଇତ୍ୟାଦିକୁ
ଉପଲକ୍ଷ କରି ତା'ମନରେ ବି ଅନେକ କାଳ୍ପନିକ ଜୀବ ରୂପ
ଦେଇଛି । ତା'ର ଉଦାହରଣ ହେଲା ଶ୍ରିଫିନ୍, ଶିଳପ୍,
କାଳମେରା, ନବଗୁଣର ଇତ୍ୟାଦି । ଶ୍ରିଫିନ୍ ସିଂହ ଓ ଜଗଲ୍‌ର
ମିଶ୍ରମିଶ୍ର ରୂପରେ ବଢିତ । ସିଂହ ଜଗଲ୍‌ର ରାଜା ଓ ଜଗଲ୍‌
ଆକାଶର ରାଜା । ଏ ଦୁହେଁ ପଶୁ ଓ ପକ୍ଷୀ ଜଗତରେ ବହୁ
ଶକ୍ତିଶାଳୀ । ତେଣୁ ମଣିଷ ଜଗଲ୍‌ର ଅଞ୍ଚ ଓ ପକ୍ଷୀଥିବା ଏବଂ
ସିଂହର ସରୀର ଥିବା ଜୀବ ପୁଷ୍ଟି କରି ମୂଲ୍ୟବାନ ଉତ୍ପାଦର
ଜଗୁଆଳି ବଢିଛି । ଶିଳପ୍ ସେହିପରି ଆଉ ଗୋଟିଏ ନରସିଂହୀ
ମୂର୍ତ୍ତି ଯାହାକି ନାରୀ ଓ ସିଂହର ମିଶ୍ରମିଶ୍ର ରୂପ । ଏ ମୂର୍ତ୍ତି ମଧ୍ୟ
ଆଦିବାସି ମନ୍ଦିରମାନଙ୍କରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ସେହିପରି
କାଳମେରା ଗୋଟିଏ କାଳ୍ପନିକ ପ୍ରାଣୀ । ଏହାର ଦେହ ଛେଳି
ପରି । ସାମନା ପାଖରେ ଚଳପଟ ହାଗନ୍ ପରି, ମାସ ତାହା ଏକ
ନାରୀ ମୂର୍ତ୍ତି । ଆଉ ନବଗୁଣର କଥାଟ ଅତି ସାଧାରଣ । ନଅ
ପ୍ରକାର ପ୍ରାଣୀ - ଶରୀରର ବିଭିନ୍ନ ଅଂଶ ବିଶେଷର ସମଷ୍ଟିରେ
ନବଗୁଣର ପୁଷ୍ଟି । ତେଣୁ ଏ ସବୁ କାଳ୍ପନିକ ଜୀବ ପୁଷ୍ଟିରୁ
ଅନୁମେୟ ଯେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁରୁଣା ବାଳକରେ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କୁ
ଜେପାଉଥିଲା । ତେଣୁ ସେ ଜୀବଜନ୍ତୁମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟା କରିବା ବା
ମାରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ତାଙ୍କ ବଂଶ ପୁରୁଷା ପାଇଁ ପୁଷ୍ଟି ଦେଉ
ଥିଲା ।

ବର୍ତ୍ତମାନ କଥା ହେଲା ମନୁଷ୍ୟ ଯଦିଓ ଜାଣିପାରୁଛି ଯେ
ପ୍ରାଣୀମାନେ ଓ ଜଙ୍ଗଲ ଓ ଖେତ ଗୋଟିଏ ଭାବରେ ଜଡ଼ିତ ତଥାପି ତା'ର
ନିଜର ସ୍ୱାର୍ଥ ପାଇଁ ଅନେକ ଜିନିଷକୁ ଜଳାଶୟ ଦେଇ ପ୍ରାକୃତିକ
ଜଙ୍ଗଲ ନଷ୍ଟ କରି ସେ ସହରାଞ୍ଚଳ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରୁଛି । ଶିଳାଞ୍ଚଳ
ସାଧନ କରୁଛି । କୋଠାବାଡ଼ି ତିଆରି କରିବାରେ ଆଗେଇ
ଯାଉଛି । ମାସ ଜଙ୍ଗଲ ନଷ୍ଟ ହେଲେ ଜଙ୍ଗଲ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କର ବି ଛୁଟି
ଅସମ୍ଭବ ହୋଇଯିବ । ସେଥିପାଇଁ ହିଁ ଅନେକ ପ୍ରାଣୀ ବିତାବାସ,
ବାସ ଓ ସିଂହ ଆଦି ବିଛି ବିଛି ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ହ୍ରାସ
ପାଇବାରେ ଲାଗିଛି । ଆଉ ଅନେକ ପ୍ରାଣୀ ମଧ୍ୟ ଆମମାନଙ୍କ
ଆବୁ ଆଗରୁ ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇଗଲେଣି ।

ସୁତରାଂ ଏ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଯେତିକି ଜଙ୍ଗଲ ରହିଛି ସେତିକି
ପରିମାଣର ଜଙ୍ଗଲଗୁଡ଼ିକୁ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ପୁରୁଷା କରି ଆହୁରି ଅଧିକ
ଜଙ୍ଗଲ ପୁଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ ସଦେଶପ ନିଆଯିବା ଉଚିତ୍ । ତା'ଛଡ଼ା

ଯେତିକି ଜାତୀୟ ଉଦ୍ୟାନ (National Park)
ଅଭୟାରଣ୍ୟ (Sanctuary) ଇତ୍ୟାଦି ରହିଛି ଆହୁରି
ପୁଷ୍ଟି କରି ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କର ଉତ୍ତମ ସଂରକ୍ଷଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା
ହ୍ରାସ ପାଉଥିବା ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ପାଇବା
ଯେତେଦୂର ସମ୍ଭବ ବୃକ୍ଷରୋପଣ ମଧ୍ୟ
(Aforestation), ସାମାଜିକ ବନ ପ୍ରବନ୍ଧ (So
forestry) ଜରିଆରେ ବୃକ୍ଷରୋପଣ କରି ଜଙ୍ଗଲ
କରିପାରିଲେ ପରିବେଶର ଭାରସାମ୍ୟ ରକ୍ଷା ହୋଇପାରିବ
ଜୀବଜନ୍ତୁମାନେ ଆପେଆପେ ପୁଷ୍ଟି ହେଉଥିବା ଜଙ୍ଗଲ
ରହିପାରିବେ ବା ସେମାନେ ସ୍ୱତଃସ୍ପୃହତ ଭାବରେ ଶ୍ରେ
ଆକର୍ଷିତ ହେବେ । ପୁଷ୍ଟର କଥା ଆମ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ
ପଟ୍ଟନାୟକ ଏଥିପ୍ରତି ଯଥେଷ୍ଟ ଗୁରୁତ୍ୱ ଆରୋପ କରି ପର
ନେବା ସାଙ୍ଗକୁ କାଠରେ ତିଆରି ଜିନିଷ ବ୍ୟବହାରକୁ ସର
କ୍ଷରେ କଟକଟା ଜାରି କରିଛନ୍ତି ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ପୃଥିବୀର ସର୍ବସ୍ୱ ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀ ସପ୍ତାହ (W
Life Week), ବିଶ୍ୱ ପରିବେଶ ଦିବସ (W
Environment Day), ବିଶ୍ୱ ଜଙ୍ଗଲ ଦିବସ (W
Forestry Day) ପାଳନ କରାଯାଉଛି । ଏସବୁ ପା
ମୂଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଲା ପ୍ରାକୃତିକ ଜଙ୍ଗଲ ପୁଷ୍ଟି କରିବା
ଜୀବଜନ୍ତୁମାନଙ୍କୁ ସଂରକ୍ଷଣ କରିବା । ସମସ୍ତେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା
ଯେତେଦୂର ସମ୍ଭବ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ, କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ
ସଂସ୍ଥାପନରେ ବୃକ୍ଷରୋପଣ କରି ଜଙ୍ଗଲ ପରି ବାତାବରଣ
କରିପାରିଲେ ଆମେ ପୂର୍ବ ପରି ପରିବେଶ ପୁଷ୍ଟି କରିପାରିବା
ପରିବେଶ ଆମର ପରିବେଶ ହେବ । ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ
ସମାବେଶ ଆପେଆପେ ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରିବ ।

ସୁତରାଂ ଆମେ ସମସ୍ତେ ହାତ ମିଳାଇ ପରିବେଶ ପୁରୁଷା
ଧ୍ୟାନଦେଇ ବୃକ୍ଷରୋପଣ ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କଲେ ଆମ
ପରିବେଶୀୟ ଭାରସାମ୍ୟ ରକ୍ଷା ହୋଇପାରିବ । ଆମେ ଶ୍ରେ
ଦେଉଥିବା ପ୍ରାଣୀ ଓ ଜଳିବଗୁଡ଼ିକୁ ପୁଣି ପୁନର୍ଜନ୍ମ ଦେଇପାରିବ
ଲୋପ ପାଇଯାଉଥିବା ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କର ନିଶ୍ଚୟ ବଂଶ
କରିପାରିବା ।

ପ୍ରାଣୀ ବିଭାଗ,
ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ,
ବାଗବିହାର, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୪ ।

ମୋ ଗାଁ ଗୀତ

ରାଜୁ ବଡ଼ାଇ

ମୋ ଗାଁ

ଭଲ ରୁଜା

ଗୁଳ ଓ ଛପର,

ଆରୁ ଠାରୁ

ଘରର ଚଟାଣ,

ଭାଙ୍ଗି ଦିଏ.....

ଗାଆଁଟି'ର

ସବୁତକ ଟାଣ.....।।୧।।

ଗାଁ ଦାଣ୍ଡେ, ପିଆ ପିଆ/

ଅକମା ମୁବକ,

ଗୁଷ ଛାଡ଼ି, ତାସକୁ,

ନୀତି ଛାଡ଼ି, ଦୁର୍ନୀତିକୁ,

ମୋରାନ୍ ଦେଇ/

ମାଟିରେ ମିଶେଇ ଦିଅନ୍ତି

ଗାଆଁଟି'ର

ମାନ ଓ ସମ୍ମାନ.....।।୨।।

ସତେ କ'ଣ, ଲେଖା ଥୁବ !

ଏ' ଗାଆଁ ଜାତକେ/

ମୁଠେ ଭାତ, ମୁଣ୍ଡେ ତେଲ/

ଖଣ୍ଡିଏ କୁରାଗ ଅଭାବ,

ତିର ଦିନ/

କାଳ କାଳ ପାଇଁ.....।।୩।।

ଶିକାର, ଆଲୋକ, ଏଠି.....

କେବେ କ'ଣ, କୁଣ୍ଡିବନି, ମାଟି....?

ଅବେଳାକୁ, ବ୍ୟାଧି ଆସି,

ଟାଣୁ ଥୁବ, ମରାଣିକୁ, ଘାତ.....

ବୁଢ଼ାଠାରୁ,

ପିଲା, ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ.....।।୪।।

ଗୁଷୀ ମୁଖେ, ମାଟି ସଙ୍ଗେ.....

ମାଟି ହସେ/

ସାବୁଦା ରଙ୍ଗେ,

ଭେଟି ଦିଏ, ଫଳ, ଫୁଲ.....

ମୋ' ଗାଆଁର/

ଗୁଷୀ ମୁଖ.....

ଗୁଷୀ ଭାଇ, ଅନ୍ୟ ପାଇଁ.....

କେଳି ଦିଏ, ଯେବେ.....

ଗର୍ବିଣୀ, ସହର କି,

ମୋ' ଗାଆଁରୁ/

ଗୀତ ଗାଏ.....।।୫।।

ଏ' ଗାଆଁର/

ମୁଅ ଯଦି,

ଯୋଗ୍ୟ ହୁଏ.....,

“ମାୟାବିନୀ” ସହରଟା.....

ସମ୍ପର୍କ କେ'

ଯୋଡ଼ି ଦିଏ.....,

“ଅନାଥୁନୀ” ଗାଆଁ ମୋର !

ମାଆ ମୋର !!

ଆଦିମ ଅନ୍ଧକା'ରେ

ତିର ଦିନ/

ସବୁ ଥାଏ.....।।୬।।

ବନ ବାସ୍ୟାବସ,

ବନ୍ଧାଣୀ-୭୭୭୦୦୧ ।

ଫକୀର ମୋହନ କାବ୍ୟ ମାନସ ଓ ବିଭୁବୋଧ

ନାରାୟଣ ପ୍ରସାଦ ବେହେରା

“ଗୋଟିଏ ସ୍ଵପ୍ନତମ ଦୁର୍ଗାବଳର ପୁଷ୍ପ ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ୟୋଗ୍ୟ ବିହୀନ ନୁହେଁ । କି ଉଦ୍ୟୋଗ୍ୟ ପାପନ ସକାଶେ ଭଗବାନ ମୋତେ ଏତେ ବାଳ ଜୀବିତ ରଖାଇ ଅଛନ୍ତି(ଫ) ?” ପରିବାର ପରିଚ୍ଛନ୍ନ ପରିତ୍ୟକ୍ତ, ଦୁଃଖ-ବୈଦ୍ୟ, ଲାଞ୍ଜନା, ନିଷ୍ପେଷିତ ଜଗା ଜନିତ ତନ୍ମୁ ବୁଦ୍ଧ ଫକୀର ମୋହନଙ୍କ କ୍ଳେଶ ସଂକ୍ରମ ପ୍ରାଣର ଏ ହେତୁକ୍ତି ନିଶ୍ଚୟଟି ପରିତ୍ୟକ୍ତି । ତାଙ୍କର ମୁତାପି ବର୍ତ୍ତମାନସ ଜୀବନ ପଥରେ ଯେ ଉଦାର କଣ୍ଠଗାନୁଗ୍ରହ ଅତିପ୍ରସ୍ତ, ଏହା ହିଁ ଅନୁଭବୀ ଫକୀର ମୋହନଙ୍କର ସ୍ଵାକ୍ଷର ପ୍ରକାଶ, ଶୁଦ୍ଧ ବିଶ୍ଵାସ । ଏ ବିଶ୍ଵାସ କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ, ଗୋଷ୍ଠୀ ବିଧି ଧାର୍ମିକ-ଉପାସନା-ଔପଚାରିକତା ସମ୍ମୁତ ନୁହେଁ । ବରଂ ମାନବ ଜୀବନ ଓ ଜଗତର ବହୁବିଧ ବିଗତକୁ ନିଶ୍ଚାସାର ପୁଷ୍ପ ନେଇ ତନ୍ମତସ କରି ଦେଖୁଥିବା, ଅଜସ୍ର ଅନୁଭୂତିକୁ ଅଙ୍ଗେ ନିବେଦନ ଥିବା ଉଣେ ବିଷୟ ମାନବର ଉପଲବ୍ଧ ଜ୍ଞାନ ପରିଶ୍ରୁତ ପ୍ରତ୍ୟୟ । ତତ୍କାଳୀନ ସମାଜରେ ଧର୍ମ ନାମରେ, ଈଶ୍ଵର ନାମରେ ନାନା ଅନ୍ୟାୟ, ବ୍ୟତିଷ୍ଠର ଦର୍ଶନରେ ବିଦ୍ରୋହୀ-ସକଳ ପ୍ରକାର କୁସଂସ୍କାରର ନାଗଫାଶରୁ ଆପଣାକୁ ମୁକ୍ତକରି ନିର୍ମଳ ସତ୍ୟ ସନ୍ଧାନରେ ବ୍ରତୀ ଆସାନ୍ତି ଏ - ଫକୀର ମୋହନ । ଫକୀର ମୋହନଙ୍କ ଜୀବନ ଦର୍ଶନ ପର୍ଯ୍ୟାଲୋଚନା ବେଳେ ଅନେକ ସମାଲୋଚକ ତାଙ୍କୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସରେ ସଂଗ୍ରହବାଦୀ ବୋଲି ମନେ କରନ୍ତି । ଏହା ଅପୂର୍ବ ନୁହେଁ । କାରଣ ଫକୀର ମୋହନ ନିଜେ ସ୍ଵୀକାର କରିଛନ୍ତି - “ସୌଭାଗ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କେହି କେହି ଅସବିଶ୍ଵାସୀ ପ୍ରକୃତ ଈଶ୍ଵର ଆରାଧନାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି ସତ୍ୟ; ମାତ୍ର ସପ, ମାର୍ଗର, କୁସାର ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ତୁଳ ପଶୁ, ବୁଝ ବା ତୁଳ ନଦି ପଦାର୍ଥକୁ ଈଶ୍ଵର ଜ୍ଞାନରେ ସହ ଭାବରେ ପୂଜା କରୁଥିବା ଲୋକର ପ୍ରଭୁତ୍ଵରେ ଅଭାବ ନାହିଁ । ତୁଳନାରେ ଅସବିଶ୍ଵାସୀତାକୁ ବିଭାସୁ ସଂଗ୍ରହବାଦୀ ବହୁ ବୁଦ୍ଧରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପଦବାଚ୍ୟ ହେବାର ଯୋଗ୍ୟ(ଫ) ।” ତେଣୁ ଫକୀର ମୋହନଙ୍କ ପୁଷ୍ପ ସାପାତ୍ୟରେ ବିଷୁ-ଧାରଣା ନେଇ ଚୈତ୍ତମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵର ଗାଗରେ ବିତକ୍ତ କରାଯାଇପାରେ । ଯଥା- ପ୍ରକୃତ ଈଶ୍ଵର ବିଶ୍ଵାସୀ ସଂଗ୍ରହବାଦୀ, ଅସବିଶ୍ଵାସୀ ଓ ନାସ୍ତିକ । କିନ୍ତୁ ସେନାପତିଙ୍କ ସଂଗ୍ରହ ବାଦ ମୁକ୍ତ ତତ୍ତ୍ଵର ପରିଷ୍କୃଷ୍ଟ ନୁହେଁ, ବରଂ ପ୍ରତିଭାର ପ୍ରତୀକ । ବିଦ୍‌ବତ୍ତା ଓ ଜ୍ଞାନର ଏକ ଧ୍ୟାପାନ ମାତ୍ର । ସେଇ ସଂଗ୍ରହ ହିଁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅବସ୍ଥାରେ ପଦସ୍ଥାପନିଏ ଚରମ ନିଶ୍ଚୟ ସତ୍ୟ ନିବେଦନେ । ଅବିଦ୍ୟାରୁ ବାତ ନିଜ ହୃଦୟସ୍ଥିତ ଯେଉଁ ଅସ୍ଥାନବଦ୍ଧେ ସଂଗ୍ରହ ତାକୁ ବିଦ୍ୟା ବା ଜ୍ଞାନ ଶବ୍ଦର ଦ୍ଵାରା ଲେପନ କରିବା ପାଇଁ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ

ଉପଦେଶ ଦେବା ଉଚ୍ଚରେ କହିଛନ୍ତି- “ତସ୍ମାତ୍ ଜ୍ଞାନ ସମ୍ପ୍ରଦ ହୃଦସ୍ତଂ ଜ୍ଞାନାସିନାସନଃ / ଛ-ବୈନଂ ସଂଗ୍ରହଂ ଯୋଗମାତିଷ୍ଠା-ଭିଷ୍ଠ ଭାରତ(ଫ) ।” ତେଣୁ ବୋଧହୁଏ ଶୁଦ୍ଧ ଶଙ୍କର, ବିବେକାନନ୍ଦ, ଗାନ୍ଧୀ, ସତେଟିସ୍, ଆରିଜ୍ଞଟଲ, କ୍ରିଷ୍ଣର ପରି ମନୀଷିଗଣ ଦିନେ ସଂଗ୍ରହବାଦୀ ଥିଲେ । ଫକୀର ମୋହନଙ୍କ ନିକଟରେ ତାହାହିଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିହୁଏ । ସମାଜର ପାରିପାତ୍ରିକ ଅବସ୍ଥା, ଧର୍ମ ନାମରେ ଧର୍ମାନ୍ଧତା, ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାର ହିଁ ତାଙ୍କୁ ପିଲାଦିନୁ ତାଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହବାଦ ହେତୁବାଦୀ ରୂପେ ଗଢ଼ିଥିଲା । ଏହି ସଂଗ୍ରହବାଦ ତାଙ୍କୁ ଭାରତୀୟ ଷଡ଼ ଦର୍ଶନକୁ ଉଲ୍ଲଭାବରେ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରାଇବାର ସୁଯୋଗ ଆଣି ଦେଇଥିଲା । ବୈଶେଷିକର ନିଃଶ୍ରେୟସ, ବେଦନ୍ତର ମୁକ୍ତ, ନ୍ୟାୟର ଅପରୀ ପାତଞ୍ଜଳିଙ୍କ ଯୋଗ ଦର୍ଶନ, ବୌଦ୍ଧର ନିର୍ବାଣ ସବୁ କିଛିରୁ ଏକ ତତ୍ତ୍ଵନ କରି ତାଙ୍କ ସାରସ୍ଵତ ପୁଷ୍ପ ମାନସକୁ ପୁଷ୍ପ କରିପାରିଥିଲେ । ‘ମାମୁଁ’ ଉପନ୍ୟାସର ପଞ୍ଚିତ ସଭାରୁ ତାହା ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରତୀୟମାନ ହୁଏ । ପୁନଶ୍ଚ ଫକୀର ମୋହନଙ୍କର ସଂଗ୍ରହବାଦୀ ମନ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଧର୍ମରୁ ମାନବବାଦୀ ଶ୍ରୀଷ୍ଠ ଧର୍ମକୁ, କେତେକେତେ ସାବିତନୀନ ମତବାଦୀ ବ୍ରାହ୍ମ ଧର୍ମକୁ, ପୁନଶ୍ଚ କେତେକେତେ ଯୌତିକ, ତିଆଗୀଳ, ତୁଳ ମୈତ୍ରୀ ଦର୍ଶନ-ତତ୍ତ୍ଵ-ଜିଜ୍ଞାସା ସମନ୍ୱିତ ଗୌର ଧର୍ମ ପ୍ରତି ଆକୃଷ୍ଟ କରାଇଛି । ବିଷୁ ଆନ୍ତର୍ଯ୍ୟର ବିଷୟ ଯେ କେଉଁଥିରେ ଦୀକ୍ଷାର ବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧି ହୋଇ ନଯାଇ ସକଳ ଧର୍ମ ପ୍ରତି ସ୍ଵାୟତ୍ତ୍ଵବାଦୀ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣର ପରିଚୟ ଦେଇଛନ୍ତି । ପରିଶେଷରେ ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତି, ସଭ୍ୟତା, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ଉଦ୍‌ବୋଧ ଉପରେ ଗଢ଼ି ଉଠିଥିବା ଜୀବନ ଓ ଏଇ ଜୀବନକୁ କେନ୍ଦ୍ରକରି ଗଢ଼ି ଉଠିଥିବା ଦର୍ଶନର ଅଖଣ୍ଡ ପରମାରା ତାଙ୍କୁ ସମାଜର ହିଁ ଧର୍ମର ଶାଶ୍ଵତ ସତ୍ୟ ଚିତରକୁ ଗାଣି ନେଇଛି । ନିୟତିର ଅନୋଦ ଶାସନ, ଭାଗ୍ୟବାଦ, ନିନ୍ଦାହରବାଦ, କର୍ମଫଳ ପ୍ରଭୃତି ଭାରତୀୟ ପାରମ୍ପରିକ ବିଶ୍ଵାସକୁ ସେ ଅସ୍ଵୀକାର କରିପାରି ନାହାନ୍ତି । ପରନ୍ତୁ ନିଜେ ସତେ ଯେନିତି ପାଲଟି ଯାଇଛନ୍ତି ବୈଦିକ ନିୟମ ସମସ୍ତତ ନୈତିକ ଆଦର୍ଶର ଅନ୍ୟତମ ପୂଜାରୀ । ଫକୀର ମୋହନଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମବାଦୀ ଜୀବନ ଓ ଦର୍ଶନକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଜନେକ ସମାଲୋଚକଙ୍କ ଭାଷାରେ- “ଫକୀର ମୋହନ ପରମ ଈଶ୍ଵର ଭକ୍ତ ଏବଂ ମଧୁସୂଦନ, ଭୀମଭୋଗ ପ୍ରମୁଖ ଭକ୍ତାଗ୍ରଣୀଙ୍କ ସମକୋଟିରେ ଅବସ୍ଥାପିତ, ତାଙ୍କ ଭକ୍ତିର ମାର୍ଗ ଥିଲା ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର । ସେ ମୁଖ୍ୟତଃ ଧର୍ମଯୋଗୀ, ବର୍ମଯୋଗୀ, ଉତ୍କଳ ବ୍ରହ୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ଏକମାତ୍ର ସନ୍ଧ୍ୟାବାଦୀ । ଅନ୍ଧାଧର୍ମୀକା ଫଳଗୁଧାରୀ

ଗରୀର ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ତାଙ୍କ ଜୀବନର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍ସ ଥିଲା ଏବଂ ମାଧ୍ୟକର୍ଷଣ ଶକ୍ତି ବଳରେ ଗ୍ରହ ଉପ ଗ୍ରହାଦି ସ୍ୱ ସ୍ୱ କକ୍ଷରେ ରହି ପୃଥିବୀ ସମ୍ପାଦନ କରୁଥିବା ଭଳି ତାଙ୍କର ଭକ୍ତି ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବିଶ୍ୱାସ ନାନା ବିପଦ ସମ୍ମୁଖ ଦୁଃଖ ଦୈନ୍ୟ ନୈରାଶ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ କଠୋର କର୍ମମୟ ଜୀବନର ଏକମାତ୍ର ନିୟାମକ ଥିଲା(୪) ।

ଫକୀର ମୋହନ ସେନାପତି ଓଡ଼ିଆ କଥା ସାହିତ୍ୟର ସମ୍ରାଟ ସତ; କିନ୍ତୁ ଓଡ଼ିଆ କାବ୍ୟ ତପୋବନରେ ଯଥାର୍ଥରେ ବ୍ୟାସକବି ପଦକୀର ଯୋଗ୍ୟ ଅଧିକାରୀ । ତାଙ୍କ ବିରାଟ ଓ ବଳିଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ସହସ୍ର ବଳ ସହସ୍ର ଗୀତି କବିତା ସମୂହରେ ବିକଶିତ ହୋଇ ପାରିଛି । ‘ସୁଷମାଳା’, ‘ଉପହାର’, ‘ଅବସର ବାସରେ’, ‘ପୂଜା ପୁଲ’, ‘ଧୂଳି’ ପ୍ରଭୃତି ଗୀତି କବିତା ସଂକଳନ ଓଡ଼ିଆ ସାରସ୍ୱତ କାବ୍ୟ ପୀଠରେ କବିଙ୍କର ଏକ ଏକ ଅଞ୍ଜଳି । ଫକୀର ମୋହନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସରଳ, ଉଦାର, ନିଃସଫଳ କବିପ୍ରାଣ । ଅବଶ୍ୟ ତାଙ୍କର ଶବ୍ଦ ସାହିତ୍ୟ ପାଇଁ ସେ ଅଧିକ ପ୍ରସ୍ତୁତିସ୍ଥିତ । କିନ୍ତୁ ଏ କଥା ସତ ଯେ, ଶବ୍ଦସମୃଦ୍ଧ ଫକୀର ମୋହନଙ୍କ ଲେଖକ ସତ୍ତାର ମୌଳିକ ପୁଷ୍ପଭୂମି ଏଇ କବିତାକୁ ନେଇ ହିଁ ଗତିଶୀଳ । ସଂସାର ସଂଗ୍ରାମରେ କ୍ଷତବିକ୍ଷତ ଫକୀର ମୋହନଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତି-ପୁରୁଷର ଆତ୍ମ-ସ୍ୱାକ୍ଷର ତାଙ୍କର କବିତା । ସୁତୀବ୍ର ବେଦନା, ଦୁଃସହ ହୃଦୟାବେଗ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ କବିତାର ସ୍ରୋତସ୍ନୀ ଛୁଟି ଆସିଛି, ସେଥିରେ ଜାତୀୟତାବୋଧ, ହାସ୍ୟ, ବ୍ୟଙ୍ଗ, ବିଷାଦବାଦ, ପଞ୍ଚୀ ଜୀବନ — ସର୍ବୋପରି ଉଗ୍ରବତ୍ ପ୍ରୀତି ବା ବିଭ୍ରବୋଧ ହିଁ ପ୍ରକଟିତ । ତେଣୁ ସମାଲୋଚକଙ୍କ ଭାଷାରେ— “ଫକୀର ମୋହନଙ୍କ କାବ୍ୟ ସମୁଦ୍ର ମଞ୍ଚନରୁ ଆମେ ଯଦି କିଛି ଅପ୍ରତର ସମ୍ମାନ ପାର ତାହା ହେଉଛି ତାଙ୍କର ଦୃଢ଼ ଧର୍ମ ଧାରଣା ଓ ଅଖଣ୍ଡ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବିଶ୍ୱାସ(୫) ।” ବାସ୍ତବିକ ଏହା ସତ୍ୟ । କବିଙ୍କର ପୁଣି ସାମ୍ରାଜ୍ୟକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଏକ ସୁସ୍ଥ ପରିବେଶରୁ ଝଡ଼ ଝଞ୍ଜାର ସଙ୍କେତ ଦେଇ କବି ମାନସ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ କ୍ଷରକୁ ଉନ୍ନୀତ ହୋଇଛି । ଧୂଳିମାଟିର ପୃଥିବୀରେ ସେ ଅନୁଭବ କରିଛନ୍ତି ଏକ ମଙ୍ଗଳମୟ ରୁଚନ । ତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଏ ଜଗତ ମଙ୍ଗଳମୟ । ମଙ୍ଗଳ ବିଧାନକାରୀ ପ୍ରଜ୍ଞାଙ୍କ ଇଚ୍ଛାରେ ସତରାତର ବିଶ୍ୱ ପ୍ରତିପାଳିତ । ତାଙ୍କର ମହିମା ଅନନ୍ତ । ସେ ପୁଣିର ଛିତି, ବ୍ୟାଘି ଏବଂ ପ୍ରଳୟର କଣି ମଧ୍ୟ । କବିଙ୍କ ଭାଷାରେ—

ମଙ୍ଗଳ ନିଧାନ ହରି ମଙ୍ଗଳ ବିଧାନେ
ସୁଜନ ପାଳନ ଲକ୍ଷ୍ମ କରନ୍ତି ସମାଜେ ।
ସୁ କୌଶଳେ ପୁଷ୍ପ ବିଶ୍ୱ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ସକଳ
ଅନନ୍ତ ମହିମା ସତ୍ତା ପ୍ରକାଶେ କେବଳ ।
ଅବର ମଙ୍ଗଳମୟ ବିଶ୍ୱ ତରାତର
ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ସର୍ବ ବ୍ରହ୍ମ ମଙ୍ଗଳ ଆକାର ।
(ଅବସର ବାସରେ)

ଏହି କବିତାର ଅନ୍ତର୍ବାଣୀ ବେଦାନ୍ତର ଉଦାତ୍ତ ବାଣୀ—“ଜଗା ବାସ୍ୟମିଦଂ ସର୍ବଂ ଯତ୍ କିଞ୍ଚ ଜଗତ୍ୟାଂ ଜଗତଂ”ର ପ୍ରତୀତି ଆଣି ଦିଏ(୬) । ପୁନଶ୍ଚ କବିଙ୍କର ‘ଜୀବବ୍ରହ୍ମ’ ଶୀର୍ଷକ କବିତାରେ ସେହି

ଉପନିଷଦୀୟ “ଦ୍ୱା-ସୁପଣ୍ଡା”ର ଭାବ ଜଗତକୁ ନେଇଯାଏ(୭) । ସେଥିରେ ଶରୀରକୁ ଏକ ବୃକ୍ଷ ସହିତ ତୁଳନା କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ବୃକ୍ଷରେ ଜୀବ ପରମ ଦୁଃସ ପକ୍ଷୀ ସ୍ୱରୂପ ବାସ କରୁଛନ୍ତି । କବିଙ୍କ ବଞ୍ଚିନାରେ—

ଜୀବ ବ୍ରହ୍ମ ବିରାଜିତ ଶରୀର ମଧ୍ୟରେ
ବିହଗ-ସୁଗଳ ଯଥା ଆଆନ୍ତି ବୃକ୍ଷରେ ।
ଜୀବନ ବିହଗ ନିତ୍ୟ ଭୁଞ୍ଜେ ନାନା ଫଳ
ବ୍ରହ୍ମ ପକ୍ଷୀ ଥାନ୍ତି ସାକ୍ଷୀ ସ୍ୱରୂପ କେବଳ ।

କବିଙ୍କର ‘ବିହଗ ସୁଗଳ’ କବିତାର ଭାବ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ । ଏଥିରେ ଜୀବ ପରମର ସମ୍ପର୍କ ଦର୍ଶାଇବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଷଡ଼ ଋଷୁର ବଞ୍ଚିନା ପ୍ରଦତ୍ତ । ମଣିଷ ଅପ୍ରତର ସନ୍ତାନ; ପାର୍ଥିବ ଜଗତର ସମସ୍ତ ମାୟା, ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଭୋଗ-ପିପାସାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ମହତର ତିତ୍ତାରେ ତିର ନିବିଷ୍ଟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସବୁ ପ୍ରକାର କ୍ଷଣିକତା-କ୍ଷୁଦ୍ରତା, ତୁଳତା ପ୍ରତି ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ କରି ରଖିପାରିଲେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭୂମିରେ ଆମର ଦ୍ୱାର ଖୋଲିଯାଇ ପାରିବ । ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭୂମିର ସଂସର୍ଗରେ ଆସିଲେ ଆମର ଜୀବନ ଭୂମି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାରେ ଆର୍ତ୍ତ ହୋଇଯିବ । କ୍ଷଣିକତାର ପୃଥିବୀରେ ମରିଯାଇ ପାରିଲେ ଆମେ କ୍ଷଣାତୀତ ବା କାଳାତୀତ ଭୂମିରେ ପୁନର୍ଜୀବନ ଲାଭ କରିପାରିବା । ଏ ଭୂମିକୁ ବୁଦ୍ଧଦେବ ‘ନିର୍ବାଣ’ ବୋଲି କହିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ‘ବୌଦ୍ଧବତାର’ କାବ୍ୟରେ କବି ଲେଖିଛନ୍ତି—

ଧର୍ମେ ଯା’ର ମତିଗତି । ତୁଛ ଅନିତ୍ୟ ସମ୍ପତ୍ତି ।
(ଫଳ ସର୍ଗ)

ସାଂସାରିକ ମାୟାମୋହ, ବାଧାବନ୍ଧନ ଗୌତମଙ୍କୁ ବାନ୍ଧି ରଖିପାରିନି । ସେ ଜଗତବାସୀଙ୍କୁ ଜରା ମୃତ୍ୟୁରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଭାଜ ସିଂହାସନ ଓ ଭୋଗ ବିଳାପକୁ ତୁଚ୍ଛ ଜ୍ଞାନ କରିଛନ୍ତି । ଶେଷରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ୍ୟାର ଭୂମିକା ନେଇ ସ୍ୱୀୟ ଅନ୍ତର୍ଜ୍ଞାନଲକ୍ଷ ସତ୍ୟକୁ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱରେ ପ୍ରସାର କରିଛନ୍ତି ।

ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବ ଭୂମିରେ ବିଚରଣ କଲାବେଳେ ଯେଉଁ ଉପଲବ୍ଧି ଆସେ, ତାହା ହେଉଛି ବିଶ୍ୱାସ ବା ପରମାତ୍ମାରେ ଜୀବାତ୍ମାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପଲବ୍ଧି । ସେତେବେଳେ ଜୀବର ଅନ୍ତରରୁ ବାହାରି ଆସେ “ସୋହମ”ର ଧ୍ୱନିତ ଓକାର । ଏଇ ଅନୁଭୂତି ରୂପ ନେଇଛି କବିଙ୍କ ଲେଖନୀରେ—

ସର୍ବଭୂତ ବୀଜଭୂତ ବ୍ରହ୍ମ ସନାତନ
ସେଇ ପରଂ ବ୍ରହ୍ମ ଅଂଶ ମାନବ ଜୀବନ ।
(ଅବସର ବାସରେ)

ପୁନଶ୍ଚ—
ଜଗତରେ ଯାହା କିଛି ବ୍ରହ୍ମ ସମୂହସ୍ତ
ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣିବ ତାହା ସର୍ବ ଆସମୟ ।

ଏ ହେଉଛି ଆତ୍ମାରେ ପରମାତ୍ମାର ଅନୁଭୂତି । ସର୍ବାମରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱମୁଖୀ ହୋଇ ଅସୀମରେ ହଟି ଯିବାର ଉପଲବ୍ଧି । ଏହି ଆତ୍ମା

ଅବିନାଶୀ, ଶାଶ୍ୱତ । ଶୀତରେ ଏହା ନିମ୍ନମତେ ପ୍ରତିପାଦିତ—

ନୈନଂ ହିମଞ୍ଚି ଶାଶ୍ୱାତୀ ନୈନଂ ଦହତି ପାବକଃ
ନ ତୈନଂ ହେଦ-ସ୍ୱପ୍ନାପୋ ନ ଶୋଷୟତି
ମାରୁତଃ ॥୮୮

ଶ୍ରୀମତ୍ ଭଗବତ୍ ଶୀତାର ଏ ମହାନ ସତ୍ୟ ରୂପ ନେଇଛି ଫକୀର ମୋହନଙ୍କ ବହି ଲେଖନୀରେ । ଯଥା—

“ଅବିନାଶୀ ବିଶ୍ୱେ ଆସା ନୁହଁଇ ନଶ୍ୱର
ଜନ୍ମ ମୃତ୍ୟୁ ରୂପେ ତାହା ଲଭେ ରୂପାନ୍ତର ।
ଥୁବ ବିଶ୍ୱ, ଥୁବି ମୂର୍ତ୍ତି, ଥୁରୁ ତିର କାଳ
ନୁହଁଇର ଗତି ଅଟେ ସମ ଅନ୍ତରାଳ ।
ଯେଉଁ କାଳେ ପରିଚେତି ଯିବ ପରଲୋକ
ଓକାର ମାତ୍ରକ ଦେବ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ ।
(ଆସା ଅବିନାଶୀ—ଅ: ବା:)

ଆତ୍ମ୍ୟ ମୁନି ଗଣି ଭଳି ଫକୀର ମୋହନଙ୍କ ଦୁଃସ୍ୱର ପ୍ରତିଟି ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଚକ୍ରୀରୁ ସ୍ଥାନ ତୋଳି ଯେଉଁ ଓକାରର ପ୍ରଣବ ଧ୍ୱନି ହୋଇଛି ଅନୁରଣିତ, ଏଥିରୁ ପ୍ରତୀୟମାନ ହୁଏ ଫକୀର ମୋହନଙ୍କର ବୁଝାମଣା କେତେ ସୁସ୍ଥ, ସହଜ । ସେଇ ‘ବୁଝ’ ସମ୍ପର୍କରେ କବି ଲେଖିଛନ୍ତି—

ବୁଝ ବ୍ୟତିରେକେ ଜଗତରେ କିଛି ନାହିଁ
ବୁଝମୟ ଏ ସଂସାର ଜାଣ ସେଥିପାଇଁ ।

x x x x

ଅତୁଳ୍ୟ ହେଲେ ହେଁ ଜଳେ ପୈଶବ ଲବଣ
ଅନୁଭବ ପ୍ରତିବିମ୍ବ କଲେ ଆତ୍ମାଦାନ ।
ତନ୍ମୁପ ବିଚ୍ଛାନ୍ ଘନ ଆସା ଦେହାଦିରେ
ବ୍ୟାଞ୍ଜନ ଯାଏ ଜଣା ନିମ୍ନଳ ବୁଦ୍ଧିରେ ।

(ଯୋଗବଳବ୍ୟ ମୈତ୍ରେୟୀ ସପାଦ)

ଏହି ଅନୁଭୂତିରେ ଗଢାଣିତ ହେଲେ ନିମ୍ନଳ ବୁଦ୍ଧି-ବା ତିର ଶୁଦ୍ଧିର ଅଧିକାରୀ ହୁଏ ମନୁଷ୍ୟ । ତା’ପରେ ଆସେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଆନନ୍ଦବୋଧ । ତେଣୁ ଫକୀର ମୋହନ ଫ୍ୟାଗନିଷ୍ଟ ଜୀବନର ଉତ୍କଳର ବରି ମଣିଷର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପରିଶୁଦ୍ଧତା (Spiritual perfection) ଉପରେ ବିଶେଷ ଗୁରୁତ୍ୱ ଆରୋପ କରିଛନ୍ତି । ମାନବାସାର ପୁଣି ପାଇଁ ତାଙ୍କର ସୁସ୍ଥା ମାନସ ସତେ ଯେମିତି ସତତ ବ୍ୟାକୁଳ ହୋଇପଡ଼ିବ । ପୁନଃ ନର-ନାରୀମଣ୍ଡଳ ପଦାବ୍ଦରେ ହୃଦୟର ପୂଜା ଅର୍ପଣ ସମର୍ପଣ ଭିତରେ ପୁଣି ତଳେ devine life ପ୍ରତିଷ୍ଠାର ପୁଞ୍ଜ ଉପାୟ । ମାନବର ଦୁଃଖ ବେଦନା ମଧ୍ୟରେ ସାହିତ୍ୟ ଓ ଧର୍ମତାକୁ ସାହୁନା ଦେବାରେ ସମର୍ଥ ହୋଇନାହିଁ । ତେଣୁ କବିଙ୍କର ମାନସ-ପ୍ରୀତି ଏବଂ ସାବଜନୀନ ବିଶ୍ୱ ପ୍ରୀତିର ସ୍ୱାଭାବିକ ପରିଣତି ହେଉଛି — ବିମଳ ବିଭ୍ରାଣ୍ତି । ତେଣୁ ସମାଲୋଚକ ତଥା ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ କହନ୍ତି—“କାବ୍ୟ ପ୍ରଣୟନ ସମୟରେ ଜୀବନରେ ଯେଉଁ ଅନୁଭୂତି ବିମଳାନନ୍ଦ ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ ବୋଲି ମୁଖ୍ୟତଃ

ଫକୀର ମୋହନ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି: ସେ ବିଶୁଦ୍ଧାନନ୍ଦ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ(ତ) ।”

ଏହି ଭଗବତ୍ ପ୍ରୀତି କବିଙ୍କୁ ସଂସାର ବିରାଗୀ ସନ୍ନ୍ୟାସ ବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧି ରଖି କର୍ମଶୀଳ କରିନାହିଁ । ଆପଣାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମାପନ ହୁଏ ଧର୍ମାଚରଣ । କବି ଉପଲକ୍ଷି କରିଛନ୍ତି ଦେବାପ୍ରୀତି ଓ ବିଭ୍ରାଣ୍ତି ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବନର ସାଥୀକତାର ନିଶ୍ଚୟ । ଦେଶବାସୀଙ୍କୁ ସେ ସାହିତ୍ୟ, ମାତୃଭାଷା ଓ ସମାଜର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଉଦ୍ବୁଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି; ଭାରତୀୟ ବିଦ୍ୟା ସଂସ୍କୃତି ଓ ପରମ୍ପରାକୁ ବଜାୟ ରଖିବା ପାଇଁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଯୋଗାଇଛନ୍ତି । ଜଡ଼ବାଦୀ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ସଭ୍ୟତା ଛାୟାରେ ଦେଶୀୟ ସଭ୍ୟତାକୁ ବଢ଼ିନ କରି ଆଧୁନିକତାକୁ ପସନ୍ଦ କରିନାହାନ୍ତି । ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ T. S. Eliotଙ୍କ ମତ୍ତ୍ୟ ଯଥାର୍ଥ ଯେ—“The people which ceases to care for its literacy in heritance become barbaric. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ଜାତି ନିଜ ସାହିତ୍ୟିକ ପରମ୍ପରା ପ୍ରତି ଅନାଦର ଦର୍ଶାଏ, ସେ ଜାତି ଯଥାର୍ଥରେ ଆଦିମ ଓ ବନ୍ୟ । ତେଣୁ କବି ଫକୀର ମୋହନ ସେନାପତି ଉଦ୍‌ବୋଧନ ଦେଇ ତଥାକଥିତ ନବ୍ୟ ଶିକ୍ଷିତଙ୍କୁ କହିଛନ୍ତି—

ସାଧୁବାକୁ ପାର ଯେବେ ସୁଦେଶ କଲ୍ୟାଣ
କର ଯେବେ ପ୍ରଭୁପାଦ ଉଦ୍‌ଭାବେ ଧ୍ୟାନ ।
ହୁଅ ସଭ୍ୟ ଭବ୍ୟଙ୍କର ବିଦ୍ୟା ଆଲୋଚନା
ଅନ୍ୟଥା ଜୀବନେ ଜାଣ ସର୍ବ ବିତ୍ତପନା ।

ତେଣୁ ବୁଝାଯାଇପାରେ ଫକୀର ମୋହନ ପରମ୍ପରାରେ ଉନ୍ନତଶୀଳତା ଦୂରୀକରଣ ପାଇଁ ଯେପରି ସଂସ୍କାରର ଶୁଦ୍ଧି ଧରିଛନ୍ତି, ସେହିପରି ପୁଂସଂସ୍କୃତ ପରମ୍ପରାକୁ ବଜାୟ ରଖିବା ପାଇଁ ବଚନ ଓ କର୍ମରେ ସତତ ଉଦ୍ୟମ କରିଛନ୍ତି । ଦେଶ ପ୍ରେମ ଓ ଭଗବତ୍ ପ୍ରେମର ଅମଳ ମୟାକିନୀ ତାଙ୍କୁ ଆଗକୁ ଶୁଲିଭାରି ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେଇଛି । ବିପଦରେ ଯେମିତି, ଦୁଃଖ ଦୁର୍ବିପାକରେ ସାହସ ଓ ସାହୁନା, ପୁଣି ସଂସାରରେ ସଂଯମ ଓ ତିତୀକ୍ଷା ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିଲା । ତାଙ୍କର ଦାରିଦ୍ର୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଅସହାୟ ଜୀବନର ଶେଷ ଭାଗରେ ଏହି ବିଭ୍ରାଣ୍ତି ଥିଲା ଏକମାତ୍ର ସଫଳ । ତେଣୁ ତତ୍ତ୍ୱର ସାମଞ୍ଜସ୍ୟରୁ ଉଦ୍‌ଭାବେ—“ନିଃସ୍ୱ ଦରିଦ୍ର ଜୀବନରେ ଭଗବତ୍ ପ୍ରୀତି ବା ଈଶ୍ୱର ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରତି ଧର୍ମ ଭାବଗୁଡ଼ିକ ବଳବତ୍ତର ହେବା ସ୍ୱାଭାବିକ(ତ) ।” ଏହା ବାସ୍ତବିକ ସତ ।

କବିଙ୍କର ‘ଧୂଳି’ ସଂକଳନର ଗୀତି କବିତାଗୁଡ଼ିକରେ କବିଙ୍କର, ହୃଦ ଈଶ୍ୱର ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଭକ୍ତି ଭାବନା ପ୍ରତିଫଳିତ । “ଈଶ୍ୱର ବାହାଣ୍ଡି”, “ପ୍ରାର୍ଥନା”, “ଦେଖାଦିଅ”, “ସଫଳ” ପ୍ରଭୃତି କବିତାଗୁଡ଼ିକରେ ତାହା ହିଁ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ଯଥା—

ଅନୁଭବ ହୀନ ହୁଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ନିଶ୍ୱାସ
କେବେ କେବେ କରେ ତୁମ୍ଭ ସତ୍ତାରେ ମଂଗୟ ।
ଦେଖୁଛି ଜୀବନେ ବହୁଥର ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତ
ନିଶ୍ୱାସ ! ନିଶ୍ୱାସ ! ଭୁଲିଯାଏ ସେ ସମସ୍ତ ।

x   x   x   x

ତୁମ୍ଭର ମହିମା ଛାୟା ପଡ଼ୁ ମୋ ହୃଦୟେ
ପୁଣେ ଦୁଃଖେ ନିରେଶ୍ୱରୀ ସକଳ ସମୟେ ।
(ପ୍ରାର୍ଥନା)

ବିଭୁ ପ୍ରେମରେ ଉଦ୍‌ବୁଦ୍ଧ ହେଲେ ଆତ୍ମବିକଳତାର ସମସ୍ତ ଭାବ ବିଲୁପ୍ତ ହୋଇଯାଏ । ପ୍ରାଣ ପ୍ରାଣେ ଖେଳିଯାଏ ସାହିକତାର ସମଜ୍ଞାନ, ଶାନ୍ତିର ମଧୁସ୍ୱର । ସର୍ବ ଭୂତରେ ସେ ଅନୁଭବ କରେ ରସସ୍ନାନ ବିଗ୍ରହ । ତିବାନନ୍ଦ ତନ୍ମୁର ସ୍ୱର୍ଗ । ଧୂଳିମାଟିର ପ୍ରଥୁବୀ ତା' ଦୃଷ୍ଟିରେ ପାଲଟିଯାଏ ସ୍ୱର୍ଗ, ବୈକୁଣ୍ଠ । ସେତେବେଳେ ମଣିଷ ଭିତରେ ରହିଥିବା ଦିବ୍ୟତା ବିଶ୍ୱ ଭିତରେ ରହିଥିବା ଦିବ୍ୟତା ବା ସମଗ୍ରତା ସହିତ ସମନ୍ୱୟ ସଙ୍ଗେ । ଏହି ସାତତ୍ୟର ଅନୁଭୂତି ଶିଳ୍ପୀ ପ୍ରାଣରେ ଖେଳାଇଯାଏ ଦିବ୍ୟ ଆନନ୍ଦ, ତା'ର ବିଶତ୍ତ୍ୱକୁ କରେ ଦିବ୍ୟ ଆଭାରେ ବିଭାସିତ । ଯେଲୀ ସେହେତୁ କହିଛନ୍ତି—“Poetry is something divine indeed. ବ୍ୟାସକବିଙ୍କ କାବ୍ୟ ମାନସରୁ ଏହା ହିଁ ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରତୀକ୍ଷମାନ ।

‘ଅବସର ବାସରେ’ କବିତା ସଙ୍କଳନରେ ଚୈତନ୍ୟଙ୍କ ଉପରେ ଏକ କବିତା ଲେଖି ସେ ସେଥରେ ବୈଷ୍ଣବ ଧର୍ମର ସାରବତ୍ତା ପ୍ରତିପାଦନ କରିଛନ୍ତି—

ତେବେ ତୁହି ଦେଖ ହିଂସା ନରକ ନିବାନ
ଭାତୁ ପ୍ରେମ ସମଜ୍ଞାନ ସ୍ୱର୍ଗର ସୋପାନ ।
ସର୍ବ ସଙ୍ଗେ ଶୁଦ୍ଧି ତିବାନନ୍ଦ ଉଗ୍ରବାନ
ଗୀତା ଭାଗବତ ଶାସ୍ତ୍ର ସେଥିର ପ୍ରମାଣ ।
(ଚୈତନ୍ୟ ଦେବଙ୍କ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ)

ଯଥାର୍ଥରେ କୁହାଯାଇଛି—“The universality in action is the law of divine living. ସେଇ ଦିବ୍ୟସତ୍ତାଙ୍କ ସହ ଜୀବସତ୍ତା ମିଶିବାକୁ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରସ୍ତାସୀ ହୋଇ ପଥ ଖୋଜେ, ସେ ପଥ ବା ସୋପାନ ଭଣ୍ଡି ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କ'ଣ ? ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତିଶୟ ଅନୁରକ୍ତିକୁ ଭଣ୍ଡି ବୋଲି ଶାସ୍ତ୍ରଲ୍ୟ କହିଛନ୍ତି(୧୧) । ପୁନଃ ନାରଦ ଭଣ୍ଡି ପୁସ୍ତକେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି, “ସ୍ୱା ହୃଦିନ୍ ପରମ୍ ପ୍ରେମ ରୂପା ।” ଅର୍ଥାତ୍ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ପରମ ପ୍ରେମ ଭାବ ହିଁ ଭଣ୍ଡି । ଯାହା ନିତ୍ୟ ଓ ନିରନ୍ତର, ଯାହା କାମନା ରହିତ — ନିଜ୍ଞାନ, ତାହା ହିଁ ଭଣ୍ଡି । ପୁଣି ଭଣ୍ଡି ହେଉଛି ଅନନ୍ୟ ନିରପେକ୍ଷ ଓ ପରମ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର(୧୨) । ଏହି ପ୍ରେମରୂପା ଅପୂତ ସ୍ୱରୂପା ଭଣ୍ଡି ପରମ ପୁରୁଷାତ୍ମର ତୁଷ୍ଟିର ସ୍ୱାଦ ଆଣିଦିଏ । ଏହା ଲାଭ କଲେ ତା' ଭିତରେ କାମନା ପୁରିଯାଏ, ସାଂସାରିକ ବସ୍ତୁରେ ସାନନ୍ଦିତ କିମ୍ବା ଉତ୍ସାହିତ ହୋଇନଥାଏ । ଏହି ଭଣ୍ଡିକୁ ଜାଣି ମନୁଷ୍ୟ ଉନ୍ନତ ହୋଇଯାଏ ଓ ଆସାରାମ ହୋଇଯାଏ । ତେଣୁ ବୈଙ୍କ ଲେଖନୀରୁ ଝରି ଆସିଛି ମହାତ୍ମ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ—

“ଧର୍ମ ମାର୍ଗ ମାତ୍ର ଜୀବେ ଦୟା ନାନେ ଭଣ୍ଡି
ଦେହ ମନ ଶୁଦ୍ଧ ଯୋଗ ସିଦ୍ଧ ଅନାସକ୍ତି ।

ବୈଷ୍ଣବ ଧର୍ମର ଦୁଇ ମାର୍ଗ ଜ୍ଞାନ ଓ ଭକ୍ତିର ଅବବୋଧରେ କି ବିଚିତ୍ର ସମନ୍ୱୟ । କବିଙ୍କର ଏହି ପଦ ଭିତରେ ବୌଦ୍ଧ, ଜୈନ, ନାଥ,

ବୈଷ୍ଣବ, ବ୍ରାହ୍ମ, ଶ୍ରୀଷ୍ଠ ଆଦି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧର୍ମର ଆଦର୍ଶ ତତ୍ତ୍ୱ ସରେ ଯେମିତି ସାରଭୂତ ହୋଇଯାଇଛି । ସାର୍ବଜନୀନ ଧର୍ମ ମତବାଦୀ ଭାବରେ ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକତାର ବହୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ଉଦାରବାଦୀ ସାଜି ବିଶ୍ୱ ଧର୍ମର ମନୋଜ୍ଞ ବୈବିଧ୍ୟ ଉଦ୍‌ଘାଟନ କରିଅଛନ୍ତି । ଏହି ଦିବ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି, ଦିବ୍ୟ ଚେତନା, ପୂତ ପ୍ରେରଣା ଏବଂ ମାନବ ଧର୍ମର ରୂପାନ୍ତର ହିଁ ବିଭୁବୋଧ । ଏହି ବିଭୁବୋଧ ଏକ ଅନ୍ତର୍ମୁଖୀ ଚେତନା । ଏହି ଚେତନାରୁ ନିଃସ୍ପତ ସାରସ୍ୱତ ସ୍ପଷ୍ଟି ହିଁ ବିଭୁବୋଧର ପ୍ରତୀତି ଆଣି ଦିଏ । ତେଣୁ ଭାରତୀୟ ଦର୍ଶନରେ ଧର୍ମର ଯଥାର୍ଥ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଦେବାକୁ ଯାଇ ସର୍ବପଲ୍ଲୀ ରାଧାକ୍ରିଷ୍ଣନ୍ କହିଛନ୍ତି — “Religion is essentially a concern of the inner life. Its end is to secure spiritual certainty which lifts life above meaningless existence all despair.” ଅର୍ଥାତ୍—ଧର୍ମ ହେଉଛି ଆତ୍ମସନ୍ତରୀଣ ଜୀବନର ପ୍ରଶ୍ନ । ଏହାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ନୈଶ୍ଚିତ୍ୟ ଲାଭ । ଯାହା ଜୀବନକୁ ଅର୍ଥହୀନ ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଉନ୍ନୀତ କରେ । ସାହିତ୍ୟର ଆଭିମୁଖ୍ୟ ପ୍ରାୟ ଅନୁଭୂତ । ଯେନାପତି କବି ମାନସର ପୁଣି ଦିଗ୍‌ବଳୟରେ ଏହି ଭାବ ବିନ୍ଦୁ ଅତି ପରୋକ୍ଷରେ ଫୁଟି ଉଠିଛି । ଗୀତି କବିତା ସମୂହରେ ନିଜ ଜୀବନର ଆଶା, ନିରାଶା, ବିରହ, ବେଦନା, ଦ୍ୱାଳା—ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭଳି ଯେତେ ସବୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବ ଫୁଟି ଉଠିଥିଲେ ବି ବିଭୁବୋଧ ହିଁ ସବୁରି ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ତାଙ୍କ ସ୍ପଷ୍ଟି ସୌଧକୁ କରିଛି ମହିମାମଣ୍ଡିତ । ତେଣୁ ସମାଲୋଚକଙ୍କ ଭାଷାରେ — “ତାଙ୍କର ସେହି କବିତାଗୁଡ଼ିକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସରସ ଏବଂ ହୃଦୟଗ୍ରାହୀ ହୋଇଛି, ଯେଉଁଠି କବି ସବୁ କଥା ଭୁଲି ବିଭୁ ପ୍ରେମର ବିମଳ ମହାକିନୀ ପ୍ରବାହରେ ଆପଣାର ଜୀବନ ନୌକା ମେଲି ଦେଇଛନ୍ତି; ଯେଉଁଠି ମଣିହରା ଫଣି ପରି ଆକୁଳ ପ୍ରାଣରେ ଉଗ୍ରବାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୱେଷଣ କରୁଛନ୍ତି, ପୁଣି ଯେଉଁଠି ବାସ୍ତବ ଜଗତର ଦୁଃଖ, ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା, କ୍ଳେଶ, ଯାତନାର ପଛକୁ ହଟିଯାଇ ଜଗତ ଓ ଜୀବନକୁ ଆନନ୍ଦମୟ ଓ ଅମୃତମୟ ମନେ କରୁଛନ୍ତି(୧୩) ।

ବିଷମ ଜୀବନ ଜଞ୍ଜାଳରେ ଦକ୍ଷ ସନ୍ତୁଳିତ ଫକୀର ମୋହନଙ୍କର ବିଷାଦବାଦୀ ମନଟି ହିଁ ଫୁଟି ଉଠେ ଗୀତି କବିତା ସମୂହରେ । ସେ ବିଷାଦବାଦର ପରୋକ୍ଷରେ ବାଣି ହୋଇଯାଏ ଏକ ଅତୁଷ୍ଟିର ଘନ ରେଖା । ଏ ଅତୁଷ୍ଟି ସାହିତ୍ୟ ସୂତ୍ରା ହୃଦୟର ଯେତିକି ଧୁର୍ଦ୍ଦେ, କର୍ତ୍ତବ୍ୟରତ ଜଣେ ଖଣି ପୁରୁଷର ଅତୁଷ୍ଟି ପରି ମନେ ହୁଏ । ଜୀବନରେ ସ୍ୱପ୍ନ ବହୁତ, କିନ୍ତୁ ଜୀବନ ଓ ସମୟ ସୀମିତ । ବିଧି ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ଫକୀର ମୋହନ । ଓଡ଼ିଆ ଜାତି ପାଇଁ ବହୁ କିଛି କରିବାର ଶପଥ ନେଇ ଶେଷରେ ଅନୁଭବ କରିଛନ୍ତି; ସତେ ଯେମିତି କିଛି କରିପାରି ନାହାନ୍ତି । ବାରମ୍ବାର ଗୁଣ୍ଡୁଛନ୍ତି — ଖଣିରୁ ଆହୁରି ଉପରକୁ, ଉତ୍ତମାନ୍ତ ପଥରେ ପଥରେ ଗତି କରିବାର ଏକ ଆଶାନ୍ୱିତ ଆହ୍ୱାନ । କିନ୍ତୁ ଜରା—ବ୍ୟାଧି ସଙ୍ଗେ ସଂଘର୍ଷରତ ଜଣେ ପ୍ରମୁଗ୍ଧ ଜୀବନରେ ସମୟ ଓ ସାମର୍ଥ୍ୟ କାହିଁ ? ତଥାପି ଫକୀର ମୋହନ ହାରିଯାଇ ନାହାନ୍ତି । କ୍ଷୁଦ୍ର ଦୁର୍ଦ୍ଦାସକତୁଲ୍ୟ ସମାଜର ପାରିପାଶ୍ୱିକ ଅବସ୍ଥାରେ ପଦ ଦଳିତ ହୋଇଯାଇ ନାହାନ୍ତି । ଦୁର୍ଦ୍ଦିପହ ଜୀବନ ଯନ୍ତ୍ରଣାକୁ ସାମନା କରି ଏକ ମହା ଦୁମର ଭୂମିକା ଦେଖାଇ ଜାତି ପାଇଁ ଛାଡ଼ିଯାଇଛନ୍ତି କର୍ତ୍ତବ୍ୟର ଏକ ପରୋକ୍ଷ

କହିତ । ବାହ୍ୟ ଦୁର୍ନିଆକୁ ଦେଖାଯାଉଥିବା ଫକୀର ମୋହନଙ୍କ ଅନ୍ତଃକରଣରେ ଅନ୍ତଃସଲୀଳା ଫଳଗ୍ରୁ ପରି ଝରିଯାଇଛି ବିଭୁ ପ୍ରେମର ଅମର ମହାକିନୀ । ଯାହାଙ୍କ ସତ୍ତାରେ ସେ ଦିନେ ପରିହାର ବା ସଂସ୍କାରବାଦୀ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲେ; ପୁରୁଷ ଜୀବନର ସନ୍ଧ୍ୟା ଆଗମନରେ ସ୍ତବ୍ଧ ବିଶ୍ୱାସ ନେଇ ସତେ ଯେମିତି ଶୂନ୍ୟକୁ ହାତ ପାତି ପରମ ପିତାଙ୍କର କରୁଣା ଭିକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି—

“ଆସିଛି ଏକାକୀ ଯିବି ଏକାକୀ କେବଳ

ଅନ୍ତିମ କାଳରେ ତମ କରୁଣା ସଫଳ ।

(ସଫଳ — ଧୂଳି)

ଏହାରି ମଧ୍ୟରେ ଫୁଟି ଉଠେ ବିଭୁ ପ୍ରେମରେ ଭବଦୁଃଖ, ଆଶ୍ଚିତ, ଆଶାହିତ ଏକ ପରମ ସନ୍ତାପନୀ ମୂଲ୍ୟବୋଧ ଭିତ୍ତିକ ଜୀବନର ଗଭୀର ଦଶନ ।

ସଙ୍କେତ ପୁରୀ :-

(୧) ଫକୀର ମୋହନ ସେନାପତି, ଆଉ ଜୀବନ ଚିତ୍ତିତ ପୃ: ୮ ।

ଫକୀର ମୋହନ ସେନାପତି, ମାମୁ ।

(୩) ଶ୍ରୀମଦ୍ ଭଗବତ୍ ଗୀତା-ସ୍ଥାନଯୋଗ-ଶ୍ଳୋକ ୪୨ ।

(୪) ସର୍ବେଶ୍ୱର ଦାସ — ସୁଗ ପୁଷ୍ପା ଫକୀର ମୋହନ-ପୃ: ୧୦୯ ।

(୫) ଏକନ, ଚେଟିବ-ପୃ: ୧୦୫ ।

(୬) ଗଣୋପନିଷଦ ।

(୭) ଶ୍ରେଣୀଶ୍ରେଣୀର ଉପନିଷଦ ।

(୮) ଶ୍ରୀମଦ୍ ଭଗବତ୍ ଗୀତା-୨ୟ ଅଧ୍ୟାୟ, ସାଂଖ୍ୟ ଯୋଗ-ଶ୍ଳୋକ ୨୩ ।

(୯) ଡଃ ନବବର ସାମନ୍ତରାୟ-ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ଇତିହାସ-ପୃ: ୩୮୮ ।

(୧୦) ଏକନ, ଚେଟିବ-ପୃ ୫୮୭ ।

(୧୧) ଶାନ୍ତିଲକ୍ଷ ଉକ୍ତି ପୁସ୍ତକ ।

(୧୨) ନାରଦ ଉକ୍ତି ପୁସ୍ତକ-୪/୨୫ ।

(୧୩) ସର୍ବେଶ୍ୱର ଦାସ — ସୁଗ ପୁଷ୍ପା ଫକୀର ମୋହନ-ପୃ: ୧୩୦ ।

ସରକାରୀ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ,
ଫୁଲବାଣୀ ।

ବିଶ୍ୱ ନିରା ନିରୋଧ ଦିବସ ଉପଲକ୍ଷେ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଆୟୋଜିତ ସାବିକେଲ ଗାଲି ସମାବେଶରୁ
ପୁଣ୍ୟମଣି ଶ୍ରୀ ବିଭୁ ପଟ୍ଟନାୟକ ଉଦ୍‌ଘାଟନ କରୁଛନ୍ତି

ମାନ୍ୟବର ରାଜ୍ୟପାଳ ଶ୍ରୀ ବି. ସତ୍ୟନାରାୟଣ ରେଡ଼ୀ ପ୍ରଖ୍ୟାତ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ନାୟକଙ୍କ ଝିଅକୁ ପାଞ୍ଚାତ କରୁଛନ୍ତି ।

ବୈଦିକ ମହାପାତ୍ରଙ୍କୁ ଆୟୋଜିତ ଏକ ଉତ୍ସବରେ ପ୍ରଖ୍ୟାତ ଶ୍ରୀ ବି. ସତ୍ୟନାରାୟଣ ରେଡ଼ୀ ପ୍ରଖ୍ୟାତ ଲେଖିକା ଅଭିନେତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ପ୍ରଶାନ୍ତ ନନ୍ଦଙ୍କୁ ପରାସିତ କରୁଛନ୍ତି ।

ଦୁର୍ଗା ଭବନରେ ପୁଣ୍ୟନଗୀ ଶ୍ରୀ ବିଷ୍ଣୁ ପଟ୍ଟନାୟକ 'ଉନ୍ମୋଚନ' ବାଣୀକ ଉତ୍ସବକୁ ଉଦ୍ଘାଟନ କରୁଛନ୍ତି।

ଦୁର୍ଗା ଭବନରେ ଆୟୋଜିତ ଏକ ଉତ୍ସବରେ ପୁଣ୍ୟ ଓ ଶୋକ ସମ୍ପର୍କ ବିଭାଗ ନଗ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବୈଶାଳୀ ନେନା ଏବଂ ଓଡ଼ିଆ ପାଣିକ ପଦିକା 'ନାରୀ କଳାପଣ'କୁ ଉଦ୍ଘାଟନ କରୁଛନ୍ତି।

ବ୍ୟାକ୍ସ ସଭା ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ଡକ୍ଟର ଶୈଳେଷ ମଧୁସୂଦନ ଦାସଙ୍କ ପ୍ରମୁଖ ବାଣୀକୀ ପାତ୍ରଙ୍କ ଅବସରରେ ଆୟୋଜିତ ଏକ ପରିବେଶ ବାବଦେ ଶ୍ରୀ ସୁଧୁଷ୍ଟର ଦାସଙ୍କ ପରିଚାଳନା।

ଓଡ଼ିଆ ସ୍ତବ୍ଧଲେଖକ ସମ୍ମେଳନ

ବାଷ୍ପିକ ଅଧିବେଶନ

୫. ୬. ୭ ଫେବୃଆରୀ, ବୁବନେଶ୍ୱର

ବୁବନେଶ୍ୱର ଉଚ୍ଚା କଳା ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଆୟୋଜିତ ଓଡ଼ିଆ ସ୍ତବ୍ଧଲେଖକ ସମ୍ମେଳନ ବାଷ୍ପିକ ଅଧିବେଶନରେ ମାନ୍ୟବର ରାଜ୍ୟପାଳ ଶ୍ରୀ ବି. ସତ୍ୟନାରାୟଣ ଶେଢ଼ୀଙ୍କ ଉଦ୍ବୋଧନ ।

କଟକ ଗେଜେଟ୍‌ରା କଲିଡ଼ିଂରୁ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ନେତାଜୀ ଚନ୍ଦ୍ରପ୍ରୀତୀ ପାଲନ ଧବରରେ ପୁଣ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବିଜୁ ପଟ୍ଟନାୟକ ଓ ପୂର୍ବତନ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଗ୍ରେଗେର ।

ପୁରୀର ଭବନଠାରେ ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷା ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶୈବନ୍ୟ ପ୍ରସାଦ ମାଣିକି 'ଯୁବ ଉତ୍ସବ ୧୯୯୪'ର ଉଦ୍ଘାଟନୀ ଶୁଭକରେ ଉଦ୍ବୋଧନ ଦେଉଛନ୍ତି ।

ରାଜକବିପାତ୍ର-ମାନ୍ୟବର ରାଜ୍ୟପାଳ ଶ୍ରୀ ବି. ସତ୍ୟନାରାୟଣ ଶେଢ଼ୀ ବାଚସ୍ପତିମାନଙ୍କ ସହିତ
ଆଲୋଚନା କରୁଛନ୍ତି ।

ସ୍ଥାନୀୟ ଉପାଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କ ସହିତ ଆଲୋଚନା କରିବା ପରେ ବାଚସ୍ପତି ଶ୍ରୀ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ଦାସ ଲୋକ ସଭା
ବାଚସ୍ପତି ଶ୍ରୀ ଶିବରାମ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କୁ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା କରିବା ପାଇଁ ନେତୃତ୍ବ ଦେଇଛନ୍ତି । ସଂସଦୀୟ ବ୍ୟାପକ ମନ୍ତ୍ରୀ
ଶ୍ରୀ ବିଜୟ ମହାପାତ୍ର ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି ।

ଗଛ

ଭାଗୀରଥି ଦାଶ

ଗଛ ଆମର ମିତ

ତାହାକୁ ଆମେ ଯତ୍ନ କଲେ

ସଂସାର ପାଇଁ ଦିଅ । (୧)

ଗଛ ଆମର ଧନ

ଦେଇ ବାୟୁ ଅମଳଜାନ

ରଖେ ଆମର ପ୍ରାଣ । (୨)

ଗଛ ଆମରି ଭାଇ

ଗୁଣ ଦିଏ ସେ, ବାସ ଦିଏ ସେ,

ଯୋଗାଇ ଥାଏ ଛାଇ । (୩)

ଗଛ ଆମର ସଖା

ଏହୁଡ଼ିଶାକୁ ମରଣ ଯାଏ,

ସବୁଠି ଦିଏ ଦେଖା । (୪)

ଗଛ ବଡ଼ ଉପକାରୀ

ତା'ଫୁଲ ଫଳ ଅମୃତମୃତ,

ସତେକି ମାଆ ପରି । (୫)

ଗଛ ଅଟଇ ବଡ଼

ଦାନ୍ତକାଠିରୁ ଉଡ଼ାଜାହାଜେ,

ଲାଗେ ତା' ହାଡ଼ଗୋଡ଼ । (୬)

ଗଛ ହୋଇଲେ ନାଶ

ପାଣି ପବନ ହୋଇବ ବିଷ,

ଧୂସ ହେବ ପରିବେଶ । (୭)

ଗଛ ଆମରି ପାଥି

ବାଡ଼ି ବଶିଷ୍ଠ ଛୁଇଁଠାରେ

ଲଗାଇଥିବା ନିତି । (୮)

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ,

୯୮୧, ପାମଡ଼ଗାପୁର,

ଭୁବନେଶ୍ୱର-୨ ।

ଲକ୍ଷ୍ମଣ ନାୟକ

ବାବାଜୀ ଭଗ ସ୍ୱାଇଁ

ଲକ୍ଷ୍ମଣ ନାୟକ   ଲକ୍ଷ୍ମଣ ନାୟକ
 ଓଡ଼ିଶା ମାଟିର ଟାଣୁଆ ବୀର
 ଫାଶୀ ଖୁଣ୍ଟେ ତୁମେ   ଝୁଲିଗଲ ସିନା
 ବିଦେଶୀ ପାଦରେ ନୋହିନା ଶିର ।
 ଆଜି ନାତି ଉଠେ   ନୟନେ ନୟନେ
 ତୁମରି ମହାନ କୀର୍ତ୍ତି ଗାଜି
 ହେ ମହା ନାୟକ   ସ୍ୱାଧୀନତା ଯୁଦ୍ଧେ
 ତୁମେ ପରା ଥିଲୁ ସୈନିକ ସାଜି ।
 ତୁମେ ଶିଖାଇଲୁ   ବାପୁଙ୍କର ନୀତି
 ବିଦେଶୀ ଦରଦ ବର୍ଜନ କର
 ତୁମେ ବୁଝାଇଲୁ   ଘରେ ଘରେ ବୁଲି
 ନିଶା କାବରାର ବିଷମ ଫଳ ।
 ତୁମେ ଶିଖାଇଲୁ   ସବୁ ନର ନାରୀ
 ଅସଂସା ପଥରେ ଗୁଳିବା ପାଇଁ
 ତୁମେ ଶିଖାଇଲୁ   ଅସହଯୋଗର
 ସଫଳତା ବିନା ବିଫଳ ନାହିଁ ।
 ଉଡ଼ାଇବା ପାଇଁ   ମାଥୁଲି ଆନାର
 ଛାତିରେ ଫିରଙ୍ଗୀ ବେତନ ଆମ
 ସହକର୍ମୀ ନେଲେ   ଆଗେଇ ଗୁଲିଲୁ
 ସ୍ୱୋଗାନେ ଥରିଲା ମାଥୁଲି ଧାମ ।
 ଗୋରା ଫଉଜର   ଲାଠି ପ୍ରହାରରେ
 ଯେ କାଳେ ପଡ଼ିଲୁ ତେଜନା ହାରି

ତୁମରି ନାମରେ   ଅଭିଯୋଗ ହେଲା
 ତୁମେ ପୁଣି ଦେଲୁ ମଣିଷ ମାରି ।
 ମିଥ୍ୟା ମାମଲାରେ   ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ
 ଦେଲେ ମୃତ୍ୟୁ ଦଣ୍ଡ ବିଶ୍ୱର କରି
 ପରାଣ ଆତଙ୍କ   ତୁମ ନୟନରୁ
 ସେକାଳେ ପଡ଼ିନି ଲୋତକ ଝରି ।
 ଫାଶୀର ଖୁଣ୍ଟରେ   ଉଜାରିଲୁ ମୁଖେ
 "ବନ୍ଦେ ମାତରଂ ଭାରତ ଜୟ
 ଦେଶ ମାଟି ପାଇଁ   ମରିବି ମରିବି
 ମରଣକୁ ତିଳେ ନାହିଁ ମୋ ଭୟ ।"
 ତୁମ ପ୍ରାଣ ଦାନ   ହେଲାଣି ବିଫଳ
 ଉଡ଼ିଲା ଭାରତେ ସ୍ୱାଧୀନ ବାନା
 ଫିରିଙ୍ଗି ଫେରିଲା   ଦରିଆ ସେପାଶେ
 ନେଲାଣି ଶ୍ୱେତାର ଆମରି ଦାନା ।
 ଦେଶ ଭାତି ପାଇଁ   ଶହୀଦ ହୋଇଲୁ
 ଗଞ୍ଜଗଲ ନାମ ଏ ମାଟି କୋଳେ
 ହେ ବୀର ଲକ୍ଷ୍ମଣ   ତୁମ ପାଇଁ ଆଜି
 ଭକତିର ଅର୍ଘ୍ୟ ହୃଦୟେ ଡୋଳେ ।

(ନଭେମ୍ବର ୨୨ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ନାୟକ ଦୟାଶ୍ରୀ ଗପଗଣ୍ୟ)
 ଚନ୍ଦ୍ରଶିଖର ପ୍ରତିଷ୍ଠା,
 ପୁରୀ-୭୫୧୦୦୧ ।

ଉତ୍କଳୀୟ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ଶୈଳୀରେ

ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟ

ଭଃ ସତ୍ୟବ୍ରତ ରଥ

ପ୍ରାଚୀନ ଗୃହମାନଙ୍କରେ ଉତ୍କଳୀୟମାନଙ୍କର ଗୌରବୋଦ୍ଭୁତ ପରିଚୟ ସୁଦୂର ପ୍ରସାରୀ । ଏମାନେ ବୀର, ସାହସୀ ଶୂଳକିତ, ସଂସ୍କୃତି ସମ୍ପନ୍ନ କଳାକୁଶଳୀ ଜାତି ବୋଲି ଇତିହାସ ପୁଷ୍ଟାରୁ ପ୍ରମାଣ ମିଳେ । ଧୂସ୍ର ବିଧୂସ୍ର ଶିଳ୍ପପାଳ ଗଡ଼ର ଅବଶେଷ ଅଂଶରେ ଉତ୍କଳୀୟମାନଙ୍କର ବସବାସ ପ୍ରଣାଳୀର ଏକ ମୁମୂର୍ଷୁ ନକ୍ସା ଏବେ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ।

ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉତ୍କଳୀୟମାନଙ୍କର ଶୈଳୀ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର । ବାସଗୃହକୁ ସେମାନେ ପବିତ୍ର, ଶାନ୍ତିପ୍ରଦ ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳୀ ବୋଲି ମନେ କରୁଥିଲେ । କର୍ମମୟ ଗୃହସ୍ଥ ଜୀବନରେ ଇଶ୍ବର ଉପାସନା ଏବଂ ଅତିଥି ଚର୍ଚ୍ଚା ପାଇଁ ବାସଗୃହରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଥିଲା । ପରିବାରର ମୌଳିକ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ବିଶୁଦ୍ଧ କରି ନିଜର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅନୁସାରେ ନାଗରିକମାନେ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରୁଥିଲେ ।

କଳା, ଭାସ୍କର୍ଯ୍ୟ, ସ୍ଥାପତ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉତ୍କଳୀୟମାନଙ୍କର କୀର୍ତ୍ତି ଅମଳିନ । କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରାକୃତିକ ଉପାଦାନର ବ୍ୟବହାର କିମ୍ବା ସହିତ ଇଶ୍ବରୀୟ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ଧର୍ମପ୍ରାଣ ଓଡ଼ିଆ ଶିଳ୍ପୀର ବିଶେଷତ୍ୱ । ସେତେବେଳେ ଯେଉଁମାନେ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦକ୍ଷତା ହାସଲ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ବାସକର୍ମୀ ବା ବିରାଣୀ କୁହାଯାଉଥିଲା ଏବଂ ସମାଜରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯଥେଷ୍ଟ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଦିଆଯାଉଥିଲା ।

ସୁସ୍ଥ ଜୀବନ ପାଇଁ ଆଲୋକ ଏବଂ ବିଶୁଦ୍ଧ ବାୟୁ ଏକାଠି ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ଉତ୍କଳର ଅଧିକାଂଶ ଗ୍ରାମ ପୂର୍ବ-ପଶ୍ଚିମ ବ୍ୟାପ୍ତି ଏବଂ ବାସଗୃହ ଉତ୍ତର-ଦିଗ ଦକ୍ଷିଣପୁଞ୍ଜୀ ହୋଇ ନିର୍ମିତ ହେଉଥିଲା । ଉତ୍ତର-ଦକ୍ଷିଣ ବାୟୁ ସଞ୍ଚାଳନର ଦିଗ ଏବଂ ପୂର୍ବ-ପଶ୍ଚିମ ଆଲୋକ ସଞ୍ଚାରର ଦିଗ ।

ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ଉପକରଣ ହିସାବରେ କାଠ, ବାଉଁଶ, ପଥର, ମାଟି, ଲୁଗା, ମୁଖ୍ୟତଃ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିଲା । ଧାନ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଧାନ ଫସଲ ହୋଇଥିବାରୁ ଏବଂ ନଡ଼ା, ଛଣ ପୁବିଧାରେ ମିଳୁଥିବା ଯୋଗୁ ଲୋକମାନେ ଗୁଳ ଛପର ଘର ତିଆରି କରୁଥିଲେ । ପରେ ପରେ ଲୁହା ଏବଂ ମାଟି ଖପରର ବ୍ୟବହାର ଲୋକମାନେ ଜାଣିଲେ । ଦ୍ରବ୍ୟର ସୁଲଭତା ଅନୁଯାୟୀ ବାସଗୃହର ଗଠନ ପ୍ରଣାଳୀରେ ଭିନ୍ନତା ଅବଶ୍ୟକ ରହିଥିଲା ।

ସମାଜରେ ଧନୀକ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା କମ୍ ଥିଲା । ସେମାନେ ଏକ ବା ଦୁଇ ସାହାଲା ବିଶିଷ୍ଟ ଆୟତାକାର ବାସଗୃହ

ନିର୍ମାଣ କରୁଥିଲେ । ପ୍ରଥମ ସାହାଲାରେ ବୈଠକ ଘର, ଶୟନ କକ୍ଷ, ଠାକୁର ଘର, ରୋଷେଇ ଘର, ଲଘୁ ଅମାର ରହୁଥିଲା । ଦ୍ୱିତୀୟ ସାହାଲାରେ ଅତିଥି ବିଶ୍ରାମ ଘର, ମନୋରଞ୍ଜନ କୋଠରୀ ପିଲାଙ୍କ ପଢ଼ା ଘର, ବଡ଼ ଅମାର ଏବଂ ଗୋଶାଳା ରହୁଥିଲା । ବାସଗୃହର ସାମଗ୍ରିକ ବିଛାପନ (Orientation) ଏବଂ କୋଠରୀଗୁଡ଼ିକର ଆକାର ବେଶ୍ ଉପଯୋଗୀ ଏବଂ ଆନୁପାତିକ ଭାବେ ଛିନ୍ନ କରାଯାଉଥିଲା । ପରିବାରର ଆକାର ବଡ଼ ହେଲେ, ଦୁଇ ମହଲା ଘର ଧନୀକ ଲୋକମାନେ ତିଆରି କରୁଥିଲେ । କଡ଼ି ବରଗା ଦେଇ ଶୂନ୍ୟ ଛାତର ପ୍ରଚଳନ ଓଡ଼ିଶାରେ କେତେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଥିଲା ।

ମଧ୍ୟବିତ୍ତ ଶ୍ରେଣୀର ନାଗରିକମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ସମାଜରେ ପ୍ରାୟତଃ ଶତକଡ଼ା ଷାଠିଏ ଭାଗ ଥିଲା । ସେମାନେ ଏକ ମହଲା ବିଶିଷ୍ଟ ଆୟତାକାର ଘର ବା ଖୁଆଡ଼ ଘର ତିଆରି କରୁଥିଲେ । ସ୍ଥାନର ଭୌଗୋଳିକ ଅବସ୍ଥିତି ଅନୁଯାୟୀ ଗୃହର ଉପପତନ (Plinth) ଛିନ୍ନ ହେଉଥିଲା । ଉପକୂଳବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳମାନଙ୍କରେ ଏହା ଥିଲା ତିନି ହାତ ବା ସାଢ଼େ ଗୁରି ଫୁଟ । ସମୁଦ୍ର ଭାଗରେ ଅଢ଼େଇ ହାତ ଓସାର ବାରଣ୍ଡା (ପିଣ୍ଡା), ମଧ୍ୟ ଭାଗରେ ତିନି ହାତ ଓସାର ପିଣ୍ଡା ଏବଂ ବଡ଼ ଅଗଣା ଉତ୍କଳୀୟ ବାସଗୃହର ଏକ ପ୍ରଚଳିତ ନମୁନା ।

ସୁସ୍ଥବିତ୍ତ ବା ସେବକ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକମାନେ ଦୁଇ ବା ତିନି କୋଠରୀ ବିଶିଷ୍ଟ ଗୃହରେ ବାସ କରୁଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ବାସଗୃହ ଆବଶ୍ୟକ ପାଚେରୀ ମଧ୍ୟରେ ରହୁ ନଥିଲା ।

ଏକ ମାମୁଲି ଅଟକଳ ଅନୁଯାୟୀ ମଧ୍ୟବିତ୍ତ ପରିବାରର ଜଣଙ୍କ ପାଇଁ ବିରା ଶହେ ବା ୧୨୦ ବର୍ଗ ହାତ ଲଲାକା ପରିମିତ ବାସଗୃହ ଏବଂ ଅଗଣା ରହୁଥିଲା । ଏକକ ହିସାବରେ ହାତ ୧୦ର ଇଞ୍ଚ, ଗୁଣିତ ଏବଂ ଆକୃତି ମାତ୍ର ସେ ସମୟରେ ଶିଳ୍ପୀମାନଙ୍କର ମାପଦଣ୍ଡ ଥିଲା । ବାସଗୃହଗୁଡ଼ିକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବନ୍ଧ ଏବଂ ଚିତ୍ର ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ମିତ ହେଉଥିଲା ।

ଗବାକ୍ଷ, ଆଲୁଅ ପହଁରା (Sky light), କାଢ଼ଖୁରା ଏବଂ ଝରକାମାନଙ୍କରେ ଉତ୍କଳୀୟମାନଙ୍କର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଶୈଳୀ ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ ।

ଉତ୍କଳ ଏକ ସୁଜଳା, ସୁଫଳା, ନଦୀ ମାତୃକା ଗ୍ରାମସ୍ଥିତା ରାଜ୍ୟ ବୋଲି ମହମ୍ମଦ ବଣିମାନଙ୍କର ଲୋଲୁପ ଦୃଷ୍ଟି ପଡ଼ିଲା ।

ପ୍ରୟୋଗର ଶତାବ୍ଦୀର ମଧ୍ୟ ଭାଗରୁ ଲୋଭାଶ୍ରୟ ବର୍ଗୀମାନଙ୍କ ଆଦେଶ ଯୋଗୁ ଡେକାଲାନ ଓଡ଼ିଶାର ଗୁରୁଆଦେ ଆଦେଶ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲା । ସେହି ବର୍ଗୀମାନେ ଚତୁର ଏବଂ ଅସ୍ତି ଲୁଣ୍ଠନ ପାଇଁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ କୌଶଳ ଅବଲମ୍ବନ କରି ପୁରପଲ୍ଲୀରେ ଅସ୍ଥିର ଅବସ୍ଥା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ ।

ବର୍ଗୀମାନେ ସ୍ୱାଭାବିକତା ଦିନ୍ନୁ ସେମାନେ ଶିଶୁ ଏବଂ ଶୋ-କାତ ପ୍ରତି ସହାନୁଭୂତିଶୀଳ ଥିଲେ । ଦୁଇ ପ୍ରକାର ବର୍ଗୀ ଭିନ୍ନ କୌଶଳ ଅବଲମ୍ବନ କରୁଥିଲେ । କେତେକେ କ୍ଷୀ ଲାଠିକୁ ସମ୍ମାନ ଦେଉଥିବା ବେଳେ, ଅନ୍ୟ କେତେକ ଧନ ଲୁଣ୍ଠନ ଘଟଣା ନାଶୀ ନାଶିତ ଅନୁସାଧା ଘଟାଉଥିଲେ ।

ସେହି ବର୍ଗୀମାନଙ୍କ ଦୌରାନ୍ତର ତଥା ଆଦେଶରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଲୋଭାପ ନିଜରୁ ନିଜକୁ ଲୁଣ୍ଠାୟିତ ରଖିବା ପାଇଁ ପୁରପଲ୍ଲୀର ନାଗରିକମାନେ ଖରକା କବାଟ ବନ୍ଦ ରଖିଲେ ଏବଂ ଘର ସାମନାରେ ଗୋରୁଗାଈମାନଙ୍କୁ ବାନ୍ଧି ରଖିଲେ । ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଫଳେ ଗୁଳୁ ରହିଲା ଏବଂ ବାସଗୃହ ନିର୍ମାଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏକ ଅନାଦରଶୀୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସେହି ସମୟରୁ ଘଟିଲା ।

ଜନସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧିଫଳେ ଘର ତିହର ଆକାର ଫଳେ ଫଳେ ଶୁଦ୍ଧତର ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ଉପକୂଳବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ଜନସଂଖ୍ୟାର ସାନ୍ଦ୍ରତା (Density of population)

ଅଧିକ ହେବା ଯୋଗୁ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ ତାର ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିଲା । ପରିବର୍ତ୍ତିତ ଅଭିରୁଚି ଏବଂ ଆର୍ଥିକ ଅଭାବନିତ ଉନବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀ ବେଳକୁ ଉପକୂଳବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ସାମ୍ବା ବିଶିଷ୍ଟ ବାଞ୍ଛ (Lengthy & segment distribution) ଘର ଲୋକମାନେ ତିଆରି କରିବାକୁ ବାଧା ହେଲେ । ବିଦେଶୀ ସତ୍ୟତାର ପ୍ରଭାବ ଫଳେ ବାସଗୃହ ମୌଳିକ ନିର୍ମାଣ କ୍ଷୁଳ୍ବତା ନିଜର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ହରାଇଲା । ତଥା ସାଂସ୍କୃତିକ ପ୍ରସ୍ତୁତିରେ ଉତ୍କଳୀୟ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ଶୈଳୀ ଅନ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିଜସ୍ୱ ଆବୋରି ବସିଛି ।

ପ୍ରଥମେ ଛାୟା ଏବଂ ନିରାପତ୍ତା, ଦ୍ୱିତୀୟରେ ପ୍ରୟୋଜନୀୟତା, ତୃତୀୟରେ ଅନୁପାତ ଏବଂ କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତି ଉତ୍କଳୀୟମାନେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଉଥିଲେ ।

ଆଜି ବିଭିନ୍ନ ନିର୍ମାଣ ଅନୁସାରେ ସହର ତଥା ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ବାସଗୃହ ନିର୍ମାଣ ଗୁଳିଛି । ସେଥିପାଇଁ ଦୈନିକ ଜୀବନର ବିଶେଷଜ୍ଞମାନଙ୍କର ଉପାଦେୟ ପରାମର୍ଶ ମଧ୍ୟ ନିଆଯାଉଛି । କିନ୍ତୁ ଅତୀତରେ ଉତ୍କଳୀୟମାନଙ୍କର ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯେ କୌଣସି ଅବଲମ୍ବନ କରାଯାଉଥିଲା, ତାହା ପୂର୍ବରେ ଥିଲା ଆମର ଶିକ୍ଷ ନୈପୁଣ୍ୟ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଭିରୁଚି ।

କଲେବ ଗୋଡ଼,
ବାଣୀ, କଟକ ।

ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ବିଶ୍ୱ ନିଶା ନିରୋଧ ଦିବସ ଉପଲକ୍ଷେ ଲୋକ ସଂସ୍କୃତି କେନ୍ଦ୍ର ଦ୍ୱାରା ଆୟୋଜିତ ଏକ ଆଲୋଚନାଚକ୍ରରେ ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷା ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବିଚିତ୍ରା ପ୍ରସାଦ ମାଝୀ ଉଦ୍‌ବୋଧନ ଦେଉଛନ୍ତି

‘ଭୀମ ଖୋଜ’ – ଏକ ଦର୍ଶନୀୟ ଜ୍ଞାନ

ଶ୍ରୀ ମହାପାତ୍ର ପ୍ରଧାନ

ପ୍ରକୃତିର ସବୁଜ ବନାନୀ ଘେରା ପାହାଡ଼ ମଝିରେ ‘ଭୀମ ଖୋଜ’ ଏକ ମନୋରମ ଦର୍ଶନୀୟ ଜ୍ଞାନ । ଏହା ସମ୍ବଲପୁର ଜିଲ୍ଲା, ବୁଢ଼ିଶା ଉପଖଣ୍ଡ ନୁଆଡ଼ିହି ପଞ୍ଚାୟତର ଲଗିଆ ପାଲିଗ୍ରାମ ନିକଟରେ ଅବସ୍ଥିତ । ଏଠାରେ ଜିପ୍ ଯୋଗେ ପ୍ରବିଧାରେ ପହଞ୍ଚି ହୁଏ । ଭୀମ ଖୋଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ପାଞ୍ଚ ଦଶ ମିନିଟ୍ ପଦ ବ୍ରଜରେ ଝରଣା କୁଳେ କୁଳେ ଗଲେ ଏହି ଜଙ୍ଗଲକୁ ଠାବ କରିବା ସହଜ ହୁଏ । ଝରଣା କୁଳ ଘାଟି ଜଙ୍ଗଲ ପରିବେଷିତ ହୋଇଥିବାରୁ, କୁଳରେ ଥିବା ବହୁ ସମତଳ ଓ ଚଟାଣାଦିମାନଙ୍କରେ ବଣଭୋଜୀ ଉପଯୋଗୀ ଜ୍ଞାନମାନ ରହିଛି । ଭୀମ ଖୋଜର ତଳ ଓ ଉପର ମୁଣ୍ଡରେ ମଧ୍ୟ ଏପରି ଅନେକ ପ୍ରକାର ଜ୍ଞାନମାନ ରହିଛି, ଯେଉଁଠାରେ ୨୪/୨୪ ଜଣ ଲୋକ ସ୍ଥଳରେ ରହି ଗୋଷେଇବାସ କରିବା ପ୍ରବିଧା ରହିଛି । ଡିସେମ୍ବରଠାରୁ ଫେବୃଆରୀ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଖୁବ୍ ଉପଭୋଗ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ଝରଣାର ପୁଅ ଅଧିକା ଥିବା ହେତୁ ଗାଧୋଇବା ଓ ବୁଲୁବୁଲି କରିବା ପାଇଁ ଖୁବ୍ ଆନନ୍ଦ ଦେଇଥାଏ । ପାହାଡ଼ଟି ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ ଉଚ୍ଚା ନଥିବାରୁ ବନ ମଧ୍ୟରେ ବୁଲିବା ମଧ୍ୟ ଆନନ୍ଦ ଦାୟକ ଅଟେ । ଜିପ୍ ଯୋଗେ ସେ ଜଙ୍ଗଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିବା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଉପଭୋଗ୍ୟ । ଏହି କିସଦଣ୍ଡୀ ବହନକାରୀ ଦର୍ଶନୀୟ ଜ୍ଞାନଟି ଏକ ଜଙ୍ଗଲ ରାସ୍ତା ଦ୍ଵାରା ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇଛି । କିନ୍ତୁ ରାସ୍ତାରେ ଯାତାୟତ ହେଉ ନଥିବା ହେତୁ ଜଙ୍ଗଲ ମଧ୍ୟରେ ପଥ ଅନ୍ୱେଷଣ କରି କରି ଯିବା ଭଳି ମନେ ହୁଏ । ଏହି ଦର୍ଶନୀୟ ଜ୍ଞାନଟିର ବିକାଶ ସାଧୁତ ହେଲେ ଏହାମଧ୍ୟ ଏହି ଉପଖଣ୍ଡରେ ଥିବା ଗୁନ୍‌ଗୁନ୍ଦା ଭଳି ବହୁ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଓ ଆଗନ୍ତୁକମାନଙ୍କୁ ଆକୃଷ୍ଟ କରିପାରିବ ।

ନିକଟରେ ଥିବା ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କଠାରୁ କିସଦଣ୍ଡୀ ଗୁଣିବାକୁ ମିଳେ ଯେ, ମହାଭାରତ ମୁଗର ପଶୁପାଣ୍ଡବ ସେମାନଙ୍କର ଅଜ୍ଞାତ

ବନବାସ ସମୟରେ ଏ ପଥ ଦେଇ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ତୁଷିତ ଭୀମସେନ ଏକଦା ଏହି ଝରଣା କୁଳରେ ବିଦ୍ୟମାନ ଥିବା ପଥର ଚଟାଣରେ ତାଙ୍କର ଆତ୍ମ ଉରାଦେଇ ଝରଣାରୁ ଜଳପାନ କରିଥିବା ଅବସ୍ଥାର ଦୁଇ ଆଖି ପଥର ଚଟାଣ ଭେଦ କରିଥିବା ଚିହ୍ନ ଅଦ୍ୟାବଧି ବିଦ୍ୟମାନ । ଏହାକୁ ଲୋକେ ‘ଭୀମ ଖୋଜ’ ବା ଭୀମଗାଡ଼ ନାମରେ ନାମିତ କରିଥାଆନ୍ତି ।

ନିକଟରେ ବଣଭୋଜୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯାଇ ବିଲୁଙ୍ଗ ମି: ଇ: ସ୍ଥୁଲର ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ ତଥା ସମ୍ବଲପୁରୀ ଗୀତ ରଚୟିତା କବି, ଗୌଡ଼ିଆ ଶ୍ରୀ ମିତ୍ତରାଜୁ ଚୌଧୁରୀ ଅନ୍ୟ ଶିକ୍ଷକ ତଥା ଅକ୍ଷର କେତେକ ଲୋକଙ୍କ ସମେତ କେତୋଟି କଉଡ଼ି ଆକାରର ଧଳାରଙ୍ଗର ପଥର ଏହି ଭୀମ ଖୋଜ ଝରଣା କୁଳରୁ ପାଇଥିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଅନେକଙ୍କ ମନରେ ଆଗ୍ରହ ପୁଞ୍ଜି ହୋଇଥିଲା । ଏହି ସମ୍ପାଦ ଖବର କାଗଜରେ ପ୍ରକାଶ ଯାଇବା ପରେ ଜ୍ଞାନୀୟ ଉପଜିଲ୍ଲାପାଳ ଶ୍ରୀ ବାଳମୁକୁନ୍ଦ ମହାପାତ୍ର ମଧ୍ୟ ଯାଇ ଦେଖି ଆସିଥିଲେ । ଏହା ସେଠାକାର ଜନୈକ ଧର୍ମପ୍ରାଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିଜର ଘରୋଇ ପୁଜା ବେଦୀରେ ଗଣ୍ଡ ଫୁଲ ଚନ୍ଦନ ଦିଆ ଯାଉଥିବା ଜଣାଯାଏ ।

ଏହି କିସଦଣ୍ଡୀ ସମ୍ପଦ ରମଣୀୟ ଜଙ୍ଗଲର ସାମାନ୍ୟ ବିକାଶ କରାଯାଇ ପାରିଲେ ବହୁ ଦର୍ଶକ ପ୍ରବିଧାରେ ଏହାକୁ ଉପଭୋଗ କରିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇପାରନ୍ତେ, ଏଣୁ ଲଗିଆପାଲିର ଜନସାଧାରଣ, ଜଗାବଗା ସରପଞ୍ଚ ଶ୍ରୀ ଅଶୋକ ପଟେଲଙ୍କ ସମେତ ଗୌଡ଼ିଆ ଶ୍ରୀ ମିତ୍ତରାଜୁ ଚୌଧୁରୀ ଏହି ଜଙ୍ଗଲର ବିକାଶ ପାଇଁ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିଛନ୍ତି ।

ଡିଏଲ୍ ଶେଖ ସମ୍ପଦ ଅଧିକାରୀ,
ଦେବଗଡ଼ ।

ମାଟିର ଗନ୍ଧ

ଧର୍ମେନ୍ଦ୍ରନାଥ ପାତ୍ର

ମାଟିର ଗନ୍ଧ

ବାରି ପାରିଛି ମୁଁ

ଫୁଲରେ / ଫଳରେ / ବୃକ୍ଷର / ଶ୍ୟାମଲିନୀରେ
ପକ୍ଷୀର କାକଳିରେ ଆଉ ପ୍ରତିଟି ମଣିଷର ରକ୍ତରେ ॥

ବେଳେ ବେଳେ ଲାଗେ

ମୁଁ ମୋତେ ହଜାଇ ଦେଇ ପୁଣି

ନିଜକୁ ଆବିଷ୍କାର କରେ

ଏ ମାଟିରେ ମିଠା ମିଠା ସୁରକ୍ଷି ଝିତରେ ॥

ଏ ମାଟିର ଲାଲ ଛାତି ତଳେ

ବାରିଛି ମୁଁ ବାଜି ଗାତର ଓ ଧରମାର ରକ୍ତ

ସେ ରକ୍ତର ବାସ୍ନା—

ଅନ୍ୟ ସାଥେ ମିଶି

ମୋତେ ମରୁଆଲା/ଆନମନା କରେ;

ବାରବାର ଅନୁରୋଧ କରେ

ମାଟିର ଗନ୍ଧ ଭରି ଦେଇ

ରବିବାକୁ କବିତା ॥

ଓଡ଼ିଆ ବିଭାଗ,

ବ୍ରହ୍ମପୁର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ,

ବ୍ରହ୍ମପୁର, ଗଞ୍ଜାମ ।

ଗଜପତି ଜିଲ୍ଲା ଏକ ଅଧ୍ୟୟନ

ଶ୍ରୀ ହିପତି ପ୍ରସାଦ ପଣ୍ଡା

୧୯୯୭ ଅକ୍ଟୋବର ୨ ତାରିଖ ଓଡ଼ିଶାର ଇତିହାସର ଏକ ପ୍ରଗତିଶୀଳ ଦିବସ । ଏହି ଦିନଟି ହେଉଛି ଜାତିର ଜନକ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ପବିତ୍ର ଜନ୍ମଦିନ । ସାରା ଦେଶରେ ଗାନ୍ଧୀ ଜୟନ୍ତୀର ଲହରୀ ଖେଳୁଛି । ଏଭଳି ଏକ ଜାତୀୟ ଦିବସରେ ଲୋକପ୍ରିୟ ସରକାର ବହୁ ଦିନର ପ୍ରତୀକ୍ଷିତ ଜିଲ୍ଲା ଗଠନ କାର୍ଯ୍ୟ ହାତକୁ ନେଲେ । ତତ୍ପର୍ୟୁ ପ୍ରଥମ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ନୂତନ କରି ଶୁଗୋଟି ଜିଲ୍ଲା ଗଠନ କଲେ । ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲା— (୧) ଗଜପତି, (୨) ରାୟଗଡ଼ା, (୩) ନବରଙ୍ଗପୁର ଓ (୪) ମାଲକାନାଗିରି । ଏହି ନବ ଗଠିତ ଶୁଗୋଟି ଜିଲ୍ଲାକୁ ମିଶାଇ ମୋଟ ଜିଲ୍ଲା ସଂଖ୍ୟା ୧୩ରୁ ୧୬କୁ ବଢ଼ିଗଲା । ଓଡ଼ିଶାରେ ସ୍ୱାଧୀନତା ପରଠାରୁ ଜିଲ୍ଲା ପୁନର୍ଗଠନ ନିମନ୍ତେ ଅନେକ ଥର ଆଲୋଚନା ହୋଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା ହୋଇପାରି ନଥିଲା । ସବୁଠାରୁ ଆନନ୍ଦର ବିଷୟ ଏହି ଯେ, ପବିତ୍ର ଗାନ୍ଧୀ ଜୟନ୍ତୀ ଦିନ ଓଡ଼ିଶାବାସୀଙ୍କୁ ଭେଟି ସନ୍ତୋଷ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଏହି ନୂତନ ଜିଲ୍ଲା ସୃଷ୍ଟି କଲେ । ଏହା ଏକ ଏତିହାସିକ ପଦକ୍ଷେପ ଏବଂ ପ୍ରଗତିଶୀଳ ନିଷ୍ପତ୍ତି । ନୂତନ ଜିଲ୍ଲା ଗଠନର ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଲା ଯେ, ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରଶାସନକୁ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବା । ସେହି ନବ ଗଠିତ ଶୁଗୋଟି ଜିଲ୍ଲା ମଧ୍ୟରୁ ଗଜପତି ଜିଲ୍ଲା ଅନ୍ୟତମ ।

ଓଡ଼ିଶାର ଦକ୍ଷିଣ ସୀମାରେ ୧୯୫୬ ମସିହାଠାରୁ ପାରଳାଖେମୁଣ୍ଡି ଏକ ରାଜସ୍ୱ ଉପଖଣ୍ଡ ରୂପେ ପରିଗଣିତ ହେଉଥିଲା । କିନ୍ତୁ ପୁଖର କଥା କେବଳ ସେହି ରାଜସ୍ୱ ଉପଖଣ୍ଡକୁ ନେଇ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଗଜପତି ଜିଲ୍ଲା ଗଠନ କରାଯାଇଅଛି ଏବଂ ତାହାର ନାମ ମଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଥମ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ପାରଳାଖେମୁଣ୍ଡିର ପୁଣ୍ୟଶ୍ଳୋକ ସ୍ମରଣ ମହାରାଜା ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଗଜପତି ନାରାୟଣ ଦେବଙ୍କ ପବିତ୍ର ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସମ୍ମାନାର୍ଥେ ଗଜପତି ଜିଲ୍ଲା ଭାବେ ନାମିତ କରାଯାଇଅଛି । ଏହାର ଆୟତନ ହେଉଅଛି ୩୦୫୭.୩ ବର୍ଗ ମାଇଲ । ୧୯୯୧ ଜନଗଣନା ଅନୁସାରେ ମୋଟ ଲୋକସଂଖ୍ୟା ହେଉଛି ୪,୫୮,୭୬୧ । ଉକ୍ତ ତାରିଖଠାରୁ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଭାବେ ପ୍ରଶାସନ ଦାୟତ୍ୱ ପାଇଁ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଏବଂ ଆଇନ ଗ୍ରହଣ ଦାୟତ୍ୱ ପାଇଁ ଆରକ୍ଷୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଗଲା । ଏହା ଥିଲା ଏହି ଅଞ୍ଚଳର ଦୀର୍ଘ ଦିନର ଦାବୀ । ଗଜପତି ଜିଲ୍ଲାର ସଦର ମହକୁମା ହେଉଛି ପାରଳାଖେମୁଣ୍ଡି । ଏହି ଜିଲ୍ଲାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗୋଟିଏ ପୌରପାଳିକା, ଗୋଟିଏ ବିଜ୍ଞାପିତ ଅଞ୍ଚଳ ପରିଷଦ ଯଥା— ପାରଳାଖେମୁଣ୍ଡି ଏବଂ କାଶୀନଗରରେ ରହିଅଛି । ଏତଦ୍ ବ୍ୟତୀତ ଦୁଇଗୋଟି ତହସିଲ ହେଲା—ପାରଳାଖେମୁଣ୍ଡି ଓ ଆରୁ ଉଦୟଗିରି । ତାହାଛଡ଼ା ୬

ଗୋଟି ରାଜସ୍ୱ ବ୍ଲକ୍ ଆୟତନକୁ ନେଇ ପ୍ରଶାସନିକ ସୀମା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯାଇଅଛି । ସେହି ବ୍ଲକ୍ଗୁଡ଼ିକ ହେଲା— (୧) କାଶୀନଗର, (୨) ଗୋଶାଣୀ, (୩) ଗୁଣା, (୪) ରାୟଗଡ଼ା, (୫) ନୂଆଗଡ଼, (୬) ରା: ଉଦୟଗିରି, (୭) ମୋହନା । ଏହି ସାତଗୋଟି ବ୍ଲକ୍ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମ ଦୁଇଗୋଟିର ଅବସ୍ଥିତି ସମତଳ ଅଞ୍ଚଳରେ ଥିବା ଛଳେ ଅବଶିଷ୍ଟ ପାଞ୍ଚଗୋଟି ପାହାଡ଼ିଆ ଜଳାକାକୁ ବୁଝାଏ । ସ୍ଥିତିତଃ ଏହି ଜିଲ୍ଲାର ଅଧିବାସୀମାନଙ୍କୁ ସାଧାରଣତଃ ଦୁଇ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଥାଏ ଯଥା—ପାହାଡ଼ି ଆଦିବାସୀ ଓ ସମତଳ ଅଞ୍ଚଳର ଅଧିବାସୀ । ବିଶେଷକରି ପାହାଡ଼ି ଜଳାକାରେ ରହୁଥିବା ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କର ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଧରଣର ସାମାଜିକ ରୀତିନୀତି ଓ ଜୀବନଚର୍ଯ୍ୟା ପରିଲକ୍ଷିତ ହୁଏ । ଏହି ଜିଲ୍ଲାର ମୋଟ ଜନସଂଖ୍ୟାରୁ ଅର୍ଦ୍ଧଧିକ ହେଉଛନ୍ତି ଆଦିବାସୀ, ଅନୁସୂଚିତ ଜାତି ଏବଂ ଉପଜାତି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର । ପୁଖର କଥା ସମାଜର ପଛଆ ଶ୍ରେଣୀ ବିଶେଷକରି ଆଦିବାସୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ସାମାଜିକ, ଅର୍ଥନୈତିକ, ଶିକ୍ଷାଗତ ସାଙ୍ଗକୁ ସର୍ବବିଧି ଉନ୍ନତି ସାଧନ ନିମନ୍ତେ ଓ ଆଧୁନିକ ସଭ୍ୟତାର ଉତ୍କଳ ଆଲୋକକୁ ପହଞ୍ଚାଇବା ନିମନ୍ତେ ଜିଲ୍ଲା ସଦର ମହକୁମାଠାରେ ଏକ ସମନ୍ୱିତ ଆଦିବାସୀ ଉନ୍ନୟନ ସଂସ୍ଥା କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଏହି ଅଞ୍ଚଳର ଉନ୍ନତିମୂଳକ ସଫଳତା ହାସଲ କରିପାରିଅଛି । ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ମଧ୍ୟରେ ଚୁଷ୍ଟଗୋପଣ, ଫଳଗୁଷ, ପୋଡୁ ନିରାକରଣ, କୁପ ଖନନ, କୃଷି ଯନ୍ତ୍ରପାତିର ପ୍ରସାର, ଗମନାଗମନ, ରାସ୍ତାଘାଟ, ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଆଲୋକ, ଶିକ୍ଷା ଓ ସଂସ୍କୃତିର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଏଭଳି ବହୁ କାର୍ଯ୍ୟ ହାତକୁ ନେଇଅଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ଗଜପତି ଜିଲ୍ଲାର ଶବ୍ଦରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଓଡ଼ିଶାର ଚିହ୍ନିତ ମାଟି ଦୁଇ ପ୍ରକାର ଗୋଷ୍ଠୀର ଦେଖାଯାଆନ୍ତି ଯଥା— (୧) ଲାଞ୍ଜିଆ ଶବ୍ଦର, (୨) ଗୁଡ଼ ଶବ୍ଦର । ଏମାନଙ୍କୁ ଏତିହାସିକମାନେ ବିଶ୍ୱାସପୁର୍କ ଉତ୍ତର ଦାୟାଦ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରି ନେଇଛନ୍ତି ।

ସାହିତ୍ୟ, ସଙ୍ଗୀତ, ନାଟକ ଏବଂ ଓଡ଼ିଶୀ ସଂସ୍କୃତିର କଥା ଚିନ୍ତା କଲାବେଳେ ପାରଳାଖେମୁଣ୍ଡି ଦିନେ ଓଡ଼ିଶାକୁ ଏକ ନୂତନ ଦିଗ୍‌ବର୍ମନ ଦେଇଥିଲା । ଏଣୁ ସକଳ ବିଦ୍ୟାର ଭରପୁର ଏହି ପ୍ରାଚୀନ ସହରର ଅନ୍ୟ ନାମ ହେଉଛି 'ବିଦ୍ୟା ନଗରୀ' । ସହରର ଆୟତନ କ୍ଷୁଦ୍ର ହେଲେ ହେଁ ଏହାର ସଂସ୍କୃତି ସୁମହାନ, ଏତିହ୍ୟ ଅତି ପ୍ରାଚୀନ ଏହାଏକ ପବିତ୍ର ମାଟି । ଏହାର ପ୍ରତିଟି ଧୂଳିକଣାରେ ଭରି ରହିଅଛି ଓଡ଼ିଶୀର ପଦଧ୍ୱନୀ । ଏଥିରେ ଦ୍ୱିମତ ନାହିଁ । ଏଣୁ ଅସଂଖ୍ୟ କବି, ଲେଖକଙ୍କ ଲେଖନୀରେ ଏହାର ସମଗାନ ଭରି ରହିଅଛି । ପୌରାଣିକ ଯୁଗଠାରୁ ଆରମ୍ଭ

କରି ବହୁ ଯୁଗନିୟମର ଉନ୍ନତ ଏହି ମାଟିରେ । ସେମାନେ କେବଳ ପ୍ରାଦେଶିକ ବିଧି ନାଟୀୟତାରେ ନୁହେଁ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟତାରେ ମଧ୍ୟ ପୁଣ୍ୟାତି ଅର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି । ଇତିହାସ ହିଁ ତାହାର ମୂଳ ସାକ୍ଷୀ । ଅଗଣିତ କବି, ସାହିତ୍ୟିକ, ନାଟ୍ୟକାର, ସଙ୍ଗୀତଜ୍ଞ, ଭାଷାତତ୍ତ୍ୱବିତ୍, ଜ୍ୟୋତିଷବିତ୍, କବିରାଜ, ପଣ୍ଡିତ, ଚିନ୍ତକର, ଏତିହାସିକ ଏବଂ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଗାୟକମାନଙ୍କୁ ଜନ୍ମଦେଇ ଏହି ମାଟି ନିଜକୁ ଧନ୍ୟ ମନେକରିଛି । ଏତଦ୍ ବ୍ୟତୀତ ବହୁ ସରକାରୀ ବେସରକାରୀ ସଂସ୍ଥାରେ ଆସିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷ ମଧ୍ୟ ପାରଳାଖେମୁଣ୍ଡିକୁ ଛୁଇଁବା ମାତ୍ରେ ତମ୍ଭ ଧନ୍ୟ ଗାନ କରୁଅଛନ୍ତି । ଏଠାକାର ଗଜପତି ଉପାଧିପାଳୀ ଗଙ୍ଗବଂଶୀୟ ରାଜା ମହାରାଜାମାନଙ୍କର ଅକ୍ଷୟ କୀର୍ତ୍ତିରାଜି ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜନମାନସରେ ଶୋଭା ପାଉଅଛି । ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଗଜପତି ପ୍ରେସ୍, ପଦ୍ମନାଭ ଗଜାଳୟ, ଗୁଣପୁର-ନୌପଡ଼ା ରେଳ ଗାଡ଼ା, ସମ୍ଭାଷଣ ଗଜପତି ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ, ସଂସ୍କୃତ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ, ମହିଳା ଉଚ୍ଚ ବାଳିକା ବିଦ୍ୟାଳୟ, ଉଚ୍ଚ ବାଳକ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ବସନ୍ତ ନିବାସ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ମାଲି ଖୁଞ୍ଚ ସଦୃଶ ।

ଏହି ଜିଲ୍ଲାର ଶୋଭାଶ୍ରୀକୁ ବର୍ଦ୍ଧନ କରୁଥିବା ମୁଖ୍ୟ ଆକର୍ଷଣ ହେଉଛି ରାଜବାଟୀ । ଦେଶ ବିଦେଶରୁ ଅସଂଖ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଏହାର କାରିଗରୀ କୌଶଳ ଓ ପୁଷ୍ପ କଳାକୁ ଦେଖିଲେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ଅପରପକ୍ଷେ ପ୍ରକୃତିରାଶୀ ତାଲିଦେଇଛି ତା'ର ଅନିନ୍ୟ ରୂପକୁ ଏଠାରେ, ଏହାର ଉପମା ନାହିଁ । ତତ୍ପରିଶେଷେ ସଞ୍ଜ ଜଙ୍ଗଲ ସହ ପାହାଡ଼ି କଳାକାରେ ଭରି ରହିଛି ଏହି ଜିଲ୍ଲା ଅତି ପ୍ରସର ଭାବେ । ମୁକୁଟ ସଦୃଶ ପୂର୍ବ ଭାଗରେ ରହିଅଛି ଏତିହାସିକ ପୁରାଣ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ମହେନ୍ଦ୍ରଗିରି । ପାରଳାଖେମୁଣ୍ଡି ସହରର ଦକ୍ଷିଣରେ ପ୍ରବାହିତ ତିରପ୍ରୋତା ପବିତ୍ର ମହେନ୍ଦ୍ର ଦେବୀ । ଉତ୍ତରରେ ବୋୟା ପାହାଡ଼ ଏବଂ ତା'ର ପାଦ ଉପରେ ଉଡ଼ି ଉଠିଛି ମଣିଷ ଗଡ଼ା ଅନୁଷ୍ଠାନ ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଗଜପତି ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ । ଏହା ଓଡ଼ିଶାର ଦ୍ୱିତୀୟ ପୁରାତନ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ । ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହାର ଭୂମିକା ଏବଂ ଶୁଖିଲା ଦିଗରେ ମଧ୍ୟ ଅତି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ଏହା କମ୍ ରାଜ ଓ ଗୌରବର ବିଷୟ ନୁହେଁ । ଏଠାକାର ପ୍ରାଚୀନ ପରମ୍ପରା ରୀତିନୀତି ଲୋକ ସଂସ୍କୃତିର ମଧ୍ୟ ପ୍ରତୀକ୍ଷାମିତ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ରହିଅଛି । ଏଠାକାର କାଳକାଠିର, ରୁଣା ପାଉଁ, ଶିଙ୍ଗର କାଗୁରାୟ ପାଉଁ ଏବଂ ଅଳ୍ପ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଲାଭ କରିଛି । ଏତଦ୍ ବ୍ୟତୀତ ଦଶନାୟ ଛାନ୍ଦ ମଧ୍ୟରୁ ରାଜବାଟି, ବସନ୍ତ ନିବାସର ପାରମ୍ପରିକ ପୌରାଣିକ, ମହେନ୍ଦ୍ରଗିରିର ମେଳା, ତମ୍ଭପାଣିର ଉଷ୍ଣ ପ୍ରସବର, ଡିଗାଗର ଜଳପ୍ରପାତ, ଗଣ୍ଡା ହାତୀର ଜଳପ୍ରପାତ ପାହାଡ଼ି ଅଳ୍ପକର ଶବ୍ଦମାନଙ୍କର ନୃତ୍ୟଗୀତ ଲୋକୀୟ ଶବ୍ଦ ଓ ଶୁଦ୍ଧ ଶବ୍ଦର ବିଶେଷ କରି ବ୍ୟାସନଗରର ବହୁ ପାଲୋତିତ ଲୋକନୃତ୍ୟ "କୁଚକେଳି" ତଥା ଏତିହାସିକ ପାରଳା ସହରର ମଠ, ମନ୍ଦିର ଓ ଧର୍ମାନୁଷ୍ଠାନ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଉତ୍କଳ ଜ୍ୟୋତି ସଦୃଶ । ଧାର୍ମିକ ପରମ୍ପରା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ତିଆରି କଲେ ଜଗାଯାଏ ଏହା ଦ୍ୱିତୀୟ ପୁରୀ ଧାମ । ଏଠାକାର ଗଜପତି ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ଓ ସଂସ୍କୃତ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ପୁସ୍ତକାଗାରକୁ ଯିଏ ଅରେ ଦେଖିନାହିଁ ସିଏ ପ୍ରକୃତରେ ପାରଳାଖେମୁଣ୍ଡିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଜାଣିପାରି ନାହିଁ । ପୁରୀର କଥା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଖାଦେଇଛି ଯେ, ପାରଳାଖେମୁଣ୍ଡି ଏବଂ ଆଜପାଣି ଅଞ୍ଚଳରେ ବହୁ ସଂସ୍କୃତିକ ଅନୁଷ୍ଠାନମାନ ଗଢ଼ି ଉଠିଛି, ସେମାନେ ବହୁ ସଂସ୍କୃତିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମମାନ ହାତକୁ

ନେଉଛନ୍ତି । ଫଳତଃ ବର୍ଷତମାନ୍ ଏଠାରେ ବିଭିନ୍ନ ସାଂସ୍କୃତିକ ରଜନୀମାନ ଜନମାନସରେ ଦିଗ୍‌ଦର୍ଶନ ପୁଷ୍ପ କରିବା ପାଇଁ ଓ ଓଡ଼ିଶୀ ସଂସ୍କୃତିକୁ ପାରଳାଖେମୁଣ୍ଡି ଭଳି ପ୍ରାଚୀନ ଯୋଗ୍ୟ ସହରରେ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରିବା ପାଇଁ ଲାଗି ପଡ଼ିଛନ୍ତି ।

ପରିଶେଷରେ ଏହି କ୍ଷୁଦ୍ର ସଂସ୍କୃତିସମ୍ପନ୍ନ ଆଦିବାସୀ ଅଧ୍ୟୁଷିତ ଗଜପତି ଜିଲ୍ଲାର ସକଳ ଗମ୍ଭୀର ଏବଂ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ବିକାଶ ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ତମ ସରକାରୀ ଏବଂ ବେସରକାରୀସ୍ତରରେ ଚିନ୍ତା କରିବା ପ୍ରଥମ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଉ, ଏତିକି ଆଜିର ଅନୁଚିନ୍ତା ।

ବନ୍ଦେ ଉତ୍କଳ ଜନନୀ, ବନ୍ଦେ ମହାରାଜା କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଗଜପତି, ବନ୍ଦେ ପାରଳାଖେମୁଣ୍ଡି ।

ଗଜପତି ଜିଲ୍ଲାର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ସୂଚନା

- (୧) ଜିଲ୍ଲା ଗଠନ-୨ ଅକ୍ଟୋବର, ୧୯୯୨, ଗାଣି ଜୟନ୍ତୀ ।
- (୨) କ୍ଷେତ୍ରଫଳ-୩୦୭୭.୩ ବର୍ଗ ମାଇଲ ।
- (୩) ଜନସଂଖ୍ୟା-ମୋଟ ୪,୫୮,୭୬୧ (୧୯୯୧ ଜନଗଣନା) ।
- (କ) ପୁରୁଷ-୨,୨୬,୧୯୭
- (ଖ) ମହିଳା-୨,୩୨,୫୬୪
- (ଗ) ଆଦିବାସୀ-୨,୧୦,୮୭୭
- (ଘ) ହରିଜନ-୩୮,୨୫୨
- (ଘ) ସାକ୍ଷର ସଂଖ୍ୟା-୧,୦୯,୦୬୯ (୨୪ ପ୍ରତିଶତ) ।
- (ଙ) ରାଜସ୍ୱ ଉପଖଣ୍ଡ-୧ଟି ।
- (ଚ) ତହସିଲ-୨ଟି ।
- (ଛ) ପଞ୍ଚାୟତ ସମିତି-୭ଟି ।
- (ଞ) ରାଜସ୍ୱ ବ୍ଲକ୍-୭ଟି ।
- (ଝ) ପୌର ପରିଷଦ-୧ଟି ।
- (ଝ) ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ-୧୫୭ଟି ।
- (ଞ) ବିଜ୍ଞାପିତ ଅଞ୍ଚଳ ପରିଷଦ-୧ଟି ।
- (ଞ) ଆନା-୯ଟି ।
- (ଞ) ରାଜସ୍ୱ ଗ୍ରାମ-୧,୨୫୮ଟି ।
- (ଞ) ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ-୨୭ଟି ।
- (ଞ) ସମନ୍ୱିତ ଆଦିବାସୀ ଉନ୍ନୟନ ସଂସ୍ଥା-୧ଟି ।

ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଯୋଜନା

- (କ) ଲାଞ୍ଜିଆ ଶତରା ଉନ୍ନୟନ ସଂସ୍ଥା-୧ଟି (ସେଗର) ।
- (କ) ଶତରା ଉନ୍ନୟନ ସଂସ୍ଥା-୧ଟି (ବେହୁଗିରି) ।
- (୧୨) ଡିସ୍ପେନ୍ସାରୀ-୯ଟି (Dispensary) ।
- (୧୩) ପ୍ରାଥମିକ ଡିସ୍ପେନ୍ସାରୀ କେନ୍ଦ୍ର-୭ଟି ।
- (୧୪) ପଶୁ ଡିସ୍ପେନ୍ସାରୀ କେନ୍ଦ୍ର-୧୭ଟି ।
- (୧୫) ମୋଟ ଗୁଣ୍ଠ ଜମି-୭୬,୬୭୧ ହେକ୍ଟର ।
- (୧୬) ଜଳସେଚିତ ଜମି-୮,୧୭,୯୧୦ ହେକ୍ଟର ।
- (ଜିଲ୍ଲା ସୂଚନା ଓ ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ ବିଭାଗ, ପାରଳାଖେମୁଣ୍ଡି ଫକ୍ଟର ଅନୁସାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ବିବରଣୀ ଅନୁଯାୟୀ) ।

ଜଗନ୍ନାଥ ମୁର୍ଦ୍ଦାର, ଚିନ୍ତକର ଶ୍ରୀତ,
ପୋ: ୫: ପାରଳାଖେମୁଣ୍ଡି, ଜିଲ୍ଲା-ଗଜପତି-୭୫୧୦୦୧ ।

ଜଗନ୍ନାଥ ଜଣାଣ

ବାବାଜୀ ବାଳକାନନ୍ଦ ଦାସ

ଦ୍ଵିନୀ ପଣେ ସିନା   ଉଡ଼ାଳଇ ପ୍ରଭୁ
ଆପଣାର ଯଗ ନେତ
କୁହ କେଉଁ ଦାନ   ଦେଇଅଛ ମୋତେ
ଛାତିରେ ପକାଇ ହାତ

ମୋପରି ଅନାଥ   କେବେ ଦେଖାଇ ତ
ଏହି ନୀଳାଚଳ କ୍ଷେତ
କାହିଁକି ଏପରି   ବସିଛ ଶ୍ରୀହରି
ସାଜି ହୋଇ ଦାରୁଭୂତ ।

ଇନ୍ଦ୍ରର କୋପରେ   କାଣି ଆକୁଠିରେ
ସାତ ଦିନ ସାତ ରାତି
ଧରିଲ ମନ୍ଦର   ହେ ଶ୍ୟାମ ସୁନ୍ଦର
କାହିଁ ସେ ପଣ ଆଜି ତ

ଯାହା କରିବାର   କରିବ ବିଘ୍ନର
ପଶୁରି ବଳିଆ ଭାତ
ବାଳକା କହଇ   ବେଳଯାଏ ବହି
ନିରାଶରେ ଯୋଡ଼ି ହାତ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ସତ୍ୟସେବାଶ୍ରମ,
ଭୁବନେଶ୍ୱର-୨ ।

ଓଡ଼ିଶାର ବୀରା ରମଣୀ :

ପ୍ରଭାବତୀ ଦେବୀ

ଡକ୍ଟର କୁଞ୍ଜବିହାର ନାୟକ

ଆମ ଦେଶ ଅଳ୍ପ ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ କୁସଂସ୍କାରରେ ପୂରି ରହିଥିବାରୁ, ପ୍ରାଚୀନ କାଳରୁ ତଳି ଆସୁଥିବା କେତେକ ସମ୍ପାଦ ବିରୋଧୀ ପ୍ରଥା ଅନେକ ନିରୀହ ମଣିଷଙ୍କୁ ସବୁ ପୁଣ୍ୟ ପ୍ରତିଧାରୁ, ବଞ୍ଚିତ କରାଉଥିଲା । ବାଲ୍ୟ ବିବାହ ପ୍ରଥା ଏହିପରି ଏକ ନିଷ୍ପ୍ରଭ ପ୍ରଥା । ଅତି ଛୋଟ ବୟସର ପୁଅ-ଝିଅଙ୍କୁ ଆଳିରେ ବସାଇ, କୁଳାରେ ଶୁଆର କଞ୍ଚେଇ ବାହାଘର ଭଳି ସେମାନଙ୍କର ବାହାଘର କରି ଦେଉଥିଲେ । ଅନେକ ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସୀ ଲୋକ ଭାବୁଥିଲେ, ଯେତେ କମ୍ ବୟସର କନ୍ୟାକୁ ଦାନ କରାଯାଇ ପାରିବ, ସେତେ ଅଧିକ ଧର୍ମ ଅର୍ଜନ କରିହେବ । ସେ ସମୟରେ ଚିକିତ୍ସା ବିଜ୍ଞାନ ସେତେ ଉନ୍ନତ ହୋଇ ପାରି ନଥିବାରୁ, ମହାମାରୀ ବସନ୍ତ, ହଜୁରାରେ ହଜୁର ହଜୁର ଲୋକ ପୋକମାଛି ପରି ମରି ଯାଉଥିଲେ । ଛୋଟ ପିଲାଙ୍କ କଥାକୁ ପଚାରେ କିଏ ? ଶିଶୁ ମୃତ୍ୟୁହାର ଥିଲା ସର୍ବାଧିକ ।

ବାଲ୍ୟ ବିବାହ କରିଥିବା ଶିଶୁକନ୍ୟାର ଶିଶୁସ୍ଥାନୀ ଯଦି କୌଣସି କାରଣରୁ ମରି ଯାଉଥିଲା, ତେବେ ସେ ଶିଶୁକନ୍ୟାକୁ ବିଧବା ବୋଲି ଧରି ନିଆଯାଉଥିଲା । ତା'ପୁଅ ଗୁଡ଼ିକ ଅଶୁଭ ବିବେଚିତ ହେଉଥିଲା । ସେ କୌଣସି ଶୁଭ କାମରେ ଯୋଗ ଦେଇ ପାରୁ ନଥିଲା । ତାକୁ ଗୋଟାଏ ପୁଣ୍ୟ ପ୍ରାଣୀ ହିସାବରେ ସମାଜ ଗ୍ରହଣ କରି ନେଉଥିଲା । ସାରା ଜୀବନ ସେ ଦୁଃଖ, ଅତ୍ୟାଧିକ ସହି, ନିଜ ଭାଗ୍ୟକୁ ଦୋଷ ଦେଇ କେବଳ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଅପେକ୍ଷା କରି ରହୁଥିଲା ।

ଏହି ଭଳି ଏକ ନିଷ୍ପ୍ରଭ ପ୍ରଥାର ଶିକାର ହୋଇଥିଲା, ସପ୍ତମସ୍କନ୍ଧର ବରଗଡ଼ ନାଏକପଦ୍ମର ଏକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାରର ଶିଶୁକନ୍ୟା ପ୍ରଭାବତୀ । ପଞ୍ଚମ ଶ୍ରେଣୀର ପାଠ ପଢୁଥିବା ବେଳେ ଶିଶୁ ପ୍ରଭାବତୀକୁ ନଗର ଦିଆଗଲା, 'ତୁ ଗୋଟାଏ ହତଭାଗିନୀ, ଆଜିଠାରୁ ତୁ ବିଧବା ହେଲୁ । ତୋର ପାଠ ପଢ଼ା ଆଜିଠୁ ବନ୍ଦ ହେଲା । କେବଳ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର, ପୁରାଣ ପଢ଼ିବୁ । ତାକୁର ପୂଜା କରିବୁ । ତୀର୍ଥ ଭ୍ରମଣ କରି ଧର୍ମ ଅର୍ଜନ କରିବା କେବଳ ତୋର କାମ' । ଠିକ୍ ସେହିଦିନ ପ୍ରଭାବତୀର ଜନ୍ମ ଜାତକ ଖଣ୍ଡିକୁ ନିଆ ଲଗାଇ ପୋଡ଼ି ଦିଆଗଲା । କାରଣ ଲୋକମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା ଯେ, ଜାତକଟି ଅଶୁଭ । ବିଧବା ଦେବାଠାରୁ ବଡ଼ କଷ୍ଟ, ନଗରୀ ଜୀବନ ପାଇଁ ଆଉ କଣ ବା ଆଉ ପାରେ ? ତେଣୁ ସେ ଜାତକର ଆଉ ଆବଶ୍ୟକତା ନଥିଲା ।

ପ୍ରଭାବତୀ ବିବେଚିତ ହେବାକୁ ନିଜ ଜନ୍ମ ବିଷୟରେ ନେତେ ମାଆବାପା ଶୁଣିଥିଲେ- ୧୯୧୦ ମସିହାର ଆଶ୍ୱିନ ମାସର

ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ଦିନ ତାଙ୍କର ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲା । ତାଙ୍କ ପିତା ନାମଥିଲା- ଧନପତି ଦାସ ।

ରକ୍ଷଣଶୀଳ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାରରେ ବିଧବା ପ୍ରଭାବତୀଙ୍କୁ ଶାସନ ଭିତରେ ଚଳିବାକୁ ପଡୁଥିଲା । ପାଠପଢ଼ା ତ ଆଗରୁ ହୋଇ ଯାଇଥାଏ । ଦୀର୍ଘ ସମୟ ବର୍ଷ କାଳ ପୁରାଣ ପାଠ ତ ତୀର୍ଥ ଭ୍ରମଣ କରି ସେ ଅନେକ ପରିଚିତ ବନ୍ଧୁ-ବାନ୍ଧବ ପୁରବୀ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ସ୍ନେହ ଓ ସମ୍ଭାବ ଲାଭ କରି ସମାଜରେ ପ୍ରଚଳିତ କୁସଂସ୍କାର, ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ବିରୋଧ ମନ ସଜାଇ ହୋଇ ଉଠିଲା; କିନ୍ତୁ ଜଣେ ଯୁବତୀ ପକ୍ଷରେ ସେ ସମାଧାନ ପାଇଁ କୌଣସି ଉପାୟ ନଥିଲା । କେବଳ ସୁଖ ଆଉ ସହଯୋଗୀର ଅପେକ୍ଷାରେ ସେ ଦୁଃଖର ଦିନକୁ କାଟୁଥାଆନ୍ତି ।

ଏତିକି ବେଳେ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କର ଅସହଯୋଗ ଆନ୍ଦୋଳନ ଶୁଭିଥାଏ । ସମ୍ବଳପୁର ବରପାଲିର ସଂଗ୍ରାମୀ ଭାଗୀ ପଟ୍ଟନାୟକ, ଫକୀର ବେହେରା, ପଞ୍ଚିତ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ନି ସନନ୍ଦ୍ୟାମ ପାଣିଗ୍ରାହୀ, ଦୟାନନ୍ଦ ଶତପଥୀ, ଦୁର୍ଗା ପ୍ରସାଦ ଶୁକ୍ର ଭଳି ଆଦୁର କେତେକ ଦେଶପ୍ରେମୀ ସଂଗ୍ରାମୀ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ ଆଗ୍ରସ କରି ଦେଇଥାଆନ୍ତି ।

ଦିନେ ସଂଗ୍ରାମୀ ଫକୀର ବେହେରା ପ୍ରଭାବତୀଙ୍କ ପଢ଼ାକୁ କଂଗ୍ରେସର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ଶେଷିତ ହୁଅନ୍ତାଆନ୍ତି । "ଗାନ୍ଧୀମହାତ୍ମା ଦେଶରୁ ଇଂରେଜମାନଙ୍କୁ ହଟାଇ ଦେଲେ, ଆମେ ସ୍ୱାଧୀନ ହେବା, ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ - କୁସଂସ୍କାର ଦେଶରୁ ହଟିଯିବ । ଗାମରାଜ୍ୟ ଶାସନ ଆମ ଦେଶର ଶୁଭିକ ।

ସାକ୍ଷ ଦୁଆର କୋଣରେ ବସି ଯୁବତୀ ପ୍ରଭାବତୀ ଦେଶ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କୁ ଶୁଣୁଥିଲେ । ତାଙ୍କ ହୃଦୟରେ ତମକ ଶେଣିକରି ସେ ଏଇ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ବ୍ୟାକୁଳ ହୋଇ ଉଠିଲେ; କିନ୍ତୁ ସାମାଜିକ ବନ୍ଧନକୁ ଛଡ଼େଇ ଦେଇ ସେହି ଆଗେଇ ପାରି ନଥିଲେ ।

ଏ ସତ୍ୟର ଛଅମାସ ପରେ ଆଉ ଜଣେ କଂଗ୍ରେସର ଗାମବନ୍ଧୁ ପୁରୀ ପ୍ରଭାବତୀଙ୍କ ପଢ଼ାରେ ଆସି ରହିଲେ । ସୁଦୈର୍ଘ୍ୟ ଦେଖି ପ୍ରଭାବତୀ ତାଙ୍କୁ ନିଜର ଇଚ୍ଛା ଜଣାଇଲେ । ପ୍ରଭାବତୀଙ୍କର ଫୁଲ ମନୋବଳ, ଦେଶପ୍ରେମ ତଥା ନିଷ୍ଠା

ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ । ଏହିଭଳି ନାରୀ ନେତ୍ରୀମାନଙ୍କର ଅଭାବ ଥିବାରୁ ସେ ତାଙ୍କୁ ପାର୍ବତୀ ଗିରିଙ୍କ ସହିତ ବରୀ ଆଶ୍ରମର ରମାଦେବୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇ ଦେବାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଲେ । ଏହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିକୁ ପସକ କରି ପ୍ରଭାବତୀଙ୍କ ମନ ଉଚ୍ଛନ୍ନ ହୋଇ ପଡୁଥାଏ । ସେ ସେହି ଶୁଭଦିନକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥାଆନ୍ତି ।

ଏହା ଭିତରେ ଦିନେ ମାଳତୀ ଚୌଧୁରୀ ସଫଳପୁର ଆସି ଚାରି ନଦୀ କୂଳରେ ପଡ଼ା କଲେ । ପ୍ରଭାବତୀ ସେ ସତ୍ତାକୁ ଯାଇଥାନ୍ତି । ଏକମାତ୍ର ମହିଳାଙ୍କୁ ଦେଖି ମାଳତୀ ଚୌଧୁରୀ ତାଙ୍କୁ ଛିଟି କହିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ । ପ୍ରଭାବତୀ ସୁଯୋଗ ପାଇ ନିଜର ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କଲେ । ମାଳତୀ ଚୌଧୁରୀ ଶୁଦ୍ଧି ହୋଇ ରମାଦେବୀଙ୍କୁ ଚିଠି ଖଣ୍ଡିତ ଲେଖି ଦେଲେ ।

ରମାଦେବୀ ବରୀରୁ ଖଣ୍ଡିତ ଚିଠି ଦେଲେ । ଶିଫୁ ବରୀକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ସେ ପ୍ରଭାବତୀଙ୍କୁ ଲେଖିଥିଲେ । ସେ ଛିଠି ପାଇଁ ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ ? କିନ୍ତୁ ସେ ଜଣେ ବିଧବା ସୁବତୀ ହୋଇଥିବାରୁ ଏକୃଷ୍ଟିଆ ବରୀ ଯିବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେ ସେହି ଚିଠି ଖଣ୍ଡିକୁ ଧରି ସଂଗ୍ରାମୀ ପକ୍ଷର ବେହେରାଙ୍କ ଘରକୁ ଗଲେ । ଯୋଗକୁ ସେଦିନ ବରପାଲିର ସଂଗ୍ରାମୀ ଭଗୀରଥ ପଟ୍ଟନାୟକ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଜୟବତୀ ସେଇଠି ଥାଆନ୍ତି । ଠିକ୍ ସେତିକି ବେଳେ ସମାଜର ପଦରରୁ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲେ ପାର୍ବତୀ ଗିରି । ତାଙ୍କୁ ସେତେବେଳକୁ ମାତ୍ର ୧୨ ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥାଏ । ସେ ଦୁର୍ଦ୍ଦିକୁ ରମାଦେବୀଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଯିବାର ସ୍ଥିର ହେଲା । ତା'ପରଦିନ ସେମାନେ କଂଗ୍ରେସ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବାଟ ଦେଇ ବରୀ ଗୁଲିଲେ । ଏ ଦିଗରେ ପ୍ରଭାବତୀଙ୍କର ମାମୁଁ ଗାଘର ଚନ୍ଦ୍ର ଦାସ, ତାଙ୍କୁ ଯଥେଷ୍ଟ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ; କିନ୍ତୁ ସୁବତୀ ପ୍ରଭାବତୀ ଦେବୀ ଘରୁ ପାଦ କାଢ଼ିଥିବାରୁ ତାଙ୍କର ବାପାଙ୍କୁ ଅନେକ ଅପମାନ, ଲାଜନା ସହିବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ସେତେବେଳର ଗଣଶାସନ ଗ୍ରାହଣ ସମାଜ ତାଙ୍କୁ ସହଜରେ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ନଥିଲା ।

ଘର, ଗାଆଁ, ବାପା-ମାଆ ଏବଂ ଭାଇ, ଭଉଣୀଙ୍କର ମାୟା ମନତାକୁ ଦୂରେଇ ଦେଇ ପ୍ରଭାବତୀ ବରୀ ଆଶ୍ରମରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ସେତେବେଳେ ଆଶ୍ରମରେ ଆଦୁରି କେତେଜଣ ଝିଅ ରହୁଥାନ୍ତି । ଆଶ୍ରମର ନୀତି ନିୟମ ମାନି, ଦି-ଓଲି ପ୍ରାର୍ଥନା କରି; ସନ୍ଧ୍ୟାପୂର୍ବରୁ ସିନ୍ଧା ଖାଦ୍ୟ ଖାଇ ପ୍ରଭାବତୀ ବଡ଼ ଆନନ୍ଦ ଅନୁଭବ କଲେ ।

ଆଶ୍ରମର ଅନ୍ୟତ୍ରାପନଙ୍କ ସହିତ ମିଶି ସେ ଗାଆଁ ଲୋକଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବତୀ ଶିଖାଇଲେ । ହରିଜନ ବକ୍ତି ସଫେର କଲେ । ମହିଳା ଏବଂ ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ପାଠ ପଢ଼େଇବା ପାଇଁ ବୁଝେଇଲେ । ଶ୍ରାମାଣ୍ଡଳର ଗୋଟିଏ ସେବା କଲେ । କଂଗ୍ରେସର ବାଣୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ।

୧୯୪୦ ମସିହାରେ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କର ସତ୍ୟାଗ୍ରହ ଚେତିଉଠିଲା । ସେଥିରେ ବଛା ବଛା କର୍ମୀମାନେ ଦେଲୁ ଗଲେ । ହଠାତ୍ ସଫଳପୁରରେ କର୍ମୀମାନଙ୍କର ଅଭାବ ପଡ଼ିବାରୁ ପାର୍ବତୀ ଗିରି ଏବଂ ପ୍ରଭାବତୀ ଦେବୀଙ୍କୁ ସଫଳପୁର ପଠାଗଲା । ସେମାନେ ଝିଲପୁର ଥାନା ପୁରନ୍ଧା ପାଲିରେ ପଶ୍ଚାତ୍ତ ଚରଣା ନେଇ କାମ ଆରମ୍ଭ କରି ଦେଲେ ।

୧୯୪୨ ମସିହାର 'ଭାରତଛାଡ଼' ଆନ୍ଦୋଳନ ସମୟରେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଜାତୀୟ ଛର ଛର ନେତା ଦେଲ ଗଲେ । ପ୍ରଭାବତୀ କଂଗ୍ରେସ

ପ୍ରସ୍ତର ପତ୍ର ବାନ୍ତିବା ଦାୟିତ୍ୱରେ ରହିଥିଲେ । ଏହି ଅପରାଧ ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଅଗଷ୍ଟ ୨୩ ତାରିଖରେ ବନ୍ଦୀ କରି ସଫଳପୁର ଜେଲକୁ ପଠାଗଲା । ଦୀର୍ଘ ବର୍ଷେକାଳ ଜେଲଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରି ସାରିଲାପରେ ତାଙ୍କୁ କଟକ ଜେଲକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରାଗଲା । ସେଇ ଜେଲରେ ରମାଦେବୀ, ମାଳତୀ ଚୌଧୁରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସହକର୍ମୀ ମହିଳା ସଂଗ୍ରାମୀମାନେ ଥାଆନ୍ତି । ସେଇ ଜେଲରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ଜେଲ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗକରି ୧୯୪୫ ମସିହାରେ ପ୍ରଭାବତୀ ଦେବୀ ମୁକ୍ତି ପାଇଲେ ।

ଜେଲରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇଲା ପରେ ତାଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱ ବଢ଼ିଯାଇଥିଲା । ରମାଦେବୀଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ଅନୁସାରେ ପ୍ରଭାବତୀ ଦେବୀ ବରଗାଁରେ ୧୯୪୯ ମସିହାରେ ମାତୁମଙ୍ଗଳ କେନ୍ଦ୍ର ସ୍ଥାପନ କଲେ । ଆମ ଅଞ୍ଚଳର ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷିତ ନକରାଇଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ସ୍ୱାଧୀନ ଚିନ୍ତାଧାରା ପ୍ରବେଶ ନକରାଇଲେ; ଭାରତୀୟ ସମାଜ ତିଷ୍ଠି ରହି ପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ନାରୀଜାତିର କଲ୍ୟାଣ ତଥା ପ୍ରଗତି ପାଇଁ ଏହି କେନ୍ଦ୍ର କାମ କରିବ ବୋଲି ସ୍ଥିର କରାଗଲା । ଏଭଳି ଏକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାମରେ ହାତ ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ମହାରାଷ୍ଟ୍ରର ଡାକ୍ତରୀରେ ଚାଲିନ ନେଲେ । ସେଇଠି ଦୀର୍ଘ ୧୫ ଦିନ ପାଇଁ ସେ ମହାରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ସହିତ କାମ କରିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇଲେ । ଏହି ସମୟ ଥିଲା-ପ୍ରଭାବତୀ ଦେବୀଙ୍କ ପାଇଁ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସମୟ । ଏହାରତ୍ନା ବିନୋବା ବାଭେଙ୍କର ଭୂଦାନ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ସେ ନିଜକୁ ସାମିଲ କରିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇଥିଲେ । ଦୁଇବର୍ଷ ପଦଯାତ୍ରା କରି ସେ ଭୂଦାନ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ବିନୋବାଙ୍କୁ ସହଯୋଗ କଲେ ।

ଭାରତ ସ୍ୱାଧୀନତା ଲାଭ କଲାପରେ ପ୍ରଭାବତୀ ଦେବୀ ମାତୁମଙ୍ଗଳ କେନ୍ଦ୍ରରେ ନାରୀ କଲ୍ୟାଣ ଏବଂ ସମାଜ ସେବାରେ ବ୍ରତୀ ରହିଲେ ।

ଭାରତ-ପାକିସ୍ତାନ ଯୁଦ୍ଧରେ ଯତ ବିକ୍ଷତ, ଆହତ ସୈନ୍ୟ ଏବଂ ଶରଣାଗ୍ରୀମାନଙ୍କର ସେବା କରି ସେ ନିଜ ଜୀବନକୁ ଧନ୍ୟ କଲେ । ପ୍ରଭାବତୀ ଦେବୀଙ୍କର ଡ୍ୟାଗ, ନିଷ୍ଠା ଏବଂ ଦେଶପ୍ରିତିକୁ ସମ୍ମାନ ଜଣାଇ ୧୯୮୪ ମସିହାରେ କଟକଠାରେ 'ଭାରତୀୟ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ ପରିଷଦ' ତାଙ୍କୁ 'ରାଷ୍ଟ୍ର ଗୌରବ ପତ୍ର' ପ୍ରଦାନ କଲେ । ସେହିପରି ବାରଣସୀଠାରେ ୧୯୮୯ ମସିହାରେ ତାଙ୍କୁ ଅନୁରୂପ ସମ୍ମାନରେ ସମ୍ମାନିତ କରାଯାଇଛି । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଭାରତର ଡେକାନୀନ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ସୁଶୀଲ ଇନ୍ଦିରାଗାନ୍ଧୀ ୧୯୭୭ ମସିହାରେ ତାତ୍ତ୍ୱପତ୍ର ଦ୍ୱାରା ସମ୍ମାନିତ କରିଥିଲେ । ଓଡ଼ିଶା ସରକାର ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ପୁରସ୍କାର ମାନପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରି ମାଆ ପ୍ରଭାବତୀଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଜଣାଇଛନ୍ତି । ପ୍ରଭାବତୀ ଦେବୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ପୁରସ୍କାର, ସମ୍ମାନ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ସେ ଗୁହାଟି, 'ଏହି ଦେଶର କୋଟି କୋଟି ସନ୍ତାନ ଯେତେଦିନ ଯାଏ, ସୁଖ ଶାନ୍ତିରେ ରହି ପାରି ନାହାନ୍ତି; ସେତେ ଦିନ ଯାଏ - ସେ କେବଳ କାମ କରି ଗୁଲିଥିବେ' । ସମ୍ମାନ - ପୁରସ୍କାର ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଇ ।

ବୀର୍ଯ୍ୟଜ୍ଞ ନିଶାଦେବ,
ଆବାସବାଣୀ, ସଫଳପୁର-୭୫୮୦୦୧ ।

ପବିତ୍ର ସୁଦଶା ବ୍ରତ

ଭାସ୍କର ଚନ୍ଦ୍ର ରାଉତରାୟ

ଅନ୍ଧ, ବନ୍ଧ, ଦଂଶାନ ମଣିଷର ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକତା । ଏହି ଆବଶ୍ୟକତାର ପରିପୁରଣ ନିମନ୍ତେ ଶ୍ରୀ ସମ୍ପଦର ଅଧିଷ୍ଠାତ୍ରୀ, ଅନ୍ନଦାତ୍ରୀ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର ପୂଜା ଆରାଧନା ବୈଦିକ ସୁଗନ୍ଧ ପ୍ରଚଳିତ । ମହାଭାରତୀୟ ଚେତନାରେ ଯେତେ ଧର୍ମ, ଯେତେ ମତବାଦ, ଚଳଣି ଗଢ଼ିଛି, ତା ମଧ୍ୟରେ ଶକ୍ତିମୟୀ, କଲ୍ୟାଣମୟୀ, ଦୌରାଣ୍ୟ ପ୍ରଦାୟିନୀ, ଶ୍ରୀସମ୍ପଦ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର ସର୍ବାପେକ୍ଷା ଅଧିକ । “ଏକା ହଂ ବହୁସ୍ୟାମ୍” ନ୍ୟାୟରେ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ଏକାଧାରରେ ଦୁର୍ଗା, ସରସ୍ୱତୀ, ଶ୍ରୀରାଧା ରୂପେ ମଧ୍ୟ ବଞ୍ଚିତ ।

ସାଧାରଣତଃ ବ୍ରତ କଥାର ନନ୍ଦ ପ୍ରଭାଣରୁ । ତନ୍ତ୍ରର କୁଞ୍ଜରରଣ ବେହେରାଙ୍କ ଓଡ଼ିଆ ଉପନ୍ୟାସ ଗ୍ରନ୍ଥରୁ ସୁବନା ମିଳେ “ପଦ୍ମପୁରାଣରୁ” ସୁଦଶା ବ୍ରତାରମ୍ଭ । ବଳରାମ ଦାସଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁରାଣରେ ମାଣବସା ଗୁରୁବାର ସହିତ ସୁଦଶାବ୍ରତର ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି । ପଦ୍ମ ପୁରାଣରେ ବିଷ୍ଣୁବଲ୍ଲଭୀ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର କୁଟି କରି ବସି କହିଛନ୍ତି :-

ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପଦ୍ମବଚନ କଦସ କୁସୁମେ
ଶ୍ରୀବିଷ୍ଣୁ ବନ୍ଧ ଛଳେ
ଦୀପ୍ୟନ୍ତ୍ୟେର୍ବଦନେ ନରେନ୍ଦ୍ର ଭୁବନେ
ରୁଦ୍ରାବନ୍ଦା ସୁବନେ
ମାତଙ୍ଗେ ତୁରଙ୍ଗେ ବ୍ରହ୍ମେ ତ ଧବଳେ
ଗୋକ୍ଷେ ସୁଗନ୍ଧାବସେ
ସର୍ବେଶ୍ୱେତ ବିରାଜିତା ଶୁଣମୟ
ଶୀତେ ପୀତେ ବାସସୀ ।

ସୁଦଶାବ୍ରତର କାହାଣୀ ଏହିପରି ଦୈବସୂତ ମନୁ ଶ୍ରେୟା, ଅଗ୍ନିଶି ବନ୍ଧା, ମନୁଙ୍କର ଆଗ୍ରହ ହେତୁ ଅଗ୍ନିଶି ପୁନି, ପଦ୍ମପୁରାଣରେ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର ମହିମା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି- “ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ କଥା ଶୁଣିଲେ ବଡ଼ପଣ ହୋଇବ ଧନବନ ଆସ ବଡ଼େ, ସ୍ତ୍ରୀ ସୁଲକ୍ଷଣୀ ହୋଇବ ।”

ସତ୍ୟ ସ୍ତରରେ ରାଜା ବୀର ବିଦ୍ୟାଙ୍କର ପତ୍ନୀ ରାଣୀ ରିହାବତୀ ଓ ମନ୍ତ୍ରୀ ଚିତ୍ରକେଶ୍ୱରଙ୍କ ପତ୍ନୀ ପଦ୍ମାବତୀ ଦୁଇ ପକ୍ଷୀ ସମୁଦ୍ରକୁ ସ୍ନାନ କରିଛନ୍ତି ।

ସମୁଦ୍ର ଉତ୍ତରେ ଦେବକନ୍ୟାମାନେ ପ୍ରତ୍ୟାପ ବାରି
ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର ପୂଜାର୍ଚ୍ଚନା ବସନ୍ତଋତୁରେ ହେଉଛି । ଦୁଇ

ପକ୍ଷୀଙ୍କର ଜିଜ୍ଞାସା ଚରିତାଥୀ କରିବାକୁ ଯାଇ ଏମାନେ କା ଶ୍ରୀସୁଦଶାବ୍ରତ ଓଷା ଏବଂ ଏହା କଲେ ମନବାଞ୍ଛା ପୂରଣ ହୁଏ ବୋଲି କହିଲେ ।

ଏହାର ବିଧାନ ଏହିପରି ଶୁକ୍ଳପକ୍ଷ ଦଶମୀ ଗୁରୁବାର ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର ସୁଦଶାବ୍ରତ ହୁଏ, ଦଶକେରୀ ପୂର୍ବ, ହଳଦୀର ପୂର୍ବ ଦଶଗୋଟି ଗୁଆ, ଦଶ ବର୍ଣ୍ଣର ପୁଷ୍ପ, ଦଶଗୁଥ ଗୁଳ୍ମ ପୂଜା (ସ୍ନାନ କରି ବଳିବା) ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର ଦଶନାମ ସୁମରଣା କରି ଦଶ ପକାଇବ । ପ୍ରଥମେ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ, ଦ୍ୱିତୀୟେ କମଳା, ତୃତୀୟେ ପଦ୍ମା, ଚତୁର୍ଥେ ହରପ୍ରିୟା, ପଞ୍ଚମେ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଭଞ୍ଜନା, ଷଷ୍ଠେ କୌମେକଳି, ସପ୍ତମେ ଗଜବାହୀନୀ, ଅଷ୍ଟମେ ଚଞ୍ଚଳା, ନବମେ ଜାନକୀ, ଦଶମେ ଗକୁଣୀ, ଗୁଆସ୍ଥଳରେ ଦଶଗୁଥ ପୂଜାରେ ପାଳିବ । ଜୀରା, କର୍ପୂର, ଛେନା, ନଡ଼ିଆ, ମୁଗ ଚୋର ଗୋଟି ପିଠା କରିବ । ପଦ୍ମଚିତା ଦେଇ କଳସି ବସାଇ ପୂଜା କରିବ । ହସ୍ତରେ ବ୍ରତ ବାନ୍ଧିବ, ଆଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ବରଣ କରି ପଦ୍ମପୁରାଣ ଶୁଣିବ । ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ବର୍ଷରେ ବ୍ରତ ଉଦ୍‌ଯାପନ କରିବ । ବ୍ରତର ଉଦ୍‌ଯାପନ ନ କଲେ ଦୋଷ । ଏ ରୂପେ ବ୍ରତ ପାଳନ କଲେ ଶ୍ରୀ ଅଭୀଷ୍ଟ ପୂରଣ ହୁଏ ।

ଦେବକନ୍ୟାମାନେ ପୁନଃ ଏ ବ୍ରତର ମହିମା ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଯାଇ ଏକ କାହାଣୀ କହିଛନ୍ତି । ରାଜା ବିଷ୍ଣୁବଲ୍ଲଭ ରାଣୀ ସୁଲକ୍ଷଣା ଓ ମନ୍ତ୍ରୀ ପତ୍ନୀ ପଦ୍ମା ଦୁଇ ପକ୍ଷୀ ହେଲେ ।

ମହାସୁୟାଶ ପରେ ଧର୍ମରାଜଙ୍କ ଦରବାରରେ ପାପପୁରାଣ ବିଶ୍ୱର ହେଲା । ସୁଦଶାବ୍ରତ କରି ମହାସୁୟା ଲାଭକରିବାର ପରଜନ୍ମରେ ମନ୍ତ୍ରୀ ରାଣୀ ରୂପେ ଏବଂ ରାଣୀ ମନ୍ତ୍ରୀପତ୍ନୀ ରୂପେ ମର୍ତ୍ତ୍ୟରେ ଜନ୍ମ ନେଲେ ।

ପୁନଃ ଦୁହେଁ ସଖା ହେଲେ । ଏକଦା ସୁଦଶାବ୍ରତ ପଢ଼ିବା ଦୁହେଁ ବିଧି ପୂର୍ବକ ବ୍ରତ କରି ହସ୍ତରେ ବ୍ରତ ବନ୍ଧନ କଲେ । ମନ୍ତ୍ରୀ ପତ୍ନୀଙ୍କର ବ୍ରତ ହଜିବାରୁ ସେ ଦୁଃଖରେ ଅନ୍ଧଜଳ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ । ଦେହ ଛାଡ଼ି ହେଲା । ମନ୍ତ୍ରୀ ରାଜାଙ୍କୁ କହିବା ଲାଗିଲା ଶତ ବାରଣ ସତ୍ତ୍ୱେ ରାଜା ରାଣୀଙ୍କର ସୁଦଶାବ୍ରତ କଲେ । ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଦେଲେ । ମନ୍ତ୍ରୀ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ଦେଲେ । ସେ ଗ୍ରନ୍ଥ ବିଶ୍ୱାସରେ ଶୁଚିସ୍ନାତା ହୋଇ ଶୁକ୍ଳପାତ ପରିଧାନ ପୂଜା ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ସୁମରଣା କରି ହସ୍ତରେ ବ୍ରତ ବନ୍ଧନ କରି ଅନ୍ଧପାତ କଲେ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀ ହୋଇଥିବା ହେବାରୁ ଅନ୍ଧଦିନ ପରେ ରାଜାଙ୍କ ରାଜ୍ୟ, ସମ୍ପତ୍ତିରୂପ ହେଲା । ପାଟ ଅମାତ୍ୟ ରାଜାଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟରୁ ବିତାଡ଼ିତ କଲେ । ରାଜା ପହଞ୍ଚି ଓ ଦୁଇ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଧରି ଅରଣ୍ୟରେ ବୁଲିଲେ । ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ପୁତ୍ର ଦୁଇଙ୍କୁ ନେଇ ସାଧବ ଘରେ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ଧଦିନ ହେଲେ । ଫଳମାନ ଅରଣ୍ୟରେ ଅନ୍ଧର ହେଲେ । ରାଜାରାଣୀ ଶୁଧା, ତୃଷ୍ଣାରେ ବିକଳ ହେଲେ । ରାଣୀ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଜଣାଇଲେ । ଦୁହେଁ କମଳିନୀ ନଗରରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ । ରାଜା ସାହେବ ସାଧବ ନିକଟରେ ପୂଜା ଲାଗିଲେ । ରାଣୀ ସାଧବାଣୀଙ୍କର ପରିଶ୍ରମିକା ହୋଇ ରହିଲେ । ଏକଦା ସୁଦଶାବ୍ରତ ପଡ଼ିଲା । ରାଣୀ ସାଧବାଣୀ ସହିତ ସୁଦଶାବ୍ରତ କଲେ । ଶ୍ରୁତିସ୍ମୃତି ଦେଖି ଉଦ୍ଧୃତରେ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ସ୍ମୃତି କଲେ । ଅନୁତାପର ଅଶ୍ରୁଧାରରେ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ଅଭିଷିକ୍ତ କଲେ । କଲ୍ୟାଣୀମୟୀ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ତୃପ୍ତ ହୋଇ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ । ରାଣୀ ସୁଦଶା ଓ ସୌଭାଗ୍ୟ ଫେରିପାଇଲେ ।

ରାଜା ଦୂତରାଜ୍ୟ, ଏମିତି ଓ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ଫେରି ପାଇଲେ । ବ୍ରତ କରି ରାଜ ସମ୍ପଦୀପରେ ରାଜା ହେଲେ ଓ ଘରେ ଘରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ବ୍ରତ ପାଳନ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ ।

ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀର ମହିମାମୟ କାହାଣୀ ଶ୍ରବଣ କରି ରାଣୀ ଓ ମନ୍ତ୍ରୀ ଏହି ବ୍ରତ ଆରମ୍ଭ କଲେ ଓ ଏହା ପୁଣ୍ୟବୀ ବିଶ୍ୱାସୀତ ବ୍ରତ ରୂପେ ପରିଗଣିତ ହେଲା ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଏମିତି ଯେବେ, ଅନ୍ଧଦିନ, କଲ୍ୟାଣମୟୀ, ଶାନ୍ତିପ୍ରଦାୟିନୀ, ଜଗନ୍ନନୀ, ଜାତି, ଧର୍ମ, ବର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିଶେଷରେ ଶ୍ରୁତି ପୂର୍ବକ ଯିଏ ବିଧିବିଧାନରେ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର ବ୍ରତ କଲେ ଅସ୍ତ୍ର ଏମିତି ଲାଭ କରନ୍ତି ।

ଯେ ପଦ୍ମ, ଶୁଣନ୍ତି ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ତାଙ୍କୁ ସର୍ବ କରିପାରେ ନାହିଁ । ଧର୍ମର ପ୍ରଭୁର ପାଇଁ ଏହି ବ୍ରତ ବା ଓଷା ଅଭିପ୍ରେତ ହେଲେ ହେଁ ସମାଜିକ ଜୀବନରୁ ଶୁଦ୍ଧପୂତ କରିବା ଏହି ବ୍ରତର ମୂଳ ଲକ୍ଷ୍ୟ । ବିଶ୍ୱରେ ପଣ୍ଡିତେ, ଆଶୁରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ, ଯେଉଁଠାରେ ଶୁଦ୍ଧତା, ପରିଚ୍ଛନ୍ନତା, ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସେଠାରେ ଅର୍ଥାତ ଶ୍ରୀସମ୍ପଦ ପ୍ରଶାନ୍ତ ସେଇଠାରେ ବିରାଜମାନ କରେ ।

ଏହି ବିଧିବିଧାନ ଓ ଉପଦେଶାବଳୀ କେବଳ ଧର୍ମଦୃଷ୍ଟିରୁ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ତାହାନ୍ତୁହେଁ, ଏହା ବୈଜ୍ଞାନିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଅନୁକୂଳ ମଧ୍ୟ । ପତି ହିଁ ପତ୍ନୀର ପରମ ଆରାଧ୍ୟ ଦେବତା । ପତିର ସେବା ପତ୍ନୀର ପରମଧର୍ମ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପୁରାଣ, ସୁଦଶାବ୍ରତ ଏହାର ସାର୍ବଜନିନତା ଉପଦେଶ ପାଇଁ ଘରେ ଘରେ ଆଦୃତ ଓ ଜନପ୍ରିୟ । ଏହାର ବିଧି ବିଧାନ ଅଦ୍ୟାବଧି ଘରର ବୁଲବଧୁମାନେ ଶୁଭ ନିୟମ ଓ ନିଷ୍ଠାର ସହିତ ପାଳନ କରିଥାନ୍ତି । ଓଡ଼ିଶାର ସାଂସ୍କୃତିକ ପରମ୍ପରାରେ ଏହା ଏକ ଅଲଗା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପରି ବହୁ ପୁରାଣ କାଳରୁ ଅଦ୍ୟାବଧି ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ପାଳିତ ହୋଇ ଆସୁଛି ।

ବ୍ରହ୍ମପୁର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଉଚ୍ଚ ବିହାରଠାରେ ଆୟୋଜିତ ସର୍ବ ଭାରତୀୟ ରାଜନୀତି ବିଜ୍ଞାନ ସମ୍ମିଳନୀରୁ ମାନ୍ୟବର ରାଜ୍ୟପାଳ ଶ୍ରୀ ବି. ସତ୍ୟନାରାୟଣ ରେଡ୍ଡୀ ଉଦ୍ଘାଟନ କରୁଛନ୍ତି

ସାର୍ଥକ ସ୍ୱପ୍ନ

ପତିତ ଜମି ପୁନରୁଦ୍ଧାର ଯୋଜନାରେ ଫୁଲବାଣୀ ଜିଲ୍ଲାର ଶୁକ୍ଳାଞ୍ଚଳ ଗୁଣର ଅଗ୍ରଗତିରେ ବାଲିଗୁଡ଼ା କୃଷି ସର୍ବଲ୍ ଅନ୍ୟତମ

ବାଲିଗୁଡ଼ା ବ୍ଲକ ଅନ୍ତର୍ଗତ ପଥାୟତ ନାଁ ବାଟାଗୁଡ଼ା । ବାଲିଗୁଡ଼ା ସଦର ମହକୁମାଠାରୁ ୧୨ କି.ମି. ଦୂରତ୍ୱରେ ଅବସ୍ଥିତ । ବଣ, ଜଙ୍ଗଲ ଘେରା ଏହି ଗ୍ରାମ । ଆଦିବାସୀ ବସତି ବହୁଳ ଅଟେ । ଜଙ୍ଗଲଜାତ ପ୍ରବ୍ୟ ଓ ଗୁଣ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ । ଗୁଣ ଜମି ମଧ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଅଭାବରୁ ଉନ୍ନତି କୃଷି ପ୍ରଣାଳୀ, ବୈଷୟିକ ଜ୍ଞାନ ଅଭାବରୁ ନିଜସ୍ୱ ପୁରାତନ ପ୍ରଣାଳୀରେ ଗୁଣୀ ଗୁଣ କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଚଳିତ ଖରିଫ ଓ ରବି ଋତୁରେ ଫୁଲବାଣୀ ଜିଲ୍ଲାରେ କରାଯାଇଥିବା ଶୁକ୍ଳାଞ୍ଚଳ ଗୁଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବାଲିଗୁଡ଼ା ବ୍ଲକର ବାଟାଗୁଡ଼ା କୃଷି ସର୍ବଲ୍ ଅନ୍ୟତମ ଅଟେ । ପତିତ ଜମିର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ଯୋଜନାରେ ବାଟାଗୁଡ଼ା ଅଞ୍ଚଳର ୧୨ ଟି ଆଦିବାସୀ ଗୁଣୀ ଶ୍ରୀ ସାବିତ୍ରୀ ମଲିକ, ଶିବରାମ, ବିଆନି, କାହ୍ନୁ ମଲିକ, ଅଭିମନ୍ୟୁ, ଧରମ୍ଭୁ, ବୈରା ମଲିକ ପୁଣ୍ୟ ଗୁଣୀମାନଙ୍କର ନିଜସ୍ୱ ୨୫ ଏକର ଅନୁର୍ବଳ ଜମିକୁ ଉନ୍ନତ ଗୁଣ ଆରସ କରାଗଲା । ଏହି ଶୁକ୍ଳାଞ୍ଚଳ ଗୁଣ ପ୍ରଥମ ଗୁଣ 'ଡିଙ୍ଗରଗାଣୀ' ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦ୍ୱିତୀୟ ଗୁଣ ଟିଳା କରାଯାଇଛି । ଏ ଅଞ୍ଚଳର ଗୁଣୀମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଉନ୍ନତ ଗୁଣ ସଫଳରେ ଅଛୁ ଥିଲେ । ଉନ୍ନତ ବିହନ, ସାର, ପୋକମାଛ ଔଷଧ ବ୍ୟବହାର

କୌଣସି ଶିକ୍ଷା ଅଭାବରୁ ଜାଣି ନ ଥିଲେ । ଏହି ଅଞ୍ଚଳରେ ଅବସ୍ଥିତ କୃଷି କର୍ମଚାରୀ ଶ୍ରୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସ୍ୱାଇଁଙ୍କ ଅକ୍ଷାତ୍ତ ପରିଚ୍ଛା ଓ ଦିଗ୍ ବର୍ତ୍ତନ ତଥା ଗୁଣୀମାନଙ୍କୁ ପରିଚ୍ଛାମ ଯୋଗୁ ଏହିକାର୍ଯ୍ୟ ସଫଳ ହୋଇଛି ଏବଂ ପତିତ ଜମିର ପୁନରୁଦ୍ଧାର କ୍ଷେତ୍ର ପାରିଥିବାରୁ ଆଜି ପଥାୟତ ଅଞ୍ଚଳର ସମସ୍ତ ଗୁଣୀଙ୍କ ମନରେ ଆନନ୍ଦ ଉଦ୍‌ଘାଟନା ଖେଳିଯାଇଛି । ଗ୍ରାମ ପଥାୟତ ସବୁଜ ବିପ୍ଳବ ପଥରେ ଆଗେଇ ଚାଲିଛି ।

ଏହି ୧୨ ଜଣ ଗୁଣୀ ନିଜସ୍ୱ ଏହି ୨୫ ଏକର ଜମିରେ ପୂର୍ବରୁ କୌଣସି ଗୁଣ କରୁନଥିଲେ, କାରଣ ଜମି ଅନୁର୍ବଳ ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରଥମ ଗୁଣ 'ଡିଙ୍ଗରଗାଣୀ' ସବୁଜ ଗୁଣ କରାଯାଇଛି ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଗୁଣ ଟିଳା କରାଯାଇଛି । ଏ ବର୍ଷ ଗୁଣରେ ଟିଳା ଏକର ପ୍ରତି ୩ କ୍ୱିଣ୍ଟାଲ ହାରରେ ଅମଳ ହେବ ବୋଲି ଗୁଣୀମାନେ ଆଶାସ୍ତୀ । ଏହି ପରି ହାରାହାରି ୨୫ ଏକରରୁ ପ୍ରାୟ ୭୫ କ୍ୱିଣ୍ଟାଲ ଗୁଣ ହେବା ଗୁଣୀମାନେ ଆଶା କରିଛନ୍ତି ।

ଏହି ୧୨ ଜଣ ସାହାସୀ ଆଦିବାସୀ ଗୁଣୀଙ୍କ ସଫଳ ପଦକ୍ଷେପ ଏ ଅଞ୍ଚଳରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗୁଣୀମାନଙ୍କୁ ସାହାସ ଓ ଦିଗ୍ବର୍ତ୍ତନ ଦେବାରେ ସହାୟକ ହୋଇଛି ଏବଂ ବାଟାଗୁଡ଼ା ଗ୍ରାମ ପଥାୟତ ସବୁଜ ବିପ୍ଳବ ପଥରେ ଆଗେଇ ଚାଲିଛି ।

ଅଶୋକ କୁମାର ସାହୁ,
ଉପଖଣ୍ଡ ପୂରଣ ଓ ଗୋବ ସମ୍ପର୍କ ଅଧିକାରୀ,
ବାଲିଗୁଡ଼ା ।

ଦୁଷ୍ଟାହସିକ ନଦୀପାର୍ଶ୍ବ ପଦଯାତ୍ରା

ଆସନ୍ତା ମାର୍ଚ୍ଚ ୫ ତାରିଖଠାରୁ ୧୫ ତାରିଖ ଯାଏ ୨୨୦ କିଲୋମିଟରର ଦୁଷ୍ଟାହସିକ ପଦଯାତ୍ରା ଆୟୋଜିତ ହେବ । ଏହା ଫୁଲବାଣୀ ଜିଲ୍ଲାର ବୁଦ୍ଧଗୁଡ଼ାଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ତୁମୁଡ଼ିବନ୍ଧ, ଲଙ୍କାଗଡ଼, ମଦନପୁର, ଚେନ୍ନୁଲିଖୁଡ଼ି, ଚିଟିଲାଗଡ଼, ଧରମଗଡ଼, ଚନ୍ଦ୍ରାଞ୍ଜଳି ଅତିଥିମ କରି ନବରଙ୍ଗପୁର ଜିଲ୍ଲାର ବାହାଡ଼ାଠାରେ ଉଦ୍‌ଯାପିତ ହେବ । ଏଥିନିମନ୍ତେ ଫୁଲବାଣୀ, ବୌଦ୍ଧ, ସୋନପୁର, ବଲାଙ୍ଗୀର, କୋରାପୁଟ, ନବରଙ୍ଗପୁର, କଳାହାଣ୍ଡି ଓ ନୂଆପଡ଼ା ଜିଲ୍ଲାର ସୁବକ ସୁବତୀମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଦରଖାସ୍ତ ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଇଛି । ନିମ୍ନୋକ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟାୟକୀ ପୁରଣ କରୁଥିବା ଦରଖାସ୍ତଗୁଡ଼ିକୁ ବିଶ୍ୱରକ୍ତ ନିଆଯିବ :-

(୧) ବୟସ ୧୮ରୁ ୩୫ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ଆବଶ୍ୟକ,
(୨) ପ୍ରାର୍ଥୀ/ପ୍ରାର୍ଥୀନୀ ସୁସ୍ଥ ସରଳ ଏବଂ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ହୋଇଥିବେ ଓ ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ତାଙ୍କରୀ ସାଟିଫିକେଟ୍ ଦାଖଲ କରିବେ, (୩) କଲେଜ ଛାତ୍ର ଜିଏସ୍ ସ୍କୋଲ୍‌ସେବୀ ଅନୁଷ୍ଠାନମାନଙ୍କର ପଠ୍ୟ ହୋଇଥିବେ ଏବଂ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ତାଙ୍କ ଦରଖାସ୍ତକୁ ଅନୁମୋଦନ କରିଥିବେ, (୪) ବିପଦର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବା ବିଧି କୌଣସି ଆଘାତଜନିତ କ୍ଷତି ପାଇଁ ଆୟୋଜକ ଦାୟୀ ହେବେ ନାହିଁ । ଏହି ନିମ୍ନରେ ଏକ ଅର୍ଜୀକାର ପତ୍ର ଦାଖଲ କରିବେ, (୫) ପଦଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଯାତାକାଳୀନ ରହିବା ଓ ଖାଇବା ସୁବିଧା ଛଡ଼ା ଏକ ପୋଷାକ ଆୟୋଜକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ, (୬) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଠିକଣା, ନାମ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ସାଟିଫିକେଟ୍ ୧୫-୨-୧୯୯୪ ତାରିଖ ସୁଦ୍ଧା ଫିଡ଼ା ଓ ସୁବସେବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାଳାୟ, ନୟାପଲୀ, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫୧୦୧୨ଙ୍କ ଠିକଣାରେ ଗରୁକ ସୁବକ ଓ ସୁବତୀମାନେ ଆବେଦନ କରିବେ ।

ଖରାଦିନିଆ ରାସ୍ତା ଖୋଲିଲା

ରାଜ୍ୟ ରାଜପଥ ୧୫ର ମହାନଦୀର ସୋନପୁରଠାରେ ସଫଳପୁର-ସୋନପୁର, ତେଲନଦୀର ତୁଷରାଠାରେ ତୁଷରା-ଗୁଡ଼ଡେଲା ଏବଂ ସୋନଗଡ଼ ନଦୀର ଦେଓଗାଁଠାରେ ତୁଷରା-ଅନୁନପୁର ଖରାଦିନିଆ ରାସ୍ତା ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କ ଯାତାୟତ ପାଇଁ ୧୯୯୪ ଜାନୁଆରୀ ପହିଲାକୁ ଖୋଲାଗଲା ବୋଲି ବଲାଙ୍ଗୀର ପୂର୍ବ ବିଭାଗ ନିବାହୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ଏକ ବିଜ୍ଞାପିତ କରାଇଛନ୍ତି ।

ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ପ୍ରଯୋଜନା ଉପଦେଷ୍ଟା କମିଟି ବୈଠକ

ପୁରନା ଓ ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ ବିଭାଗର ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ପ୍ରଯୋଜନା ଉପଦେଷ୍ଟା କମିଟିର ବୈଠକ ବିଭାଗୀୟ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବୈରାଗୀ ଜେନାଙ୍କ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାରେ ଗତ ଜାନୁଆରୀ ୨୪ ତାରିଖ ଦିନ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଯାଇଛି । ବୈଠକରେ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ପ୍ରଯୋଜକ ଏବଂ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକମାନଙ୍କର ଅନୁମୋଦିତ ତାଲିକା ଗ୍ରହୀତ ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ “ଦୁଇ ସନ୍ତାନ ଆଦର୍ଶ”, “ବିବାହ ଉତ୍ସବ ବ୍ୟୟ ସଙ୍କୋଚନ”, “ସର୍ବନିମ୍ନ ମଜୁରୀ ସଂଗୋଧନ”, “ଓଡ଼ିଶାର ବୌଦ୍ଧ ପରମ୍ପରା” ପ୍ରଭୃତି ବିଷୟବସ୍ତୁ ଉପରେ ପ୍ରାମାଣିକ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ସୃଷ୍ଟି ନିମନ୍ତେ ଛିର କରାଯାଇଛି । ଏହାଛଡ଼ା “ବ୍ୟାସକବି ଫକୀର ମୋହନ” “ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ ବିପ୍ଳାବୁଦ୍ଧା” ଏବଂ “ଚନ୍ଦନହଜୁରୀ”ଙ୍କ ଜୀବନୀ ଓ କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ ଉପରେ ପ୍ରାମାଣିକ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ନିର୍ମାଣ କରାଯିବାର ଛିର କରାଯାଇଛି । କମିଟିର ବୈଠକରେ “ଓଡ଼ିଶାର ସାଂସ୍କୃତିକ ପରମ୍ପରା” “ନଦୀ”, ଓ “ପର୍ବତମାଳା” ଉପରେ ଧାରାବାହିକ ଡିଡ଼ିଓ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ନିର୍ମାଣ ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତାବ ଗ୍ରହୀତ ହୋଇଯାଇଛି । ଉକ୍ତ ବୈଠକରେ ପୁରନା ଓ ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ ବିଭାଗର ଶାସନ ସଚିବ ଶ୍ରୀ ଅଶୋକ କୁମାର ମିଶ୍ର, ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ତଥା ଅତିରିକ୍ତ ଶାସନ ସଚିବ ଶ୍ରୀ ସୁରେନ୍ଦ୍ର ଜେନା, ଅତିରିକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ତଥା ସୁଗୁ ଶାସନ ସଚିବ ଶ୍ରୀ ବିଶ୍ୱଜିତ ଦାସ, ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ନିର୍ମାତା ଶ୍ରୀ ରାଧାନାଥ ଭଟ୍ଟ ଏବଂ ନାଟ୍ୟକାର ଶ୍ରୀ ବିଜୟ ମିଶ୍ର ପ୍ରଭୃତି ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ।

ବୀର ସୁରେନ୍ଦ୍ର ସାଏଙ୍କ ଆଦର୍ଶ ଓଡ଼ିଆ ଜାତିର ସ୍ୱାଭିମାନ ଜାଗ୍ରତ କରିବ

ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ ବୀର ସୁରେନ୍ଦ୍ର ସାଏଙ୍କ ତ୍ୟାଗ, ଦେଶପ୍ରେମ ଓ ଆଦର୍ଶରେ ଉଦ୍‌ବୁଦ୍ଧ ହେଲେ ଓଡ଼ିଆ ଜାତିର ସ୍ୱାଭିମାନ ଓ ସାହାସ ଜାଗ୍ରତ ହେବ ବୋଲି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବିଜୁ ପଟ୍ଟନାୟକ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ।

ସମ୍ପ୍ରତି ସ୍ଥାନୀୟ ପୁରନା ଉତ୍ତରଠାରେ ଗଙ୍ଗାଧର ମେହେର ସ୍ମୃତି କମିଟି ଓ ବୀର ସୁରେନ୍ଦ୍ର ସାଏ ମେହେର ଉତ୍ତମ୍ଭବ କମିଟି ତଥା ରାଜ୍ୟ ପୁରନା ଓ ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ ବିଭାଗ ଦ୍ୱାରା ଆୟୋଜିତ ରାଜ୍ୟ

ହରୀୟ ବୀର ପୁରୋଧା ସାଧୁ ଜୟନ୍ତୀ ଉତ୍ସବରେ ପୁଣ୍ୟ ଅତିଥି ରୂପେ ଯୋଗ ଦେଇ ଶ୍ରୀ ପଟ୍ଟନାୟକ କହିଲେ ଯେ ବୀର ପୁରୋଧା ସାଧୁଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ବିଦେଶୀ ଶାସନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଜାଗ୍ରତ ହୋଇ ପାରିଥିଲା, ଇତିହାସରେ ତା'ର ପଞ୍ଚାଙ୍ଗ ନାହିଁ । ଆଧୁନିକ ଋଣ କୌଶଳରେ ଅନଭିଜ୍ଞ ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ ସଂଗଠିତ କରି ସେ ପ୍ରକଳ ପରାଜନୀ ହିତଶୁ ଶାସନକୁ ଦୋହଲାଇ ଦେଇଥିଲେ । ଇତିହାସରେ ତାଙ୍କୁ ଜାତୀୟ ବୀରର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଦେବା ପାଇଁ ଏତିହାସିକମାନେ ଉଦ୍ୟମ କରିବାକୁ ସେ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ । ପୁରୋଧା ସାଧୁଙ୍କ ଉଚ୍ଚ ମହାନ ବିପ୍ଳବୀ ଓ ବୀରବର ଦାୟାଦ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ଆଜି ଓଡ଼ିଆ ଜାତି ତା'ର ସବୁ କିଛି ହରାଇ ବସି ଥିବାରୁ ପୁଣ୍ୟମଣ୍ଡଳୀ ଶ୍ରୋତ୍ର ପ୍ରକାଶ କରି କହିଲେ ଯେ ଓଡ଼ିଆ ଜାତି ତା'ର ହୃତ ଗୌରବକୁ ଫେରି ପାଇବା ପାଇଁ ସାହାଯ୍ୟ ଓ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦରକାର । ସେ ଆଶା କରିଥିଲେ ଯେ ପୁରୋଧା ସାଧୁଙ୍କ ଉଚ୍ଚ ବରପୁତ୍ରଙ୍କ ଆଦର୍ଶ ଅନୁସରଣ କଲେ ଓଡ଼ିଆ ଜାତି ନିଜର ଉପରକୁ ଉଠି ପାରିବ ।

ପୁରୁଣା ଓ ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବିଭାଗୀ ଜେନାଙ୍କ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାରେ ଆୟୋଜିତ ଏହି ରାଜ୍ୟହରୀୟ ଉତ୍ସବରେ ଗ୍ରାମ ଉନ୍ନୟନ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ପ୍ରସନ୍ନ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ କହିଲେ ଯେ ଅନନ୍ୟ ସାଧାରଣ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ ପୁରୋଧା ସାଧୁଙ୍କୁ ଇତିହାସରେ ଯଥାର୍ଥ ସ୍ଥାନ ଦେବା ପାଇଁ ଆମର ଏତିହାସିକମାନେ ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ଉଦ୍ୟମ ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରିବା ଦରକାର । ସେ ସମୟରେ ବଣ ପାହାଡ଼ ନିବାସୀ ଅସ୍ଥଳରେ ଲୁଚି ଛପି ପୁରୋଧା ସାଧୁ ଯେଉଁ ଗରିଲା ଯୁଦ୍ଧ ଚଳାଇ ଥିଲେ ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ସେ ଅବତାରଣା କରିଥିଲେ । ପ୍ରଶାନ୍ତ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ ଶ୍ରୀ ବିଭବ ପାଣି ଓ ବିଶିଷ୍ଟ ଏତିହାସିକ ତତ୍ତ୍ୱର ନଗନାଥ ପଟ୍ଟନାୟକ ସମ୍ମାନିତ ବୋଲି ରୂପେ ଯୋଗ ଦେଇ ବୀର ପୁରୋଧା ସାଧୁଙ୍କ ଜୀବନ ଓ ହିତଶୁ ଶାସନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତାଙ୍କର ସଂଗ୍ରାମ ସମ୍ପର୍କରେ ପର୍ଯ୍ୟାଲୋଚନା କରି ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଉଦ୍ୟୋଗରେ ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ ।

ପୁରୁଣା ଓ ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବିଭାଗୀ ଜେନା ତାଙ୍କର ପରାପତି ଅଭିଭାଷଣରେ ବୀର ପୁରୋଧା ସାଧୁଙ୍କୁ ଜାତୀୟ ସ୍ତରରେ ପରିଚିତ କରାଇବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ରକ୍ଷା ଦିଗରେ ରାଜ୍ୟବାସୀ ପୁତିଯୋଗିତାରେ ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ ।

ପରା ଆରକ୍ଷରେ ବିଭାଗୀୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଶ୍ରୀ ପୁରସେନ ଜେନା ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପୁରୁଣା ପ୍ରଦାନ କରି ବୀର ପୁରୋଧା ସାଧୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ନିବେଦନ କରିଥିଲେ । ଏହି ଉପଲକ୍ଷେ ଆୟୋଜିତ ପ୍ରବନ୍ଧ ଓ ବକ୍ତୃତା ପ୍ରତିଯୋଗିତାର ହତୀ ପ୍ରତିଯୋଗୀମାନଙ୍କୁ ପୁଣ୍ୟମଣ୍ଡଳୀ ଶ୍ରୀ ବିଭୁ ପଟ୍ଟନାୟକ ପୁରସ୍କୃତ କରିଥିଲେ । ପରା ଶେଷରେ ସାସ୍ତ୍ରୀୟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପରିବେଷିତ ହୋଇଥିଲା ।

ଗତ ତ୍ରିଦେସର ପୁଣ୍ୟ ରାଜ୍ୟରେ ୭୧,୧୯୫ଟି ଉନ୍ନତ ଲୁଲା ସ୍ଥାପିତ

ଗତ ଆଶ୍ୱିନ ବର୍ଷରେ ରାଜ୍ୟରେ ଏକ ଲକ୍ଷ ୨୦ ହଜାର ଉନ୍ନତ ଲୁଲା ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ପାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ଗତ

ତ୍ରିଦେସର ମାସ ଶେଷ ପୁଣ୍ୟ ସମୁଦାୟ ୭୧,୧୯୫ଟି ଉନ୍ନତ ଲୁଲା ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି । ତନ୍ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ଗତ ତ୍ରିଦେସର ମାସରେ ସ୍ଥାପିତ ୧୨,୭୫୮ ଉନ୍ନତ ଲୁଲା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ତ୍ରିଦେସର ମାସରେ ୧୧,୬୫୫ଟି ସ୍ଥାୟୀ ଲୁଲା ଓ ୧,୧୧୩ଟି ଉପାତ୍ମକ ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଗତ ତ୍ରିଦେସର ମାସରେ ସଫଳପୂର୍ବ ଜିଲ୍ଲାରେ ୧,୭୨୯ଟି ଶୋଖି ଜିଲ୍ଲାରେ ୧,୪୧୨ଟି, ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲାରେ ୧,୨୧୮ଟି, ବରଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲାରେ ୧,୧୬୧ଟି, ଫୁଲବାଣୀ ଜିଲ୍ଲାରେ ୭୦୭ଟି, ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲାରେ ୬୧୨ଟି, ଅନୁଗୁଳ ଜିଲ୍ଲାରେ ୫୫୪ଟି, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ଜିଲ୍ଲାରେ ୫୫୧ଟି, ଡେଝାନାଳ ଜିଲ୍ଲାରେ ୫୧୭ଟି, ନବରଙ୍ଗପୁର ଜିଲ୍ଲାରେ ୪୯୧ଟି, ପୁରୀପୁର ଜିଲ୍ଲାରେ ୪୫୦ଟି, କେନ୍ଦୁଝର ଜିଲ୍ଲାରେ ୪୪୧ଟି, ନଗରସିଂହପୁର ଜିଲ୍ଲାରେ ୪୧୨ଟି, ନୂଆପଡ଼ା ଜିଲ୍ଲାରେ ୨୬୩ଟି, କଳାହାଣ୍ଡି ଜିଲ୍ଲାରେ ୨୧୫ଟି, ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଜିଲ୍ଲାରେ ୨୦୫ଟି, ବଲାଙ୍ଗୀର ଜିଲ୍ଲାରେ ୨୦୦ଟି, ନୟାଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲାରେ ୧୭୨ଟି, ବରଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲାରେ ୧୭୦ଟି, ରାୟଗଡ଼ା ଜିଲ୍ଲାରେ ୧୦୦ଟି ଓ ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲାରେ ୬୧ଟି ସ୍ଥାୟୀ ଲୁଲା ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଜିଲ୍ଲାରେ ୭୫୦ଟି, ନୟାଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲାରେ ୨୦୦ଟି, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ଜିଲ୍ଲାରେ ୧୫୦ଟି ଓ ଶୋଖି ଜିଲ୍ଲାରେ ୧୧୧ଟି ଉପାତ୍ମକ ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଛି ।

ସେତ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ୧୨୦-ପଦାତିକ ବାହିନୀ ପରିବର୍ତ୍ତନ

ଗତ ଜାନୁଆରୀ ୧୯ ତାରିଖରେ ସେତ ଓ ସଂସଦୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବିଭବ ମହାପାତ୍ର ସ୍ଥାନୀୟ ୧୨୦-ପଦାତିକ ବାହିନୀ ଆମର ଗର୍ବ ଓ ଗୌରବ ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରି ବାଟାଲିୟନ ନିୟୋଜିତ କରିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ସାହାଯ୍ୟ ସହଯୋଗ ଦିଆଯିବା ଉପରେ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ମହାପାତ୍ର ଗୁରୁତ୍ୱ ଆବେଶ କରିଥିଲେ । କଳିଙ୍ଗ ସେନାମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ଉଚ୍ଚ ପ୍ରଶଂସା କରି ଗାନ୍ଧି ପ୍ରଜ୍ଞା ରକ୍ଷା ଦିଗରେ ଏହାର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ରଖି ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ କମାଣ୍ଡି ଅଫିସର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ଏବଂ ସିମ୍ବାକର ସକ୍ରିୟ ନେତୃତ୍ୱ ଦ୍ୱାରା ଏହା ସମ୍ଭବପର ହୋଇପାରିବ ବୋଲି ସେ କହିଥିଲେ ।

କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ସିମ୍ବା ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ କରାଇ ଲୋକ ଓ ସରକାରୀ ସେବାରେ ବାଟଲିୟନ ଓ ଆଞ୍ଚଳିକ ଦଳର ସଫଳତା ସମ୍ପର୍କରେ ପୁରୁଣା ଦେଇଥିଲେ । ୧୯୬୭ ଫେବୃଆରୀରୁ ୧୯୭୦ ଫେବୃଆରୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଳିଙ୍ଗ ପଦାତିକ ବାହିନୀରୁ ନେତୃତ୍ୱ ଦେଇଥିବା ବିହାର ରେଜିମେଣ୍ଟର ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ କର୍ଣ୍ଣେଲ୍ ଟି. ଏ. କନିୟାର୍‌ସ ଏହି ସମ୍ମିଳନୀରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ କର୍ଣ୍ଣେଲ୍ ଏଚ୍. ଏସ୍. ପନ୍ଥାବାଦ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ ।

ଜୀବନରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଓ ଶାରୀରିକ ବିକାଶ ନ ହେଲେ ମାନସିକ ବିକାଶ ଅସମ୍ଭବ

ଗତ ଜାନୁଆରୀ ୧୭ ତାରିଖରେ ଶାନ୍ତିନିକ ନିକଟସ୍ଥ ଅଗ୍ରଣୀ ଶିକ୍ଷାକେନ୍ଦ୍ରରେ ପାଞ୍ଚ ଦିନିଆ ୨ମାତ୍ର ବାର୍ଷିକ ଜୀବନ

ଉତ୍କଳର ଉତ୍କଳରେ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ରୂପେ ଯୋଗଦେଇ ଶିକ୍ଷା ଓ ସଂସ୍କୃତି ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଚୈତନ୍ୟ ପ୍ରସାଦ ମାଝୀ କହିଲେ ଯେ ଅଭିଭାବନାରେ ପିଲାମାନଙ୍କର ଶାରୀରିକ, ମାନସିକ ଓ ବୌଦ୍ଧିକ ବିକାଶ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଉଚିତ । ଶ୍ରୀ ଅରବିନ୍ଦଙ୍କ ଜୀବନରେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଓ ଶାରୀରିକ ବିକାଶ ସମ୍ପନ୍ନ ରହିଛି । ସେହି ମହାପୁରୁଷଙ୍କ ଆଦର୍ଶକୁ ପାଥେୟ କରି ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ଜୀବନ ଗଢ଼ା ହେବା ଉଚିତ । ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ଶତକଡ଼ା ୫୨ ଭାଗ ଲୋକ ନିରକ୍ଷର ଥିବା ଯୋଗୁ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ମାଝୀ ଗଭୀର ଉଦ୍‌ବେଗ ପ୍ରକାଶ କରି ଶିକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରର ମୁଖ୍ୟ ତିଆରି କରିବା ସେଥିପ୍ରତି ଉଦ୍ୟମ କରିବା ଉଚିତ ବୋଲି କହିଥିଲେ ।

ଶ୍ରୀ ମାଝୀ କହିଲେ ଯେ ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ୪୦,୦୦୦ ପ୍ରାଥମିକ ସ୍କୁଲ, ୧୦,୦୦୦ ମାଧ୍ୟମିକ ସ୍କୁଲ ଓ ୫,୦୦୦ ହାଇସ୍କୁଲ, ୧,୧୦୦ କଲେଜ ଏବଂ ୫ଟି ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ସହ ଅରବିନ୍ଦ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ଶିକ୍ଷାକେନ୍ଦ୍ରର ୧୪୦ଟି ବିଦ୍ୟାଳୟ ରହିଛି । ଏହି ବିଦ୍ୟାଳୟମାନଙ୍କରେ ଶିକ୍ଷକ ଓ ଛାତ୍ର ସମ୍ପର୍କ ସାଧାରଣ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ଅପେକ୍ଷା ଭିନ୍ନ । ଶିକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରର ମୁଖ୍ୟ ତିଆରି କରିପାରିବା ସେଥିପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ କରିବା ଉଚିତ । ସମ୍ମାନିତ ଅତିଥି ଭାବେ ଯୋଗ ଦେଇ ରାଜ୍ୟ ଜନଗଣନା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଶ୍ରୀ ରବି ନାରାୟଣ ସେନାପତି କହିଲେ ଯେ ଶ୍ରୀ ଅରବିନ୍ଦଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଣାଳୀ ଶିଶୁର, ଶାରୀରିକ, ବୌଦ୍ଧିକ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସମନ୍ୱୟ ରକ୍ଷା କରାଏ । ଶ୍ରୁଙ୍ଗଳା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅରବିନ୍ଦ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ଶିକ୍ଷାକେନ୍ଦ୍ରର ଭୂମିକା ପ୍ରଶଂସନୀୟ । ଏହି ଉତ୍କଳରେ ଅନୁଷ୍ଠାନର ସଭାପତି ଶ୍ରୀ ବିମଳ ଦାସ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତା କରିଥିଲେ ।

ଅନୁଷ୍ଠାନର ଅଧ୍ୟକ୍ଷା ଶ୍ରୀମତୀ ବିଜୟଲକ୍ଷ୍ମୀ ପଟ୍ଟନାୟକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଥିଲେ । ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏହି ଅବସରରେ ମନୋଜ୍ଞ ଶାରୀରିକ କ୍ରିଡ଼ା କୋଶଳ, ନୃତ୍ୟ ଓ ହୃଦୟାତ୍ମିକ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି କ୍ରିଡ଼ା ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ସିନିୟର ବାଳିକା ବିଭାଗର ଶ୍ରେଷ୍ଠତମ ମହାନ୍ତି ଏବଂ ସିନିୟର ବାଳକ ବିଭାଗର ବିଜୟ ପଣ୍ଡା ଚମ୍ପିଆନ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହାଛଡ଼ା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ୮ଟି ବିଭାଗରେ ଚମ୍ପିଆନ ହୋଇଥିବା ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ମାଝୀ ପୁରସ୍କୃତ କରିଥିଲେ ।

ଆଦିବାସୀ ମହିଳା ଉପଦେଷ୍ଟାମାନଙ୍କ ସହ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଆଲୋଚନା

ସମ୍ପ୍ରତି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବିଜୁ ପଟ୍ଟନାୟକ ଏଠାରେ ତାଙ୍କର ଆଦିବାସୀ ମହିଳା-ଉପଦେଷ୍ଟାମାନଙ୍କ ସହ ଆଲୋଚନା ସମୟରେ ଆଦିବାସୀ-ଅଧିଷ୍ଠିତ ଅଞ୍ଚଳର ନିର୍ବାଚିତ ମହିଳା ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଚାଲିମ ଦିଆଯିବା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଆରୋପ କରିଛନ୍ତି ।

ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ କହିଲେ ଯେ, ରାଜ୍ୟରେ ପଞ୍ଚାୟତିରାଜ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ହେବା ପରେ ଅତିସରମାନଙ୍କୁ ନିର୍ବାଚିତ ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କ ସମ୍ମାନରେ କାମ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ନିର୍ବାଚିତ ମହିଳା

ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳର ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷା, ପ୍ରାଥମିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ନବୀକରଣ ଓ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ସାମଗ୍ରୀର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦାୟିତ୍ୱ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଭାବରେ ତୁଲାଉଥିବା ପଡ଼ୁଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଦ୍ଧ ଶରରେ ଉପଯୁକ୍ତ ଚାଲିମ ଦିଆଗଲେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳର ବିକାଶ ପ୍ରକ୍ରିୟା ତ୍ୱରାନ୍ୱିତ ହୋଇପାରିବ । ରାଜ୍ୟର ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଅଞ୍ଚଳରେ ବିଶେଷତଃ ଆଦିବାସୀବହୁଳ ଜିଲ୍ଲାରେ ନିବାସର ରୋଜଗାର ଯୋଜନା ଓ ସମନ୍ୱିତ ଶିଶୁବିକାଶ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସଂଗଠିତ କରିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମାର ପ୍ରତିଲିପି ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇ ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ବାଣ୍ଟିବା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ସେ କହିଥିଲେ ଯେ, ଏସବୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବାର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଏଲୋପ୍ୟାଥୁକ ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗକୁ ଆୟୁର୍ବେଦିକ ଓ ହୋମିଓପାଥୁକ ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କୁ ଅବସ୍ଥାପିତ କରାଯିବା ଉଚିତ ।

କାରୀପୁର ଅଞ୍ଚଳର ଡାକ୍ତର ଜମି କେବଳ ଆଦିବାସୀ ମହିଳାମାନଙ୍କ ନାମରେ ପଡ଼ା ଦେବା କାର୍ଯ୍ୟ ଆପଣା ମାର୍ଚ୍ଚ ମାତ୍ର ଶେଷ ସୁଦ୍ଧା ସମ୍ପନ୍ନ କରାଯାଇ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆଦିବାସୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ଅନୁରୂପ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ଆଦିବାସୀ ବାଳକବାଳିକାମାନେ ଦିନତମାମ କ୍ଷେତ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାମରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହୁଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ବିଦ୍ୟାଳୟମାନ ସ୍ଥାପନ କରାଯିବା ଉପରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଗୁରୁତ୍ୱ ଆରୋପ କରିଥିଲେ । ଏହାଛଡ଼ା ଅବିଭକ୍ତ କଳାହାଣ୍ଡି, କୋରାପୁଟ ଓ ତୁଳସୀ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଡିଭିଜନରେ ପ୍ରଚୁର ଉତ୍ପାଦିତ ହେଉଥିବା ଅଳସୀରୁ ତେଲ ବାହାର କରିବାପାଇଁ ପଞ୍ଚାୟତ ସ୍ତରରେ ଛୋଟ ଛୋଟ ତେଲକଳ ବସାଇବା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ପଟ୍ଟନାୟକ କୃଷି ବିଭାଗକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହାଦ୍ୱାରା ଆଦିବାସୀମାନେ ଅଳସୀର ଉଚିତ ମୂଲ୍ୟ ପାଇପାରିବେ ।

ଆଲୋଚନା ସମୟରେ ଉପଦେଷ୍ଟାମାନେ ନିଜ ନିଜ ଅଞ୍ଚଳରେ ସର୍ବନିମ୍ନ ମହୁରୀ ଆଇନର ଖୁଲାସା କରାଯାଉଥିବାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅଭିଯୋଗମାନ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ନଜରକୁ ଆଣିଥିଲେ । ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଏଥିରେ ତୀବ୍ର ଅସନ୍ତୋଷ ପ୍ରକାଶ କରି ସମ୍ପୃକ୍ତ ଅଫିସର ଓ ଠିକାଦାରମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କଠୋର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ବୋଲି କହିଥିଲେ ।

ପୂର୍ବରୁ ଅଫିସରମାନଙ୍କ ସହ ଆଲୋଚନା କଲାବେଳେ ଉପଦେଷ୍ଟାମାନେ ଲଘୁବନଜାତ ବ୍ରହ୍ମର ବାରବାର ପାଇଁ ମହିଳା ଗୋଷ୍ଠୀ ଗଠନ କରାଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହାର ପଞ୍ଜୀକରଣ ପାଇଁ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଲାଗୁଥିବାରୁ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପ୍ରଧାନ ସଚିବଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିଥିଲେ । ସେ ଏହାର ପ୍ରତିକାର ବିଧାନ ପାଇଁ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ।

ଏହି ଆଲୋଚନାରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଆଦିବାସୀ ମହିଳା ଉପଦେଷ୍ଟା ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରମିଳା ଝୋଟିଆଣୀ, ଶ୍ରୀମତୀ ଅକ୍ଷରୀ ମାଝୀ, ଶ୍ରୀମତୀ ମଞ୍ଜିରୀ ମାଝୀ, ଶ୍ରୀମତୀ କୁମୁଦିନୀ କେଶେରୀ, ଶ୍ରୀମତୀ ଗୁଣ୍ଡାମୀ ଦାକୁଆ, ଶ୍ରୀମତୀ କୁନ୍ତା ନାୟକ ଓ ଶ୍ରୀମତୀ ସୁରଜା ନାୟକ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ସମାଜ ମଙ୍ଗଳ ବୋର୍ଡ଼ର ଅଧ୍ୟକ୍ଷା ଶ୍ରୀମତୀ କଲ୍ଲୁରିକା ପଟ୍ଟନାୟକ, ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପ୍ରମୁଖ ସଚିବ

ଶ୍ରୀ ଘାଟୀ ମୋହନ ମହାପାତ୍ର, କୁଷ୍ଠ ଉତ୍ସାହୀ କର୍ମୀମାନଙ୍କ
ଶ୍ରୀମତୀ ଚନ୍ଦ୍ରମଣି ନାରାୟଣ ସ୍ୱାମୀ, ଶ୍ରୀମତୀ ଉତ୍କଳ ବିଭାଗର
ପ୍ରମୁଖ ସଚିବ ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟନେବ ସାହୁ, ଜଗନ୍ନାଥ ଓ ପରିବେଶ
ବିଭାଗର ଶାସନ ସଚିବ ଶ୍ରୀ ଭାଗବତ ଚନ୍ଦ୍ର ପଟ୍ଟନାୟକ,
ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଅତିରିକ୍ତ ସଚିବ ଶ୍ରୀ ଅରବିନ୍ଦ ବେହେରା,
ପଞ୍ଚାୟତିରାଜ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଶ୍ରୀ ଏନ୍. ସାମ୍ୟାଲ, ସମାଜ
କଲ୍ୟାଣ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଶ୍ରୀ ପତିତପାବନ ମହାପାତ୍ର, ଶ୍ରୀମତୀ କର୍ମୀମାନଙ୍କ
ଶ୍ରୀ ବିନୟ କୁମାର ମିଶ୍ର, ରାଜସ୍ୱ ବିଭାଗର ଅତିରିକ୍ତ ସଚିବ
ଶ୍ରୀ ଯୋଗେନ୍ଦ୍ର ପାତ୍ର, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବିଭାଗର ଅତିରିକ୍ତ ସଚିବ
ଶ୍ରୀ ବି. ପି. ଶୈଳୁକା, ରାଜ୍ୟ ମହିଳା ବିକାଶ ନିଗମର
ପରିଚାଳନା ନିର୍ଦ୍ଦେଶିକା ଶ୍ରୀମତୀ ଜି. ପ୍ରବତ୍ତାବାଣୀ ଓ
ଆଇ. ପି. ଡି. ଏସ୍. ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶିକା କୁମାରୀ ମୋନା ଗୁପ୍ତା
ପ୍ରମୁଖ ଉପସ୍ଥିତ ରହି ଆଲୋଚନାରେ ଭାଗ ନେଇଥିଲେ ।

ଏକତା ଓ ସଦ୍‌ଭାବନା ପୁଷ୍ଟି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଫୀଡ଼ା ହିଁ ଉତ୍ତମ ମାଧ୍ୟମ

ଗତ ଜାନୁଆରୀ ମାସ ୫ ତାରିଖଠାରୁ ୭ତମୀରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ
ଉତ୍ତମାଧ୍ୟ ଟ୍ରଷ୍ଟି ଟିକେଟ୍ ଟୁଣ୍ଡାମେଣ୍ଡର ଉଦ୍‌ଯୋଗନ ଉତ୍ସବରେ
ଜାନୁଆରୀ ୧୪ ତାରିଖ ଦିନ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ରୂପେ ଯୋଗ ଦେଇ
ରାଜ୍ୟ ଖାଦ୍ୟ ଓ ଯୋଗାଣ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଭାଗବତ ବେହେରା
କହିଲେ ଯେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଏକତା ଓ ସଦ୍‌ଭାବନା ପୁଷ୍ଟି
ଦିଗରେ ଫୀଡ଼ା ହିଁ ଉତ୍ତମ ମାଧ୍ୟମ । ବିଭିନ୍ନ ଭେଦଭାବ ଭୁଲି ଯୁବ
ଶୋଳାଳୀମାନେ ଖେଳୁଆଳ ମନୋବୁଦ୍ଧି ନେଇ ଫୀଡ଼ା ପ୍ରଦର୍ଶନ
କରିବାକୁ ସେ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ ।

ଏହି ଟୁଣ୍ଡାମେଣ୍ଡରେ ବିଭିନ୍ନ ଜିଲ୍ଲାରେ ନଅଟି ଦଳ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ
କରିଥିଲେ । ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଜେତା ଭାବେ ବ୍ରହ୍ମପୁର ଟିକେଟ୍ ଦଳକୁ
ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବେହେରା ସିଲ୍ଡ ପ୍ରଦାନ ସହ ଏକ ସମ୍ମାନ ଚକ୍ର
ଫୁଲବାଣୀ ଟିକେଟ୍ ଦଳକୁ ଉନବି ଅଫ୍ ଲଫ୍ ପ୍ରଦାନ କରିବା ସହ
୫୦୧ ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

ଛାନୀୟ ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି ଶ୍ରୀ ଶୌରାଜ୍ୟ ଚରଣ ଦାସଙ୍କ
ପରାପତ୍ତିରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଏହି ଉତ୍ସବରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ନିବାସୀ ସନ୍ତୀ, ବି. ଡି. ଓ. ଏସ୍. ସମେତ ବହୁ ସରକାରୀ
କର୍ମଚାରୀ ଓ ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ।

ଆଇନ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲାର ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳ ଗସ୍ତ

ସମ୍ପ୍ରତି ଜାନୁଆରୀ ୧୫ ତାରିଖ ଦିନ ଆଇନ ମନ୍ତ୍ରୀ
ଶ୍ରୀ ନରସିଂହ ମିଶ୍ର ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲାର ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳ ପରିଦର୍ଶନ
କରିଛନ୍ତି । ଏହି ଅବସରରେ ଶ୍ରୀ ମିଶ୍ର ଜିଲ୍ଲାର ସାନଗେମୁଣ୍ଡି
ବ୍ଲକ୍ ଅଞ୍ଚଳର ପ୍ରତାପଗିରିଠାରେ ଶ୍ରୀଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଯୁବକ ସଂଘର
ଛାତ୍ରୀ ସ୍ତ୍ରୀ ଉଦ୍‌ଯୋଗନ କରି ଯୁବ ସମାଜ ବିଶେଷ କରି
ଶ୍ରୀମାତାଙ୍କ ଉପାସନାରେ ଶ୍ରଦ୍ଧାହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଦେଶ ଗଠନ
ଦିଗରେ ନିଜର ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ ଦେଇଥିଲେ । ପୂର୍ବରୁ

ସେ ଏହି ଗ୍ରାମର ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିର ଓ ସାତେଘର
ଗୋପାଳପୁରଠାରେ ଅବସ୍ଥିତ ସରକାରୀ ହାଇସ୍କୁଲ ପରିଦର୍ଶନ
କରିଥିଲେ । ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ମିଶ୍ର ତାଙ୍କର ଶ୍ରଦ୍ଧାହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ
ତୃତୀୟ ବାର୍ଷିକ ଉତ୍ସବରେ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ଭାବେ ଯୋଗ ଦେଇ
ନିଜକୁ ଜଣେ ସୁନାଗରିକ ଭାବେ ଗଢ଼ି ତୋଳିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ
ଚରିତ୍ର ଗଠନ ସହ ମହା ମନିଷୀମାନଙ୍କର ଆଦର୍ଶରେ ଅନୁଗ୍ରାହୀ
ହୋଇ ଦେଶର ଟେକ ରଖିବାକୁ ଛାତ୍ର ସମାଜକୁ ପରାମର୍ଶ
ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ଅବସରରେ ସେ କ୍ରୀଡ଼ା ଛାତ୍ର ଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ
ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ସେ ଶେରଗଡ଼ଠାରେ ଛାତ୍ରୀ
ନାରାୟଣ ମଠ, ତାଙ୍କର ଶ୍ରଦ୍ଧାହେବା ମନ୍ଦିର ଓ
ରାଧାକାନ୍ତ ମନ୍ଦିର ପରିଦର୍ଶନ କରି ଏହାର ପରିଚ୍ଛନ୍ନା ବିଷୟ
ବୁଝିଥିଲେ ।

ଅପରାହ୍ନରେ ଆଇନ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ମିଶ୍ର ବ୍ରହ୍ମପୁର ସ୍ଥିତ ବିଜୁ
ନାରାୟଣ ମନ୍ଦିର ପରିଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ । ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଶ୍ରଦ୍ଧାହେବା
ଛାନୀୟ ଜନତା ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ଯୁକ୍ତ ୨ ଶ୍ରେଣୀର ସାମ୍ବିଦି
ଉତ୍ସବରେ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ଭାବେ ଯୋଗ ଦେଇ ଛାତ୍ର ସମାଜକୁ
ଉଦ୍‌ଯୋଗନ ଦେଇଥିଲେ ।

ଆଇନ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ମିଶ୍ରଙ୍କର ଏହି ପରିଦର୍ଶନ ଓ ବିଜୁ
କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମଗୁଡ଼ିକରେ କବିପ୍ରୟାସ ନଗର ଓ ଜଗନ୍ନାଥ ପ୍ରଧାନ
ବିଧାୟକ ଦୁର୍ଗ, ଦେବୋତ୍ତର କର୍ମୀମାନଙ୍କ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସରକାରୀ
କର୍ମଚାରୀ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ।

ଶିକ୍ଷା କର୍ମୀମାନେ ନିୟମିତ ଶିକ୍ଷକ ପଦକୁ ମନୋନୀତ ହେବେ

ପୂର୍ବରୁ ଶିକ୍ଷାକର୍ମୀମାନଙ୍କୁ ନିୟମିତ ରୂପେ ପଦୋନ୍ନତି ଦେବାକୁ
ସରକାର ଯେଉଁ କଟକଣା ଜାରି କରିଥିଲେ ତାହାକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଘୋଷଣା ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହିକି ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷକ ପଦର
ଶିକ୍ଷାକର୍ମୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବଛାଯାଇ ପୁରଣ କରାଯିବ ଶେଷ
ସରକାର ସ୍ଥିର କରିଛନ୍ତି ।

୩,୬୫୨ଟି ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷକ ପଦ ମାର୍ଚ୍ଚ ୯୪ ପୁରା ପୂର୍ଣ୍ଣ
କରାଯିବ । ଏହା ମଧ୍ୟରୁ ୪୦୦ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ
ନୂଆକରି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ୪୦୦ଟି ଶିକ୍ଷକ ପଦ, ୧୫୦୦ଟି
ଉଚ୍ଚତର ମଧ୍ୟ ଇଂରାଜୀ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ୩:୧:୧ ଶିକ୍ଷକ
୨,୫୨୨ଟି ଶିକ୍ଷକ ପଦ ଓ ଅବସର ଜନିତ ଖାଲିପଡ଼ିଥିବା ଏବଂ ୨୫୦ଟି
ଶିକ୍ଷା ଜିଲ୍ଲାରେ ଖାଲିପଡ଼ିଥିବା ୪୫୦ଟି ଶିକ୍ଷକ ପଦ ପୂର୍ଣ୍ଣ
କରାଯିବ ବୋଲି ସ୍ଥିର ହେଉଛି । ଦକ୍ଷିଣ ଓ ପଶ୍ଚିମ ଓଡ଼ିଶାରେ
ଥିବା ପଛୁଆ ଏବଂ ଆଦିବାସୀ ଜିଲ୍ଲାରେ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଶିକ୍ଷକ
ଶିକ୍ଷକ ପଦ ପୂରଣ କରାଯିବ ।

୧୯୯୩-୯୪ରେ ରବିଗୁଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ

ଚଳିତ ବର୍ଷ ଖରିଫ ଋତୁର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବର୍ଷା ହୋଇଥିବା
ଯୋଗୁଁ ଜଳାଶୟ ତଥା ଭୂତଳ ଜଳଭଣ୍ଡାରଗୁଡ଼ିକରେ ସମସ୍ତ
ପରିମାଣରେ ଜଳ ସଂଚିତ ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ମାଟିର ଅବସ୍ଥା
ବୁଝି ହେବ ବୋଲି ଆଶା ରହିଛି । ଏହାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ

୧୯୯୭-୯୮ ରବିରତ୍ନ ଅପେକ୍ଷା ୧୯୯୩-୯୪ ରବି ରତ୍ନରେ ରାଜ୍ୟର ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଫସଲ ଅଧିକ ଜମିରେ ଗୁଣ୍ଠ କରାଯାଇ ଉତ୍ପାଦନ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ନିମନ୍ତେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି ।

ସୋମବତୀରୁ ୨ ଲକ୍ଷ ୭୦ ହଜାର ହେକ୍ଟର ଜମିରେ ଧାନଗୁଣ୍ଠ କରାଯାଇ ୬ ଲକ୍ଷ ୪୭ ହଜାର ମେଟ୍ରିକ୍ ଟନ୍ ଗୁଡ଼ାଳ, ୨୫ ହଜାର ହେକ୍ଟର ଜମିରେ ଗହମ ଗୁଣ୍ଠ କରାଯାଇ ୫୦ ହଜାର ମେଟ୍ରିକ୍ ଟନ୍ ଗହମ, ୧୫ ଲକ୍ଷ ହେକ୍ଟର ଜମିରେ ଡାଲିଜାତୀୟ ଫସଲ ଗୁଣ୍ଠ କରାଯାଇ ୮ ଲକ୍ଷ ମେଟ୍ରିକ୍ ଟନ୍ ଡାଲିଜାତୀୟ ଫସଲ, ୬ ଲକ୍ଷ ୫୦ ହଜାର ହେକ୍ଟର ଜମିରେ ଚୈଳବୀଜ ଜାତୀୟ ଫସଲ ଗୁଣ୍ଠ କରାଯାଇ ୫ ଲକ୍ଷ ୯୪ ହଜାର ମେଟ୍ରିକ୍ ଟନ୍ ଚୈଳବୀଜ ଜାତୀୟ ଫସଲ, ୬୫ ହଜାର ହେକ୍ଟର ଜମିରେ ଆଖୁଗୁଣ୍ଠ କରାଯାଇ ୫୦ ଲକ୍ଷ ମେଟ୍ରିକ୍ ଟନ୍ ଆଖୁ ଏବଂ ୨୩ ହଜାର ହେକ୍ଟର ଜମିରୁ ୨୮ ହଜାର ମେଟ୍ରିକ୍ ଟନ୍ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଖାଦ୍ୟଗ୍ରାସ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି ।

ଏହି ଧାର୍ଯ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ ନିମନ୍ତେ ଉନ୍ନତ କୃଷି ଯନ୍ତ୍ରପାତିର ବ୍ୟବହାର, ଗୁଣୀମାନଙ୍କୁ ଠିକ୍ ସମୟରେ ରଣ ଯୋଗାଣ, ଅବଶ୍ୟକ ଅନୁଯାୟୀ ସାର ଯୋଗାଣ, ଉପଯୁକ୍ତ ବିହନ ଯୋଗାଣ, ଗୁଣୀମାନଙ୍କୁ ଗୁଣ୍ଠ ଓ ଗ୍ରାସ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ ସମ୍ପର୍କରେ ତାଲିମ ପ୍ରଦାନ ପ୍ରଭୃତି ବିଷୟରେ ଗୁରୁତ୍ବ ଆରୋପ କରାଯାଇଛି ।

ଗତ ନଭେମ୍ବର ସୁଦ୍ଧା ଜିଲିରା ଆବାସ ଯୋଜନାରେ ୪,୮୦୭ଟି ଗୃହ ନିର୍ମିତ

ଉଚିତ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷର ଗତ ନଭେମ୍ବର ମାସ ସୁଦ୍ଧା ଜିଲିରା ଆବାସ ଯୋଜନାରେ ୪,୮୦୭ଟି ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇ ରାଜ୍ୟର ବାସହୀନ ଆଦିବାସୀ, ହରିଜନ ଓ ଆର୍ଥିକ ଦୁର୍ବଳ ଶ୍ରେଣୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ୩,୫୭୧ଟି ଗୃହର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଗୁରୁ ରହିଛି । ଏହି ଯୋଜନାରେ କେବଳ ଗତ ନଭେମ୍ବର ମାସରେ ୩୪୦୮ଟି ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଏହି ଯୋଜନାରେ ଗତ ନଭେମ୍ବର ମାସ ଶେଷ ସୁଦ୍ଧା ୫୪୭-୯୯ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବିନିଯୋଗ କରାଯାଇଛି । କେବଳ ଗତ ନଭେମ୍ବର ମାସରେ ବିନିଯୋଗ କରାଯାଇଥିବା ୪୯-୪୬ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଡବ୍ବୁଧରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ବୋଲି ପଞ୍ଚାୟତିରାଜ ବିଭାଗ ପୁସ୍ତୁ କରାଯାଇଛି ।

ଜାତି ଓ ଧର୍ମକୁ ନେଇ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଥିବା ଭେଦଭାବ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଜନ ସଚେତନତା ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ରାଜ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷା ଓ ସଂସ୍କୃତି ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ମାଝୀଙ୍କ ଆହ୍ୱାନ

ଗତ ୭-୧-୧୯୯୪ ତାରିଖରେ ସ୍ଥାନୀୟ ୨ ନମ୍ବର ସୁନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସଭା ପ୍ରାଙ୍ଗମଣା ସ୍ଥିଳ ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ସଦ୍ଭାବନା ଯାତ୍ରୀଙ୍କୁ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା ଜଣାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆୟୋଜିତ ରସବରେ

ପୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ରୂପେ ଯୋଗଦେଇ ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷା ଓ ସଂସ୍କୃତି ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଚୈତନ୍ୟ ପ୍ରସାଦ ମାଝୀ କହିଲେ ଯେ ଭାଷା, ଧର୍ମ ଓ ଜାତିକୁ ନେଇ ଭେଦଭାବ ସୃଷ୍ଟି କରିବାଯୋଗୁ ଦେଶରେ ଅଶାନ୍ତି ଉପୁଜୁଛି । ଧର୍ମକୁ କେନ୍ଦ୍ରକରି କମଳ କରିବାଯୋଗୁ ଦେଶର ସଂସ୍କୃତି ପ୍ରତି ବିପଦ ଦେଖାଦେଇଛି । ବୈସୁଧୈବ କୁଟସକମ୍ବ ନୀତିରେ ବିଶ୍ୱ ଶାନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଉପରେ ଶ୍ରୀ ମାଝୀ ଗୁରୁତ୍ବ ଆରୋପ କରିଥିଲେ ।

ଜାତୀୟ ଯୁବ ପ୍ରକଳ୍ପର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ତଥା ସର୍ବୋଦୟ ନେତା ଶ୍ରୀ ଏସ୍. ଏନ୍. ପୁରାଗାଓ କହିଲେ ଯେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୁଷ୍ଟିଭଙ୍ଗିର ଅଭିରୁଦ୍ଧି ଏବଂ ଯୁବ ପରିଗୁଳନା କୌଶଳ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ବ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ଉଚିତ । ୧୯୯୪ ବର୍ଷରେ ସାମାଜିକ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଉପରେ ସେ ଗୁରୁତ୍ବ ଆରୋପ କରିଥିଲେ । ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ସଦ୍ଭାବନା ପରିଷଦ ଗଠନ କରି ସେଥିରେ ଶିକ୍ଷକ, ସମାଜସେବୀ, ଓକିଲ, ମହିଳା, ଡାକ୍ତର ଓ ବ୍ୟବସାୟୀମାନେ ଯୋଗଦେବା ଉଚିତ ବୋଲି ଶ୍ରୀ ପୁରାଗାଓ ମତ ଦେଇଥିଲେ ।

ସଦ୍ଭାବନା ପ୍ରତିନିଧି ଦଳରେ ୨୫୦ ଜଣ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ଭୁବନେଶ୍ୱର ରେଳ ଷ୍ଟେସନଠାରୁ ସାଲକେଲ ଗୋଡ଼ା ଯାଗରେ ବାହାରି ସହର ପରିତ୍ରମା କରିଥିଲେ । ଦେଶର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭାଗରେ ସ୍ୱାମୀ ବିବେକାନନ୍ଦ, ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ ଓ ବିନୋବାବାୀଙ୍କ ଆଦର୍ଶ ପଞ୍ଚଶୁଦ୍ଧବାକୁ ଏହି ପ୍ରତିନିଧିଦଳ ଦେଶର ୧୦୩ଟି ସହର ପରିତ୍ରମା କରୁଛନ୍ତି । ସଦ୍ଭାବନା ଯାଗରେ ଆସିଥିବା ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରଦେଶର ପ୍ରତିନିଧିମାନେ ନିଜ ନିଜ ରାଜ୍ୟର ଭାଷାରେ ଧ୍ୱନୀ ଦେଇଥିଲେ ।

କାଉନସିଲର ଶ୍ରୀ ସୌମ୍ୟ ରଞ୍ଜନ ପରିଜାଙ୍କ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଏହି ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା ସଭାରେ ବରିଷ୍ଠ ସାମ୍ବାଦିକ ସର୍ବଶ୍ରୀ ବରନ୍ଦ୍ର କୁଞ୍ଜ ଧଳ, ରବି ନାରାୟଣ ମହାନ୍ତି ଓ ଅଜିତ ମହାନ୍ତି, ପୂର୍ବତନ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବାଙ୍କ ବିହାରୀ ଦାସ, ସି. ପ୍ରାଈ ଏସ୍. ଡି.ର ପୁଖ୍ୟ ଶ୍ରୀ ଜଗଦାନନ୍ଦ ମହାନ୍ତି, କାଉନସିଲର ଶ୍ରୀ ପଦ୍ମନାଭ ଦାସ ପ୍ରମୁଖ ଯୋଗଦେଇ ସାମ୍ବାଦିକତା ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଂଗ୍ରାମ ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ ଦେଇଥିଲେ ।

ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଶ୍ରୀ ବନ ମହାନ୍ତି ସ୍ୱାଗତ ଭାଷଣ ଦେଇଥିଲେ । ଯୁବ ସାମ୍ବାଦିକ ଶ୍ରୀ ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ କୁମାର ମହାନ୍ତି ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ ।

ମୋବାଇଲ୍ ଲାବୋରେଟରୀ ଭ୍ୟାନ ଉଦ୍ଘାଟିତ

ପେଟ୍ରୋଲ୍ ଓ ପେଟ୍ରୋଲ୍‌ଜାତ ଅପମିଶ୍ରଣ ଯାହା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏକ ମୋବାଇଲ୍ ଲାବୋରେଟରୀ ଭ୍ୟାନକୁ ରାଜ୍ୟ ଖାଦ୍ୟ ଓ ଯୋଗାଣ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଭାଗବତ ବେହେରା ଗତ ଜାନୁଆରୀ ୮ ତାରିଖ ପୂର୍ବାହ୍ନରେ ଉଦ୍ଘାଟନ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ଭ୍ୟାନଟି ଭାରତୀୟ ଟୈଳ କମ୍ପାନୀ ତରଫରୁ କେନ୍ଦ୍ର ପେଟ୍ରୋଲ୍ ଇଞ୍ଜିନିୟରି ବିଭାଗ ନିର୍ମାଣ କରିଛନ୍ତି ।

ଏହି ଉପଲକ୍ଷେ ଛାନୀୟ ରାଜପଥ ପେଟ୍ରୋଲ୍ ପମ୍ପ ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଏକ ଉତ୍ସବରେ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବେହେରା ପୁଣ୍ୟ ଅତିଥି ଭାବେ ଯୋଗ ଦେଇ କହିଲେ ଯେ ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ପେଟ୍ରୋଲ୍ ଓ ପେଟ୍ରୋଲ୍‌ଲୁଗାତ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଅପମିଶ୍ରଣ ଯାହା କରିବା ନିମନ୍ତେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ପୁରୁଷା ନଥିବା ଯୋଗୁଁ ଏଥିପାଇଁ ଅନ୍ୟ ରାଜ୍ୟକୁ ପଦାଧାର ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହାର ଉପୋର୍ଷ ମିଳିବାରେ ବହୁ ବିଳମ୍ବ ପଡ଼ୁଥିଲା । ଏହି ଭିନ୍ନ ଉଦ୍‌ଘାଟିତ ହେବା ଫଳରେ ଉପରୋକ୍ତ ସମସ୍ୟା ଦୂର ହୋଇପାରିବ ବୋଲି ଆଶା ପ୍ରକାଶ କରି ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ

ତରଫରୁ ଅନୁରୂପ ଏକ ଭିନ୍ନ ତିଆରି କରାଯିବାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ରହିଛି ବୋଲି ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବେହେରା ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ।

ଏହି ଉତ୍ସବରେ ରାଜ୍ୟସ୍ତରୀୟ ସଂଯୋଜକ ମିଶ୍ର ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଅଧ୍ୟକ୍ଷତା କରିଥିଲେ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରାଜ୍ୟ ଗମନ ନିଗମର ପରିଚାଳନା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଶ୍ରୀ ମଦନ ମୋହନ ପଟ୍ଟନାୟକ ସମେତ ଭାରତୀୟ ପେଟ୍ରୋଲିୟମ୍ ଓ ଭାରତୀୟ ଟେକ୍‌ନିକାଲ ପ୍ରତିନିଧି ପ୍ରମୁଖ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ।

ରାଜଭବନରେ ଶ୍ରୀ ଅମର ଦତ୍ତଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଆୟିଥିବା ସଂସଦୀୟ କମିଟିର ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କ ସହ ମାନ୍ୟବର ରାଜ୍ୟପାଳ ଶ୍ରୀ ବି. ସତ୍ୟନାରାୟଣ ରେଡ଼ୀ ଆଲୋଚନା କରୁଛନ୍ତି ।

ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ପାମାରିକ ଗର୍ବଚାଲାଇବା ବାବଦେ ପାଣିକର ଉଦ୍ଦାତକୀ ଉତ୍ତରରେ ଲୋକସଭା ବାବଦେ ଶ୍ରୀ ଶିବୋଦ ପରିଲ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକ ଦେଖନ୍ତୁ ।

ପୁରୀର ଗୋବିନ୍ଦ ପୁରୀ ଓ ଗୋବିନ୍ଦ ପୁରୀ ବିଭାଗ ଓ ବୀର ପୁରୀର ପାଞ୍ଚ ପୁରୀ ସଂପଦ ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶର ବୀର ପୁରୀର ପାଞ୍ଚ ପୁରୀ
ରାଜ୍ୟରେ ଆସିବାର ପଥରେ ପୁରୀର ଶ୍ରୀ ବିଜୁ ପଟ୍ଟନାୟକ, ବୀର ପୁରୀର ପାଞ୍ଚ ପୁରୀର ଗୋବିନ୍ଦ ପୁରୀର
ପଥର ବୁଲୁଛି ।

ଉତ୍କଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ

୧୯୮୫

